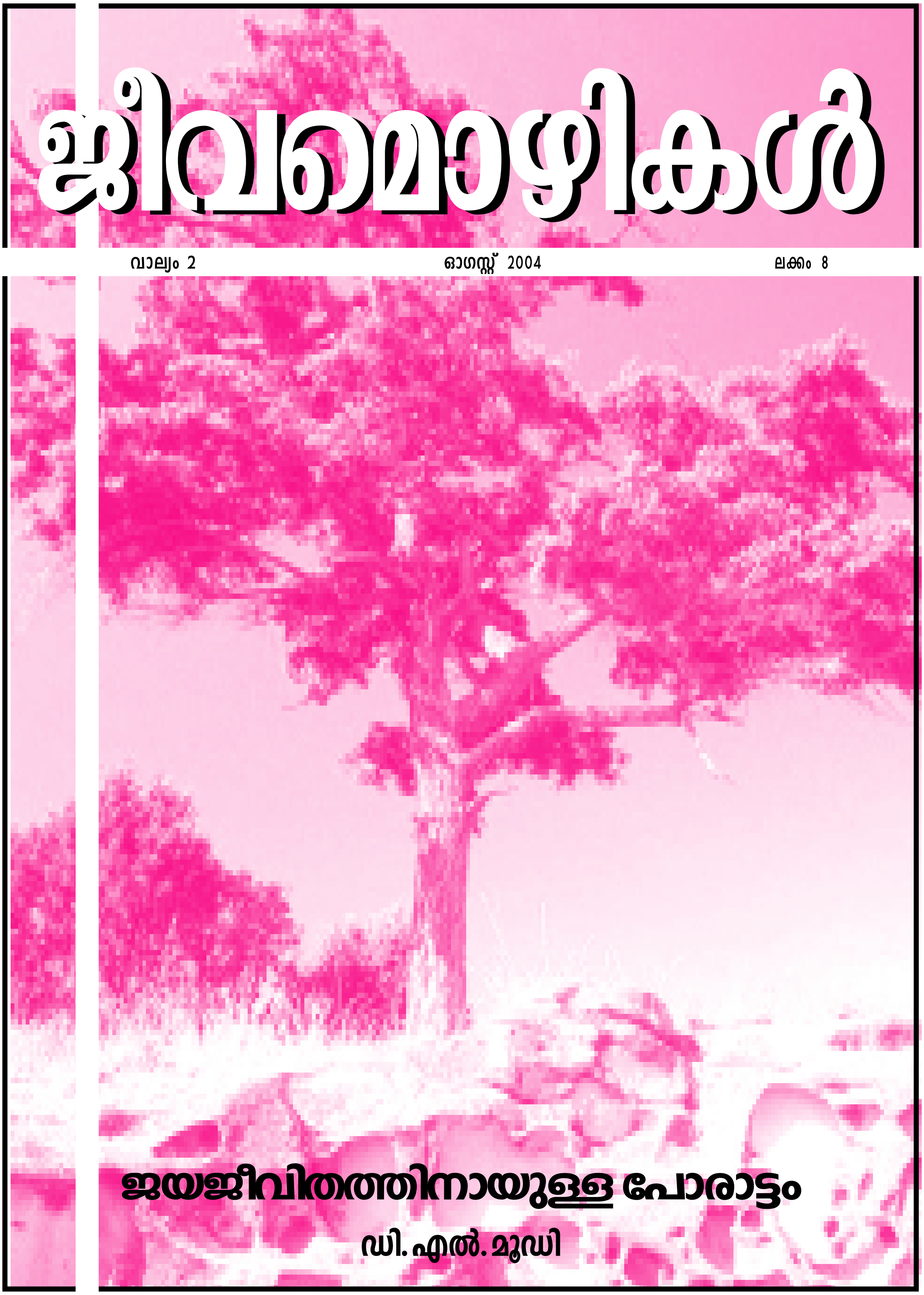

ജീവമൊഴികൾ

വാല്യം 2 ഓഗസ്റ്റ് 2004 ലക്കം 8

ജയജീവിതത്തിനായുള്ള പോരാട്ടം

ഡി.എൽ.മൂഡി

എഡിറ്റോറിയൽ

വിജയം അകലെയല്ല

റെഡ് ഇന്ത്യക്കാരനായ ഒരു യുവാവ് യേശുക്രിസ്തുവിനെ രക്ഷകനായി സ്വീകരിച്ചതിനെക്കുറിച്ച് ഒരു കഥ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. വീണ്ടും ജനനത്തിനുശേഷം അവൻ പൂർവകാല സുഹൃത്തായ മറ്റൊരു റെഡ് ഇന്ത്യക്കാരനോട് തന്റെ രൂപാന്തരത്തിന്റെ കഥ പങ്കുവെയ്ക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ സുഹൃത്തു ചോദിച്ചു. “ആട്ടെ, പഴയ കാലത്തെക്കാൾ ഇപ്പോൾ നിനക്കു നല്ല മനസ്സമാധാനമായിരിക്കും അല്ലേ?”

“നേരേ മറിച്ചാണ്” യുവാവ് പറഞ്ഞു. “കർത്താവിനെ അറിയുന്നതിനു മുൻപുള്ള കാലത്ത് എന്റെ മനസ്സിൽ ഒരു കറുത്ത നായ് മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ള. ഇപ്പോൾ മനസ്സിൽ ഒരു വെളുത്ത നായ് കൂടി ഉണ്ട്. ഇപ്പോൾ പ്രശ്നം എന്തെന്നുവച്ചാൽ കറുത്തനായും വെളുത്തനായും തമ്മിൽ മനസ്സിൽകിടന്നു കടിപിടിയാണ്. പിന്നെന്തു മനസ്സമാധാനം?”

സുവിശേഷകർ ക്രിസ്തീയജീവിതത്തെക്കുറിച്ചു പലപ്പോഴും നൽകുന്ന ചിത്രത്തിൽനിന്നു തീർത്തും വ്യത്യസ്തമായ ഒന്നാണ് ഇവിടെ ഈ റെഡ് ഇന്ത്യൻ യുവാവ് തന്റെ സഹജമായ ഭാഷയിൽ വരച്ചുകാട്ടിയത്.

കറുത്തനായ് നിങ്ങൾ ഊഹിച്ചതുപോലെ, തിന്മയുടെ പ്രതീകം; വെളുത്തനായ് നന്മയുടെയും. ഒരു പ്രത്യേക അർത്ഥത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ യേശുവിനെ അറിയുന്നതിനു മുൻപുള്ള നാളുകളിലായിരുന്നു ആന്തരിക സംഘർഷം കുറവ്. ‘ജഡത്തിനും മനോവികാരങ്ങൾക്കും’ ബോധിച്ച നിലയിൽ ഇഷ്ടംപോലെ ജീവിക്കാമായിരുന്നു. കറുത്ത നായ് നയിക്കുന്ന വഴിയിലൂടെ അങ്ങുപോയാൽ മതിയായിരുന്നു.

എന്നാൽ ഇപ്പോഴോ? ഇപ്പോൾ പഴയപടി തോന്നിയതുപോലെ ജീവിക്കാനാവില്ല. പലകാര്യങ്ങൾക്കും ഉള്ളിൽനിന്ന് ഒരു വിലക്ക് ഉയരുന്നുണ്ട്. നന്മയുടെ ഈ ഇടപെടലിനെയാണ് ചെറുപ്പക്കാരൻ ‘വെളുത്തനായ്’ എന്നതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിച്ചത്.

യേശുവിനെ രക്ഷിതാവായി സ്വീകരിക്കുന്നതോടെ ജീവിതത്തിൽ പിന്നെ എന്നും സമാധാനമാണ് എന്നു സുവിശേഷകർ പറയാറുണ്ട്. പാപത്തിന്റേയും ന്യായവിധിയുടേയും ഡമോക്ലിയസിന്റെ വാളിനുകീഴിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുന്നതോടെ ജീവിതത്തെ ഉടനീളം ഭരിക്കുന്ന ദൈവികസമാധാനം കൈവരുന്നു എന്നതു ശരിയാണ്. പക്ഷേ നന്മയും തിന്മയും തമ്മിലുള്ള വടംവലിയുടെ ആന്തരിക സംഘർഷവും അവിടെ ആരംഭിക്കുന്നു എന്ന വസ്തുത നാം കാണാതിരുന്നുകൂടാ. ഈ കാര്യം സുവിശേഷകർ വിശദീകരിച്ചുകൊടുക്കാൻ മടിക്കുന്നതുകൊണ്ടല്ലേ വിശ്വാസത്തിലേക്കു വരുന്ന ചിലരെങ്കിലും ആദ്യസമയത്തെ സന്തോഷത്തിനുശേഷം പിടിച്ചുനിൽക്കാനാവാതെ പിൻതിരിഞ്ഞുപോകുന്നത്?

നാം തുടക്കത്തിൽ പറഞ്ഞ കഥ അവിടെ അവസാനിക്കുന്നില്ല. സുഹൃത്ത് റെഡ്ഇന്ത്യക്കാരൻ യുവാവിനോടു തുടർന്നു ചോദിച്ചു. “ആട്ടേ, കറുത്തനായും വെളുത്തനായും തമ്മിലുള്ള വഴക്കിന്റെ കാര്യം നീ പറഞ്ഞല്ലോ. ഇവർ തമ്മിലുള്ള യുദ്ധത്തിൽ ഒടുവിൽ ഏതു നായയാണു ജയിക്കുന്നത്?”

യുവാവിന്റെ മറുപടി പെട്ടെന്നായിരുന്നു “എന്താ സംശയം? ഞാൻ ഏതു നായയ്ക്കാണോ കൂടുതൽ തീറ്റി കൊടുക്കുന്നത് അവനായിരിക്കും ഒടുവിൽ ജയിക്കുന്നത്.”

വ്യക്തമായോ?

ഏതു നായയ്ക്കു കൂടുതൽ തീറ്റികൊടുക്കുമോ ആ നായയായിരിക്കും കൂടുതൽ ശക്തൻ. പോരാട്ടത്തിൽ ആത്യന്തിക ജയം അതിനായിരിക്കും.

തനിക്കു പരിചിതമായ ജീവിതസാഹചര്യത്തിൽനിന്ന് ഒരു ഉദാഹരണം കണ്ടെടുത്ത് റെഡ് ഇന്ത്യൻ ചെറുപ്പക്കാരൻ വിവരിച്ച ക്രിസ്തീയജീവിത്തിലെ ആന്തരിക സംഘർഷങ്ങളുടെ ഈ കഥയെ ‘വെറും കഥയില്ലായ്മ’ എന്നു ചിരിച്ചുതള്ളാൻ വരട്ടെ. കാരണം റോമർക്കെഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ അപ്പോസ്തലനായ പൗലൊസ് പറഞ്ഞുവച്ചിരിക്കുന്ന ആഴമേറിയ ക്രിസ്തീയസത്യങ്ങളും ഇതുതന്നെയാണ്.

ജയകരമായ ഒരു ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിനു വാഞ്ഛിക്കുന്ന ആർക്കും ഒഴിവാക്കാനാവാത്തതാണ് റോമർ ആറ്, ഏഴ്, എട്ട് എന്നീ അധ്യായങ്ങൾ. നമ്മിൽ പ്രകൃത്യാ ഉള്ള പാപസ്വഭാവത്തെ റോമർ ആറാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പൗലൊസ് പഴയ മനുഷ്യൻ (old man) എന്നു വിളിക്കുന്നു. പാപം ചെയ്യുന്നതിൽ രസം കണ്ടെത്തുന്ന ഈ പഴയമനുഷ്യനെ ഒരു വീട്ടിലെ അവിശ്വസ്തനായ കാര്യസ്ഥനോട് ഉപമിക്കാം. പാപത്തെ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ അതിക്രമിച്ചുകടക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന കള്ളന്മാരോടും. ഈ കള്ളന്മാർ നമ്മുടെ പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളുടെ കവാടത്തിൽവന്നുമുട്ടി അകത്തു പ്രവേശിക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ അതിനെ ചെറുക്കേണ്ടതിനു പകരം പഴയമനുഷ്യൻ വീട്ടിലെ വേലക്കാരനായ ജഡ (flesh)ത്തോട് അവർക്കു വാതിൽ തുറന്നുകൊടുക്കാനാണ് ആജ്ഞാപിക്കുന്നത്! കാര്യസ്ഥനായ പഴയമനുഷ്യന്റെ ആജ്ഞശിരസാവഹിച്ച് പാപത്തോടു താത്പര്യമുള്ള വേലക്കാരനായ ജഡം വാതിൽ തുറന്നുകൊടുക്കുമ്പോൾ നാം പാപം ചെയ്യുന്നു.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കാൽവറി മരണത്തിൽ നമ്മുടെ ആദാമ്യപ്രകൃതിയായ പഴയ മനുഷ്യനും ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു. ആ കാൽവറി മരണത്തിൽ വിശ്വസിച്ച് ഒരുവൻ കർത്താവിനെ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ അവനിലുള്ള പഴയ മനുഷ്യനു മരണം സംഭവിക്കുകയാണ്! ആ സ്ഥാനത്തു പുതിയ മനുഷ്യൻ (New man) ആ വീടിന്റെ കാര്യസ്ഥനായി വരുന്നു. വിശ്വാസിയുടെ ജീവിത ഭവനത്തെ ഇപ്പോൾ നോക്കുക. അവിടെ കള്ളന്മാർക്കു വീടുതുറന്നുകൊടുക്കാൻ ആജ്ഞാപിക്കുന്ന പഴയ മനുഷ്യൻ ഇന്നില്ല. പകരം കള്ളന്മാർ അകത്തു പ്രവേശിക്കുന്നതിനെതിരെ ജാഗ്രത പുലർത്തുന്ന‘പുതിയ മനുഷ്യ’നാണു വീടു ഭരിക്കുന്നത്. ഇപ്പോഴും കള്ളന്മാർ വാതിലിൽ വന്നു മുട്ടാറുണ്ട്. പക്ഷേ ഇപ്പോൾ പുതിയ മനുഷ്യൻ ജഡത്തോട് ‘വാതിൽ തുറക്കരുതേ’ ന്നാണ് ആജ്ഞാപിക്കുന്നത്. ഫലം പാപത്തിനു വിശ്വാസിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ കടക്കാൻ കഴിയാതെ പോകുന്നു.

ഇവിടെ പ്രസക്തമായ ഒരു ചോദ്യമുണ്ട്. കാര്യങ്ങൾ ഇങ്ങനെയാണെങ്കിൽ വിശ്വാസിക്ക് എങ്ങനെ പാപത്തിൽ വീഴുവാൻ കഴിയും?

ഉത്തരം ഇതാണ്: പുതിയ മനുഷ്യൻ ശക്തനായിരിക്കുന്നിടത്തോളം കള്ളന്മാരെ ചെറുത്തുനില്ക്കാൻ കഴിയും. വചനധ്യാനം, പ്രാർത്ഥന, കൂട്ടായ്മ എന്നിങ്ങനെ ആത്മീയ പോഷണത്തിനു സഹായിക്കുന്നതെല്ലാം പുതിയ മനുഷ്യനെ ആരോഗ്യത്തിൽ സൂക്ഷിക്കും. എന്നാൽ ഇവവേണ്ടത്രയില്ലാതെ, പുതിയ മനുഷ്യൻ ബലഹീനനായിരിക്കുമ്പോൾ കള്ളന്മാർ ബലമായി അകത്തു കടക്കും. പുതിയ മനുഷ്യൻ ശക്തിഹീനനാണെങ്കിൽ കള്ളന്മാർ വാതിലിൽ മുട്ടുമ്പോൾ ‘വാതിൽ തുറക്കരുതെ’ന്ന അവന്റെ ആജ്ഞയും ദുർബലമായിരിക്കുമല്ലോ. ഫലം ജഡം വാതിൽ തുറക്കും (വേലക്കാരൻ ഇപ്പോഴും പാപത്തോടുതാത്പര്യമുള്ള പഴയ അതേ ഭൃത്യൻ തന്നെയാണെന്നതു ശ്രദ്ധിക്കുക. പഴയ

ശേഷം 23-ാം പേജിൽ

പേജ് 4 **ഏഴു പ്രധാന പ്രബോധനങ്ങൾ**
ഏലിയാസ് ആസ്‌ലാക്സൻ

പേജ് 5 **പരിശുദ്ധാത്മസ്നാനം**
സാക്പുന്നൻ

പേജ് 8 **ഭക്തസിംഗ്: ദൈവമഹത്വത്തിനായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മാനപാത്രം**
മാത്യു ജോർജ്

പേജ് 12 **ജയജീവിതത്തിനായുള്ള പോരാട്ടം**
ഡി.എൽ. മൂഡി

പേജ് 16 **ദൈവശബ്ദം കേൾക്കുക**
സാക്പുന്നൻ

പേജ് 19 **മാനസാന്തരം ആവശ്യമില്ലാത്ത നീതിമാൻ**
എൻ.വി. ജോസഫ്, കാർത്തികപ്പള്ളി

പേജ് 20 **അധോലോകത്തിൽനിന്നുള്ള കത്തുകൾ**
സി.എസ്. ലൂയിസ്, മൊഴിമാറ്റം: സാജു ഏബ്രഹാം

പേജ് 24 ***Perfect surrender***
David Wilkerson

വിചിന്തനത്തിന്

കഷ്ടതകൾ

കഷ്ടതകൾ വിശുദ്ധന്റെ തേജസ്സ് വർദ്ധിപ്പിക്കും. വജ്രം മുറിക്കും തോറും അതിന്റെ തിളക്കം കൂടും. വിശുദ്ധന്റെ ക്രൂശിന് ഭാരം കൂടുംതോറും അവന്റെ കിരീടത്തിന്റെ തിളക്കം വർദ്ധിക്കുകയാണ്.

തോമസ് വാട്സൺ

പരീക്ഷകൾ

ഉത്സാഹിക്ക് ചില പരീക്ഷകൾ നേരിടും. എന്നാൽ അലസനെ എല്ലാ പരീക്ഷകളും ആക്രമിക്കും.

സി.എച്ച്. സ്പർജൻ

ജീവമൊഴികൾ

നാഥാ... നിത്യജീവന്റെ മൊഴികൾ നിന്റെ പക്കലുണ്ടല്ലോ
(യോഹ 6: 68)

എവിടെയുമുള്ള ക്രിസ്തുശിഷ്യന്മാരുടെ ആരോഗ്യകരമായ ആത്മീയവളർച്ചയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ക്രിസ്തീയകുടുംബമാസിക

വാല്യം 2 ഓഗസ്റ്റ് 2004 ലക്കം 8

എഡിറ്റോറിയൽ ബോർഡ്

ജോജി ടി. സാമുവൽ (കോട്ടയം)
ജോസ് മാത്യു (തിരുവനന്തപുരം)
മാത്യു ജോർജ് (തിരുവല്ല)
ബോബി ചെറിയാൻ (റാന്നി)

മാനേജർ

ജേക്കബ് മാത്യു (കായംകുളം)
ഫോൺ: 0479-2472643 (Res.)

വാർഷികവരിസംഖ്യ

ഇന്ത്യയിൽ	Rs.80/-
ഇന്ത്യയ്ക്കു വെളിയിൽ	Rs.500/-

എം. ഒ./ ഡി. ഡി. അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം :
ജീവമൊഴികൾ
കുമാരനല്ലൂർ പി. ഒ., കോട്ടയം,
കേരള 686 016
ഫോൺ: 0481 – 2392753,
e-mail : Info@jeevamozhikal.cjb.net

മൂന്നുവർഷം വരെയുള്ള വരിസംഖ്യ ഒന്നിച്ചടയ്ക്കാവുന്നതാണ്.

വിദേശപ്രതിനിധികൾ

യു. എസ്. എ
ബിനോയി ജയിംസ്
ഫോൺ : 512990-2808 (R)
512826-5028 (O)
ഇ-മെയിൽ : benoyjames@hotmail.com

ദുബായ്
ഫ്രാൻസിസ് ജോൺ (റജി)
മൊബൈൽ: 97150 - 6584700
ഇ-മെയിൽ : francis@kitgulf.com

ഏഴു പ്രധാന പ്രബോധനങ്ങൾ

ഏലിയാസ് ആസ്‌ലാക്സൻ

1 നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന എല്ലാകാര്യങ്ങളിലും ദൈവഭയം സർവ്വ പ്രധാന ഘടകമെന്ന് ഓർക്കുക. അതുമൂലം നാം ദോഷത്തെ വിട്ടകലുന്നു: ദോഷത്തിൽ നിന്ന് ബഹുദൂരം അകന്നു നില്ക്കുന്നു. ദൈവത്തെ ആവശ്യത്തിലധികം ഭയപ്പെടുന്നവരായിത്തീരുവാൻ നമുക്ക് ഒരിക്കലും സാധ്യമല്ല. ഈ വസ്തുത സർവ്വ ശക്തിയോടും കൂടി പ്രഖ്യാപിക്കുക.

2 നിരന്തരമായും അതിരില്ലാതെയും അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കുക. എത്രയധികം സ്നേഹിച്ചാലും അത് ക്രമത്തിലധികമാകുന്നില്ല. പരമമായ സ്നേഹം കൊണ്ട് നിറഞ്ഞവരാകുക. വാക്കിലോ പ്രവൃത്തിയിലോ സ്നേഹക്കുറവുള്ളവരാകുവാൻ ഒരിക്കലും ഇടവരരുത്.

3 തർക്കം, വിവാദം എന്നിവയെ ബാധയെന്നപോലെ വെറുക്കുക. നരകാഗ്നിയിൽ നിന്നെന്നപോലെ അവയെ വിട്ടോടുക. അവയെ ഒഴിവാക്കുവാൻ വേണ്ടി എന്തു നഷ്ടവും സഹിക്കുവാൻ സന്നദ്ധരാകുക. ഭയങ്കരമായ ഒരു ഹീന കർമ്മമെന്ന് അതിനെ കരുതുക. ഭിന്നതയുണ്ടാക്കുന്നവനെ ദൈവം നശിപ്പിക്കും. നിങ്ങൾ ആ വിധത്തിലുള്ളവനല്ലെന്ന് തെളിയിക്കുക.

4 'ദൈവത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണമായ സ്വസ്ഥതയിൽ പ്രവേശിക്കുവിൻ' എന്ന് നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തനെയും സർവ്വശക്തിയോടും കൂടി ഞാൻ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. താഴെക്കൊടുക്കുന്ന ദൈവവചനങ്ങളിലുള്ള സജീവമായ ഒരു വിശ്വാസത്തിലൂടെയാണ് ഈ സ്വസ്ഥത ഏറിയകൂറും അനുഭവപ്പെടുന്നത്. "യഹോവയുടെ വഴി തികവുള്ളത്". "സകലവും നിങ്ങൾക്കുള്ളത്." "സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും തനിക്കു പ്രസാദമായതൊക്കെയും യഹോവ പ്രവർത്തിക്കുന്നു''. "യഹോവ വരുത്തീട്ടല്ലാതെ നഗരത്തിൽ അനർത്ഥം ഭവിക്കുമോ?" ''ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്ക്.... സകലവും നന്മയ്ക്കായി കൂടി വ്യാപരിക്കുന്നു". "അവയിൽ (കുരികിലുകളിൽ) ഒന്നുപോലും നിങ്ങളുടെ പിതാവു സമ്മതിക്കാതെ നിലത്തു വീഴുകയില്ല. നിങ്ങളുടെ തലയിലെ രോമവും എല്ലാം എണ്ണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു".

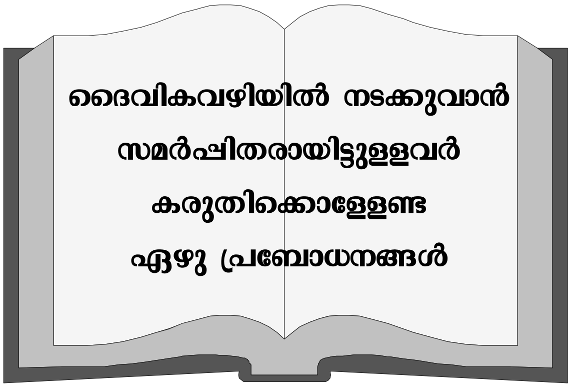

5 നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു തന്നെ വിനീത ചിന്തയുള്ളവരായിരിപ്പിൻ. താഴ്മയിൽ അടിയുറച്ചു ജീവിപ്പാൻ ബോധപൂർവ്വം യത്നിപ്പിൻ. എല്ലാവിധ ഗർവ്വവും ദുരഭിമാനവും എറിഞ്ഞുകളവിൻ. വലിപ്പം ഭാവിക്കലും സർവ്വജ്ഞഭാവവും നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ കടക്കാതെ ജാഗ്രത പുലർത്തുവിൻ. നരകാഗ്നിയിൽ നിന്നെന്നപോലെ അതിൽ നിന്ന് ഓടിയകലുവിൻ. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ജ്ഞാനികളായിത്തീരും.

6 മറ്റുള്ളവർക്കു വേണ്ടിയുള്ള ഒരു ജീവിതത്തിനും സ്വയം ഉഴിഞ്ഞുവയ്പിൻ. സ്വയസ്നേഹം, തൻകാര്യം എന്നിവ ഉള്ളിൽ കടപ്പാൻ ഇടനൽകാതെ പരമാർത്ഥചിന്തയിൽ നിങ്ങൾ അലിഞ്ഞലിഞ്ഞ് സ്വയം ഇല്ലാതാകുവിൻ. ആദ്യം മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി, പിന്നീടും മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി, ഒടുവിലും എല്ലായ്പ്പോഴും മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി. നിങ്ങൾ മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി കരുതുമ്പോൾ ദൈവം നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വിശേഷിച്ച് കരുതിക്കൊള്ളും. സമയത്തും അസമയത്തും ഇതു മറക്കാതിരിക്കുക.

7 പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള ശക്തി- ദൈവശക്തി- നിങ്ങൾക്കാവശ്യമാണ്. അത് അന്വേഷിക്കുക, കണ്ടെത്തുക, അതുകൊണ്ടു നിറഞ്ഞവരാകുക. അല്ലാത്തപക്ഷം നിങ്ങൾ പൊള്ളയായ വാക്കുകൾ ഉരുവിടുന്ന ഒരു ജല്പനക്കാരൻ മാത്രമായിത്തീരും.

പരിശുദ്ധാത്മസ്നാനം

സാക്പുന്നൻ

ആയിരത്തിതൊള്ളായിരത്തി അറുപത്തിമൂന്നാമാണ്ടിന്റെ തുടക്കത്തിൽ എനിക്ക് കൊച്ചിയിലെ നാവിക താവളത്തിൽ നിയമനം കിട്ടി. രണ്ടു വർഷത്തിലധികമായി ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ദൈവവചനം പഠിച്ചതിനാൽ സാമാന്യം ഭേദപ്പെട്ട നിലയിലുള്ള വചനപരിജ്ഞാനം എനിക്ക് കൈവന്നിരുന്നു. സഭയിലെ മീറ്റിംഗുകളിൽ വചനം പ്രസംഗിക്കുവാൻ മതിയായ ദൈവവചനത്തിന്റെ പരിചയം അന്ന് ഉണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും എന്റെ ശുശ്രൂഷയിൽ ദൈവശക്തിയുടെ അഭാവം ഞാൻ കണ്ടെത്തി.ഞാൻ സംബന്ധിച്ചിരുന്ന സഭയിൽ ഞങ്ങൾ ബൈബിൾ പഠിച്ചിരുന്നത് തികച്ചും ബുദ്ധിയുടെ തലത്തിലായിരുന്നു-ഒരു ചരിത്രപുസ്തകം പഠിക്കുന്നതുപോലെ! സഭയിൽ ഞാൻ കേട്ടിരുന്ന സന്ദേശങ്ങൾ എല്ലാം തന്നെ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പുതുക്കമോ ചൂടോ ഇല്ലാതെ തികച്ചും വിരസങ്ങളായിരുന്നു.

യേശു സദൂക്യരോട് പറഞ്ഞത് അവർ 'തിരുവെഴുത്തുകളെയും ദൈവശക്തിയേയും' അറിയുന്നില്ല എന്നായിരുന്നു (മത്താ.22:29). എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു പരിധിവരെ തിരുവെഴുത്തുകളെ അറിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിൽത്തന്നെ ദൈവശക്തി എന്തെന്ന് അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. പരിശുദ്ധാത്മസ്നാനം പ്രാപിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ അവർക്ക് ശക്തി ലഭിക്കുകയുള്ളൂ എന്ന് യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ (പ്രവൃ1:5,8). വിവിധ ക്രിസ്തീയ സഭകൾ ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി വ്യത്യസ്ത നിലകളിൽ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടെത്തി. 'പുതുജനനം പ്രാപിച്ച ഓരോ ക്രിസ്ത്യാനിയും, അവൻ അറിഞ്ഞാലും ഇല്ലെങ്കിലും പുതുജനനത്തിന്റെ സമയത്ത് പരിശുദ്ധാത്മസ്നാനം പ്രാപിച്ചിരിക്കും' എന്നാണ് ചിലർ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. എന്നാൽ വീണ്ടും ജനനം പ്രാപിച്ചതിനു ശേഷം പരിശുദ്ധാത്മ സ്നാനത്തിനായി പ്രത്യേകമായി കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ കാത്തിരിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നാണ് മറ്റുചിലർ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ഇത് എന്നെ ചിന്താക്കുഴപ്പത്തിലാക്കിയെങ്കിലും യേശു ക്രിസ്തു അവിടുത്തെ ശുശ്രൂഷ ആരംഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ആത്മാവിനാൽഅഭിഷിക്തനായി എന്നകാര്യം ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. (പ്രവൃ 10:38). യേശുവിന് അത് ആവശ്യമായിരുന്നെങ്കിൽ എനിക്ക് എത്രയധികം! 'തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ ഉള്ളിൽ നിന്ന് ജീവജലത്തിന്റെ നദികൾ ഒഴുകും' എന്നും യേശു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ? എന്റെ ഉള്ളിൽ നിന്നും ജീവജലത്തിന്റെ ചില തുള്ളികൾ മാത്രമേ പുറപ്പെടുന്നുള്ളൂ എന്ന് ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചു. കാര്യമായ എന്തോ എനിക്ക് നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു എന്ന ബോദ്ധ്യം എന്നെ ഭരിച്ചു. ദൈവശാസ്ത്രപരമായ വിവാദങ്ങളിലേക്ക് കടക്കാതെ പരിശുദ്ധാത്മ ശക്തിക്കായി ദൈവമുഖം അന്വേഷിക്കുവാൻ ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു. വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട 'നദികൾ' ആയിരുന്നു ഞാൻ കൊതിച്ചത്.

> **ദൈവശാസ്ത്രപരമായ വിവാദങ്ങളിലേക്ക് കടക്കാതെ പരിശുദ്ധാത്മ ശക്തിക്കായി ദൈവമുഖം അന്വേഷിക്കുവാൻ ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു. വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട 'നദികൾ' ആയിരുന്നു ഞാൻ കൊതിച്ചത്.**

അല്പകാര്യങ്ങളുടെ ദിവസം -7

പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് ഊന്നൽ കൊടുത്തിരുന്ന ഒരു കൂട്ടം സഭകളിൽ എന്തെങ്കിലും സഹായം ഈ വിഷയത്തിൽ ലഭിച്ചേക്കും എന്ന ചിന്തയോടെ ഞാൻ കടന്നുപോയി. അവർ ശുഷ്കാന്തി ഉള്ളവർ ആയിരുന്നെങ്കിലും അവരുടെ മദ്ധ്യേ ഞാൻ കണ്ടകാര്യങ്ങൾ മിക്കതും എന്നെ നിരാശനാക്കുകയാണുണ്ടായത്. വളരെയധികം ശബ്ദകോലാഹലവും വൈകാരികതയും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും പാപത്തിന്മേലുള്ള ജയമോ, ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ ദിവ്യസ്വഭാവത്തോട് അനുരൂപപ്പെടുന്നതോ അവർക്ക് പ്രധാനകാര്യമായിരുന്നില്ല. (പ്രാഥമികമായും ഈ കാര്യങ്ങൾക്കായിട്ടാണല്ലോ പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഭൂമിയിലേക്ക് അയക്കപ്പെട്ടത്.) ഈ സഭകളിലെ മിക്ക ശുശ്രൂഷകന്മാരും പണസ്നേഹികളായിരുന്നുതാനും. പരിശുദ്ധാത്മസ്നാനം ലഭിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ 'ഹല്ലേലുയ്യാ' എന്ന് ആവർത്തിച്ച് ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കാനാണ് ഒരാൾ എന്നോട് പറഞ്ഞത്! അപ്പോസ്തലന്മാർ പരിശുദ്ധാത്മസ്നാനം പ്രാപിച്ചത് ആ വിധത്തിൽ അല്ലായിരുന്നതിനാൽ ഞാൻ ആ നിർദ്ദേശം തള്ളിക്കളഞ്ഞു. ഞാൻ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആത്മ നിറവിന്റെ അനുഭവം ഇതൊന്നും അല്ലായിരുന്നു. വ്യാജമായ അനുകരണങ്ങൾ വിലയുള്ള വസ്തുക്കൾക്കുമാത്രമേ ഉണ്ടാകുകയുള്ളൂ എന്ന സത്യം എനിക്കറിയാമായിരുന്നു! അതുകൊണ്ടുതന്നെ പരിശുദ്ധാത്മ സ്നാനത്തിന്റെ വിലകുറഞ്ഞ അനുകരണങ്ങൾ യാഥാർത്ഥ അനുഭവത്തിന്റെ മൂല്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. പെന്തക്കോസ്തുനാളിൽ അപ്പോസ്തോലന്മാർക്കു ലഭിച്ച യഥാർത്ഥ പരിശുദ്ധാത്മസ്നാനമാണ് എനിക്കു വേണ്ടത്

ശേഷം 6-ാം പേജിൽ

വിജയവും മനസ്സമാധാനവും

നിങ്ങളുടെ ജീവിതവിജയം മനുഷ്യർ അളക്കുന്നത് നിങ്ങളുടെ ബാങ്ക് നിക്ഷേപത്തിന്റെ വലിപ്പം നോക്കിയാണ്. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ വലിപ്പം നോക്കിയാണ് ദൈവം അത് അളക്കുന്നത്.

.....മനുഷ്യജീവിതം സമ്പത്തുകൊണ്ടല്ല ധന്യമാകുന്നത് (ലൂക്കോസ് 12:15)

**

നാം വിജയികളെന്നു പുറമേ തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ ഉള്ളിലും അങ്ങനെയാണോ എന്നു ദൈവം അറിയുന്നു. മനുഷ്യൻ കാണുന്നതല്ല കർത്താവ് കാണുന്നത്. മനുഷ്യൻ ബാഹ്യരൂപത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. കർത്താവാകട്ടെ ഹൃദയഭാവത്തിലും (1 ശമുവൽ 16:7)

**

ദൈവമക്കൾ ധനംകൊണ്ട് അനുഗൃഹീതരാകുമ്പോൾ ദൈവത്തിനു മഹത്വം ഉണ്ടാകുന്ന നിലയിൽ അവർ അതു വിവേകത്തോടെ ഉപയോഗിക്കണം.

കർത്താവിന്റെ അനുഗ്രഹം സമ്പത്തു നൽകുന്നു. അവിടുന്ന് അതിൽ ദുഖം കലർത്തുന്നില്ല (സദൃശവാക്യങ്ങൾ 10:22)

**

ദൈവരാജ്യത്തിൽ യജമാനന്മാരില്ല, ഉള്ളത് ദാസന്മാർ മാത്രം.

നിങ്ങളിൽ ഒന്നാമനാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ എല്ലാവരുടേയും ദാസനുമായിരിക്കണം. (മർക്കോസ് 10:44)

**

ജീവിതത്തിൽ ഒന്നാംസ്ഥാനം ഒന്നിലേറെ കാര്യങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടാകുക അസാധ്യമാണ്.

.....നിങ്ങൾ ആദ്യം അവിടുത്തെ രാജ്യവും അവിടുത്തെ നീതിയും അന്വേഷിക്കുക. മറ്റുവേണ്ടതെല്ലാം അതോടൊപ്പം കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെടും. (മത്തായി. 6:33)

**

മനസ്സമാധാനത്തിന്റെ ഫോർമുല ലളിതമാണ്-ഒന്നിനെക്കുറിച്ചും വിചാരപ്പെടരുത്. എല്ലാറ്റിനെക്കുറിച്ചും പ്രാർത്ഥിക്കുക.

....ഒന്നിനെക്കുറിച്ചും ആകുലരാകേണ്ട. പ്രാർത്ഥനയിലൂടെയും അപേക്ഷയിലൂടെയും കൃതജ്ഞതാസ്തോത്രങ്ങളോടെ നിങ്ങളുടെ യാചനകൾ ദൈവസന്നിധിയിൽ അർപ്പിക്കുവിൻ. അപ്പോൾ നമ്മുടെ എല്ലാ ധാരണയെയും അതിലംഘിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ സമാധാനം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെയും ചിന്തകളെയും യേശുക്രിസ്തുവിൽ കാത്തുകൊള്ളും (ഫിലിപ്യർ 4:6,7)

**

എപ്പോഴും സത്യം മാത്രം സംസാരിക്കുക. അപ്പോൾ നേരത്തേ എന്താണ് പറഞ്ഞതെന്ന് ഓർത്തിരിക്കേണ്ടിവരികയില്ല.

അതിനാൽ വ്യാജം വെടിഞ്ഞ് എല്ലാവരും തങ്ങളുടെ അയൽക്കാരോടു സത്യം സംസാരിക്കണം. കാരണം നാം ഒരേ ശരീരത്തിന്റെ അവയവങ്ങളാണ്. (എഫേസ്യർ 4:25)

**

ദൈവം നിങ്ങളെ ഉള്ളിൽനിന്നും രൂപാന്തരപ്പെടുത്തിയാൽ ലോകത്തിനു നിങ്ങളെ പുറത്തുനിന്നു ഞെരുക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല.

നിങ്ങൾ ഈ ലോകത്തിന് അനുരൂപരാകരുത്. പ്രത്യുത നിങ്ങളുടെ മനസ്സിന്റെ നവീകരണം വഴി രൂപാന്തരപ്പെടുവിൻ. ദൈവഹിതം എന്തെന്നും, നല്ലതും പ്രീതിജനകവും പരിപൂർണ്ണവുമായത് എന്തെന്നും വിവേചിച്ചറിയാൻ അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു സാധിക്കും. (റോമർ 12:2)

പരിശുദ്ധാത്മസ്നാനം *(5-ാം പേജിൽ നിന്ന് തുടർച്ച)*

എന്ന് ഞാൻ ദൈവത്തോട് പറഞ്ഞു. അക്കാലത്ത് ഞാൻ വിവിധ ക്രിസ്തീയ സഭകളിൽ കണ്ട അനുഭവങ്ങൾ അല്ല എനിക്ക് വേണ്ടത് എന്ന് വ്യക്തമായിരുന്നു. ഓരോ ദിവസവും ദൈവത്തോട് യഥാർത്ഥ ആത്മസ്നാനത്തിനായി ഞാൻ നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ജലസ്നാനത്തിനായി യോഹന്നാന്റെ അടുക്കൽ യേശുവന്ന സന്ദർഭത്തിലാണ് യേശു പരിശുദ്ധാത്മാവിലുള്ള അഭിഷേകം പ്രാപിച്ചത് എന്ന് തിരുവെഴുത്തിൽ നിന്നും ഞാൻ കണ്ടു. സ്വയ ജീവിതത്തിന്റെ മരണം; സ്വയം തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിന്റെ അടയാളമാണല്ലോ സ്നാനം. ക്രൂശിന്റെ മാർഗ്ഗവുമായി ഏറ്റവും അടുത്ത ബന്ധം ആത്മനിറവിന്റെ ജീവിതത്തിനുണ്ട് എന്ന് കർത്താവ് എന്നെ കാണിച്ചു. ക്രൂശിന്റെ മാർഗ്ഗം ഞാൻ എപ്പോഴും തെരഞ്ഞെടുത്താൽ അവിടുത്തെ ശക്തി നിരന്തരം എനിക്ക് അനുഭവിക്കാൻ കഴിയും എന്ന് എനിക്ക് വ്യക്തമായിരുന്നു. ദൈവം തന്റെ ആത്മാവിനാൽ ആ സന്ദർഭത്തിൽ എന്നെ നിറച്ചു. പ്രകടമായ ഒരു അടയാളവും അപ്പോൾ ഉണ്ടായില്ല. എന്നാൽ അതുവരെ അനുഭവിക്കാത്ത ഒരു പുതുക്കം, ഒരു സ്വാതന്ത്ര്യം, ഒരു ധൈര്യം ഞാൻ എന്റെ ശുശ്രൂഷയിൽ അനുഭവിക്കാൻ തുടങ്ങി. മറ്റുള്ളവരെ വെല്ലുവിളിക്കുന്ന, ഉൽസാഹിപ്പിക്കുന്ന, ആശ്വസിപ്പിക്കുന്ന പ്രവചന വരം ഞാൻ അനുഭവിക്കാൻ തുടങ്ങി. (കൊരി. 14:3). യേശുവിനെ ഹൃദയംഗമായി സ്നേഹിച്ചിരുന്ന ഞാൻ മുഴുഹൃദയത്തോടും അവനെ സേവിക്കാൻ കൊതിച്ചു. ക്രൂശിന്റെ പാത എനിക്ക് വിലപ്പെട്ടതായിത്തീർന്നു. മറ്റുള്ളവരെ ക്രിസ്തുവിലേക്ക് നടത്തുവാനായി അദമ്യമായ ഒരഭിവാഞ്ഛ എന്നിൽ ഉളവായി. അന്ന് ഞാൻ അന്യഭാഷകളിൽ സംസാരിച്ചിരുന്നില്ല. പതിനൊന്നു വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷമാണ് അതുണ്ടായത്.

എന്നാൽ അന്ന് ഞാൻ അനുഭവിച്ചത് ഒരു തുടക്കം മാത്രമായിരുന്നു. ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് ആത്മാവിനാൽ നിറയപ്പെട്ടുകൊണ്ടേയിരിക്കേണ്ടത് എനിക്ക് ആവശ്യമായിരുന്നു. (പ്രവൃത്തികളുടെ പുസ്തകത്തിൽ പത്രോസ് മൂന്നു പ്രാവശ്യം എങ്കിലും ആത്മാവിനാൽ നിറയപ്പെട്ട കാര്യം നാം വായിക്കുന്നു.) ഒരു കപ്പിനും, ഒരു കിണറിനും, ഒരു നദിക്കും എല്ലാം നിറഞ്ഞിരിക്കാൻ കഴിയും. എന്നാൽ ഓരോന്നിന്റെയും വ്യാപ്തി വ്യത്യസ്തമാണല്ലോ? നമ്മുടെ വ്യാപ്തി വർദ്ധിക്കുന്നതനുസരിച്ച് നാം വീണ്ടും നിറയപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തുടക്കത്തിൽ എന്റെ വ്യാപ്തി ഒരു കപ്പിന്റേതു മാത്രമായിരുന്നു എന്നാൽ ആ കപ്പ് നിറഞ്ഞു കവിയുന്നതായിരുന്നു. പിൽക്കാലത്ത് ജീവജലം നിറഞ്ഞൊഴുകുന്ന ഒരു നദിയായി ഈ കപ്പ് വളരേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നു.

●

പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു മുൻഗണന

"ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥനയിൽ ഉറ്റിരിക്കും" (അപ്പൊ: പ്രവൃത്തി 6:4)

മനുഷ്യരുടെ സഹായമില്ലാതെ തന്റെ പദ്ധതികൾ നടപ്പിലാക്കാൻ ദൈവത്തിനു കഴിയും. എന്നാൽ ആളുകൾ പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ ദൈവിക പദ്ധതികളോടു സഹകരിച്ചില്ലെങ്കിൽ അവ തൽക്കാലത്തേക്കെങ്കിലും ദൈവം നടപ്പാക്കാതിരിക്കും (യെഹസ്ക്കേൽ 36:37)

പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന ആരേയും കണ്ടെത്തിയില്ലെങ്കിൽ ദൈവം തന്റെ പ്രവൃത്തികൾ മാറ്റിവയ്ക്കാറുണ്ട്. സാത്താനേയും ദുഷ്ടാത്മസേനകളേയും പ്രാർത്ഥനയിൽ പോരാടി തോൽപിക്കുകയും തന്നോടു സഹകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആളുകളുടെ അഭാവത്തിൽ പല യുദ്ധങ്ങളും തൽക്കാലത്തേക്കു ജയിക്കാൻ ദൈവം സാത്താനെ അനുവദിക്കും.

പ്രാർത്ഥന സാത്താനുമായുള്ള മുഖാമുഖമായ പോരാട്ടമാണ്. സാത്താൻ എപ്പോഴും പ്രാർത്ഥനയെ എതിർക്കുകയും തടസ്സപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ നാം അവനോട് അഭിമുഖമായി പോരാടുന്നു. സാത്താന്റെ പദ്ധതികളെ കരുണയില്ലാതെ നശിപ്പിക്കുകയാണ് പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ നാം ചെയ്യുന്നത്. നമ്മൾ കൂടുതൽ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ, ഈ ലോകത്തിന്മേലുള്ള സാത്താന്റെ നിയന്ത്രണം കൂടുതൽ നഷ്ടപ്പെടുന്നു. കുറച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ സാത്താന്റെ പദ്ധതികൾ കൂടുതൽ വിജയിക്കുന്നു.

ശത്രുവിനോട് ഒരു 'വിശുദ്ധ കോപം' നമുക്കുണ്ടായിരിക്കുകയും യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ സാത്താനോടും അവന്റെ സംരക്ഷകരോടും പ്രാർത്ഥനയിൽ നാം എതിരിടുകയും വേണം. ദൈവമക്കൾ ഭൂമിയിൽ കെട്ടുന്നതെല്ലാം സ്വർഗത്തിലും കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കും. ഭൂമിയിൽ അഴിക്കുന്നതെല്ലാം സ്വർഗത്തിലും അഴിഞ്ഞിരിക്കും (മത്തായി 18:18,19). ഇന്നു പല വിശ്വാസികളും ഒന്നുകിൽ പ്രാർത്ഥിക്കാതിരിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ കുറച്ചുമാത്രം പ്രാർത്ഥിക്കുകയോ ചെയ്ത് വെറും കാഴ്ചക്കാരായി മാറിയിരിക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ടാണ് ഇന്നു ലോകത്തിൽ സാത്താന് ഇത്രമേൽ അധികാരം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത്.

പ്രാർത്ഥിക്കാതിരിക്കുന്നത് തീർച്ചയായും ദൈവത്തോടുള്ള മത്സരമാണ്. 'പ്രാർത്ഥിക്കുക' എന്ന ദൈവകൽപനയോടുള്ള പൂർണ്ണമായ മറുത്തുനിൽപാണത്. ദൈവത്തിനെതിരേ സാത്താന്റെ പക്ഷത്ത് നിലയുറപ്പിക്കുകയാണ് ഇതുമൂലം ചെയ്യുന്നത്. ദൈവത്തിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ ഇതു വിഘ്നപ്പെടുത്തും.

പ്രാർത്ഥിക്കാത്ത വിശ്വാസികൾ ന്യായവിധി ദിവസത്തിൽ നശിച്ചുപോയ അനേകരുടെ രക്തത്തിന് ഉത്തരം പറയേണ്ടിവരും. ദൈവപൈതലായിരിക്കെ നിങ്ങൾക്കു ചെയ്യാവുന്ന ഏറ്റവും വലിയ പാപങ്ങളിലൊന്ന് ഉപരിപ്ലവമായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ പ്രാർത്ഥിക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുക എന്നതാണ്. പ്രാർത്ഥിക്കാതിരിക്കുന്നത് ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ ഒറ്റുകൊടുക്കലാണ്.

നിങ്ങൾ ഒരു ഉപദേഷ്ടാവാണെങ്കിൽ ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് മനുഷ്യരോടു സംസാരിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് പ്രാർത്ഥനയിൽ മനുഷ്യരെക്കുറിച്ച് ദൈവത്തോടു സംസാരിക്കണം. അതിനുശേഷം മാത്രമേ പ്രസംഗിക്കാൻ ധൈര്യപ്പെടാവൂ.

ഈ കാര്യത്തിൽ കർത്താവിന്റെ മാതൃക പിൻപറ്റുക. ഭൂമിയിലായിരുന്നപ്പോൾ തന്റെ മുഖ്യ ജോലി പ്രാർത്ഥനയായിരുന്നു. പിതാവിന്റെ മുഖം കാണുന്നതിനു മുമ്പു മനുഷ്യരുടെ മുഖം കാണുകയോ പിതാവിനോടു സംസാരിക്കുന്നതിനു മുമ്പു മനുഷ്യരോടു സംസാരിക്കുകയോ താൻ ചെയ്തിരുന്നില്ല.

പ്രാർത്ഥന കൂടാതെ തന്നെ ദൈവത്തെ സേവിക്കുവാനും വിജയം കൈവരിക്കുവാനുമുള്ള കഴിവുകൾ നിങ്ങൾക്കുണ്ടെന്നു സാത്താൻ നിങ്ങളെ നിരന്തരം ഓർമ്മപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ദൈവത്തിനെതിരേ താൻ ചെയ്തതുപോലെ നിങ്ങളേയും ഒരു മത്സരിയാക്കി മാറ്റുവാനുള്ള സാത്താന്റെ ശ്രമമാണിത്.

ഇതിനെ ചെറുത്തു നിൽക്കുക. പ്രാർത്ഥന കൂടാതെ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം വിലയില്ലാത്തതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി ദൈവമുമ്പാകെ വിനയപ്പെടുക. പ്രാർത്ഥനയിൽ ആരംഭിച്ച്, പ്രാർത്ഥനയിൽ തുടർന്ന്, പ്രാർത്ഥനയിൽ തികയ്ക്കപ്പെടുന്ന പ്രവൃത്തികൾ മാത്രമേ ദൈവമുമ്പാകെ നിലനിൽക്കുകയുള്ളൂ. മറ്റെല്ലാം 'മരം, പുല്ല്, വൈക്കോലാണ്' (1 കൊരി. 3:12).

ഇന്നു നടക്കുന്ന പല 'ഉണർവ്വു'കളും അൽപായുസ്സുകളായിപ്പോകുന്നതിന്റെ പ്രധാന കാരണം പ്രാർത്ഥനയുടെ അഭാവമാണ്. ആത്മാർത്ഥതയും വിശ്വാസവുമുള്ള നിരന്തരമായ പ്രാർത്ഥനകൊണ്ടു ലഭിക്കുന്ന ദൈവശക്തിക്കു പകരം മാനുഷിക സംവിധാനങ്ങളിൽ ആശ്രയിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഈ ഉണർവ്വുകൾ ഉപരിപ്ലവവും അയഥാർത്ഥവും താൽക്കാലികവുമായിപ്പോകുന്നത്.

നമ്മുടെ ദൈനംദിന ജീവിതത്തിലെ, കൃത്യമായി നാം പ്ലാൻ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത സമയത്തിന്റെ, പരമാവധി കൈയടക്കാൻ സാത്താൻ എപ്പോഴും ശ്രമിക്കും. അതുകൊണ്ട് പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് ദിവസത്തിന്റെ പ്രത്യേക സമയം വേർതിരിച്ചിട്ടില്ലാത്തവർ പരാജയപ്പെട്ടു പോകും.

പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു മുഖ്യ സ്ഥാനം കൊടുത്തുകൊണ്ടായിരുന്നു യേശു തന്റെ ദൈനംദിന പരിപാടികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്തിരുന്നത്.

ഒരുവൻ ഓരോ ദിവസവും ഏതിനാണ് മുഖ്യസ്ഥാനം കൊടുക്കുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കിയാൽ അവൻ

ശേഷം 23-ാം പേജിൽ

ഭക്ത്സിംഗ്:
ദൈവമഹത്വത്തിനായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മാനപാത്രം

മാത്യു ജോർജ്ജ്

ദൈവം ഒരു വ്യക്തിയെ അസാധാരണമായ വിധത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നത് കാണുമ്പോൾ അത്ഭുതാദരങ്ങളോടെ നാം അത് ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഭാരതത്തിൽ ക്രിസ്തീയതക്ക് ഒരു പുത്തൻ ഉണർവ്വും നിർവചനവും നൽകുവാൻ ദൈവം അത്ഭുതകരമായി വിളിച്ച ദൈവമനുഷ്യനായിരുന്നു 2000-ാം ആണ്ട് സെപ്റ്റംബർ മാസം 17-ാം തീയതി തന്റെ യജമാനന്റെ സന്തോഷത്തിലേക്ക് പ്രവേശിച്ച ഭക്തസിംഗ്. ഏകദേശം ഒരു നൂറ്റാണ്ട് നീണ്ടു നിന്ന ആ ജീവിതത്തിന്റെ ചരിത്രം 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഭാരത സുവിശേഷീകരണത്തിന്റെയും, നിരവധി പ്രാദേശിക സഭകളുടെയും ചരിത്രമാണ്. സംഭവബഹുലമായ ആ ധന്യജീവിതത്തിലേക്ക് ഒരെത്തിനോട്ടത്തിനു മാത്രമേ ഈ അവസരത്തിൽ തുനിയുന്നുള്ളൂ.

ഭക്തസിംഗിന്റെ പൂർവ്വികർ മതനിഷ്ഠയുള്ള ഹിന്ദുക്കളായിരുന്നു. അതേസമയം അവർ സിക്കുമതസ്ഥാപകനായ ഗുരു നാനാക്കിന്റെ ആരാധകരും ആയിരുന്നു. പഞ്ചാബിലെ ഒരു ചെറുഗ്രാമത്തിൽ 1903 ജൂൺ 6-ാം തീയതി ലാലാ ജവഹർ മാൾ-ലക്ഷ്മീ ബായി ദമ്പതിമാരുടെ മകനായി ഭക്തസിംഗ് ഭൂജാതനായി. ദീർഘനാളത്തെ കാത്തിരിപ്പിനുശേഷം ലഭിച്ച ആദ്യത്തെ ആൺകുഞ്ഞിനെ കുടുംബ പാരമ്പര്യം അനുസരിച്ച് സിക്ക് മതാനുഷ്ഠാനപ്രകാരം വളർത്തുവാൻ ആഗ്രഹിച്ച മാതാപിതാക്കൾ കുഞ്ഞിനെ ഗുരുനാനാക്കിന് സമർപ്പിച്ച് 'ഭക്ത സിംഗ്' എന്ന് നാമകരണം ചെയ്തു. ഈ ബാലൻ വളർന്നു വന്നപ്പോൾ സിക്ക് ഗുരുദ്വാരകളിൽ അധിക സമയം ചെലവഴിക്കുകയും 'ഗ്രന്ഥ സാഹിബ്' പഠിക്കുന്നതിൽ വളരെ താത്പര്യം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. സമപ്രായക്കാരായ മറ്റുകുട്ടികളോടൊത്ത് കളിക്കുന്നതിലേറെ സിക്ക് ആരാധനാസ്ഥലങ്ങളിൽ 'യഥാർത്ഥ ഗുരുവിനെ' തേടി നടക്കുകയായിരുന്നു ഈ ബാലൻ. ശൈശവവിവാഹം നടന്നിരുന്ന ആ കാലഘട്ടത്തിൽ, നാട്ടുനടപ്പനുസരിച്ച് കേവലം 12 വയസ്സുമാത്രം പ്രായമുള്ളപ്പോൾ രാംബായി എന്ന പെൺകുട്ടിയുമായുള്ള വിവാഹം നടന്നു. ഭക്തസിംഗിന് 21 വയസ്സായപ്പോൾ ഈ ദമ്പതിമാർക്ക് ജനിച്ച ആൺകുട്ടിക്ക് അവർ ഓംകാർ സിംഗ് എന്നാണ് പേർ വിളിച്ചത്.

> **പാശ്ചാത്യസംസ്കാരവും ക്രിസ്തുമാർഗ്ഗവും ഒരുമിച്ച് മാത്രമേ പോകയുള്ളൂ എന്ന് തെറ്റിദ്ധരിച്ച് ക്രിസ്തുവിനു നേരെ പുറം തിരിഞ്ഞു നിന്ന ഭാരതത്തിനു വേണ്ടി ദൈവം എഴുന്നേൽപ്പിച്ച മാനപാത്രമായിരുന്നു ഭക്തസിംഗ്.**

ലാഹോറിലെ ഗുജറൻവാലയിലുള്ള പ്രസ്ബിറ്റേറിയൻ മിഷൻ സ്കൂളിലായിരുന്നു സ്ക്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം. ലാഹോറിലെ സർക്കാർ കോളജിൽ തുടർന്ന് പഠിച്ചു. ജവഹർ മാളിന്റെ കുടുംബം വളരെ സമ്പത്തുള്ള കുടുംബമായിരുന്നു. 1919 ൽ കൊള്ളക്കാരുടെ ആക്രമണത്തിൽ മരണാസന്നനായെങ്കിലും ജവഹർ ഭാഗ്യവശാൽ രക്ഷപെട്ടു. എന്നാൽ സ്വത്തുക്കളെല്ലാം നഷ്ടമാകുകയാണുണ്ടായത്. 1920 ൽ സർഗോധാ എന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് ഭക്തസിംഗിന്റെ കുടുംബം താമസം മാറ്റി. ആ സ്ഥലത്തുവച്ചാണ് ഭക്തസിംഗിന് ഏഴ് ഇളയ സഹോദരങ്ങൾ കൂടി ജനിക്കുന്നത്. കുട്ടിക്കാലം മുതലേ ദൈവത്തിനായുള്ള ദാഹം ഭക്തസിംഗിന്റെ ജീവിതത്തിൽ പ്രകടമായിരുന്നു. സിക്ക് മതാചാരപ്രകാരം വളർന്നു വന്ന ഈ യുവാവിന് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷത്തോട് കടുത്ത എതിർപ്പായിരുന്നു. ഒരു ക്രിസ്തീയ മിഷൻ സ്ക്കൂളിൽ ഏഴു വർഷം പഠിച്ചെങ്കിലും ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി ഒന്നും അറിയാൻ അവൻ താത്പര്യം കാണിച്ചില്ല. ക്രിസ്ത്യാനികളായ അദ്ധ്യാപകരെ പരിഹസിക്കുന്നതിലും ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസികളായ സഹപാഠികളെ വെറുക്കുന്നതിലും ആയിരുന്നു ആനന്ദം കണ്ടെത്തിയത്. സ്ക്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുശേഷം ലാഹോറിലെ ഗവൺമെന്റ് കോളജിൽ ചേർന്നത് ഭാവിയിൽ ഒരു ഡോക്ടർ ആകാനുള്ള ആഗ്രഹത്തോടെയായിരുന്നു. മെഡിക്കൽ കോളജിൽ പഠനത്തിനുള്ള എല്ലാ സാദ്ധ്യതകളും തുറന്നുകിടക്കുമ്പോഴായിരുന്നു ഒരു പ്രത്യേകസംഭവം ഭക്തസിംഗിന്റെ ജീവിതത്തിൽ വഴിത്തിരിവായത്. തന്റെ പിതാവ് നടത്തിവന്ന ഫാക്ടറിയിലേക്ക് യന്ത്രസാമഗ്രികൾ നൽകാമെന്ന് കരാർ ചെയ്ത ദല്ലാളന്മാർ ചതിച്ചതിനാൽ വലിയ നഷ്ടം നേരിട്ടസമയത്ത് ഒരു എൻജിനീയർ ആയി തന്റെ പിതാവിനെ ഫാക്ടറി നടത്തിപ്പിൽ സഹായിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണെന്ന് ഭക്തസിംഗിന് തോന്നി. ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്ക് എൻജിനീയറിംഗ് പഠിക്കാൻ പോകേണ്ടത് ആവശ്യമായി. താൻ നടത്തിവന്ന തുണിമില്ലിൽ മൂത്തമകനായ ഭക്തസിംഗ് സഹായിക്കണം എന്ന്

ജവഹർമാൾ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നെങ്കിലും മകന്റെ ഉപരിപഠനത്തിനുള്ള ശക്തമായ ആഗ്രഹത്തെ തടയാൻ ആ പിതാവ് തയ്യാറായില്ല. വളരെ പണച്ചെലവുള്ള ഒരു കാര്യമായിരുന്നു അക്കാലത്ത് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ എൻജിനീയറിംഗ് പഠനം.

കർത്താവായ യേശുവിനെ വ്യക്തിപരമായി അന്ന് ഈ ചെറുപ്പക്കാരൻ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ലെങ്കിലും കർത്താവിന് അവന്റെ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി വ്യക്തമായ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. യാത്രയ്ക്കുവേണ്ട പാസ്സ്പോർട്ട് ലഭിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ പോലും ദൈവത്തിന്റെ അത്ഭുതകരം കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞു. 1926 ൽ ലണ്ടനിൽ കപ്പൽ മാർഗ്ഗം എത്തിച്ചേർന്ന ഭക്തസിംഗ് മെക്കാനിക്കൽ എൻജിനീയറിംഗ് കോഴ്സിന് ചേർന്നു. മൂന്നുവർഷത്തെ പഠനം രണ്ടുവർഷം കൊണ്ട് പൂർത്തിയാക്കാൻ സമർത്ഥനായ ഈ വിദ്യാർത്ഥിക്കു കഴിഞ്ഞു. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പഠനത്തിനുശേഷം കാനഡായിൽ കാർഷിക എൻജിനീയറിംഗ് പഠിക്കാൻ പോകാൻ പിതാവ് സമ്മതിച്ചു. ഇംഗ്ലണ്ടിലായിരുന്നപ്പോൾ യൂറോപ്യൻ ജീവിതരീതികളിലേക്ക് പടിപടിയായി ഇഴുകിച്ചേർന്ന ഈ യുവാവ് മദ്യത്തിലും ആഡംബരജീവിതത്തിലും സന്തോഷം കണ്ടെത്താൻ ശ്രമിച്ചു. തന്റെ മാതൃരാജ്യമായ ഇൻഡ്യ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെ സാംസ്കാരിക പുരോഗതികൈവരിച്ചാൽ ഒരു സ്വർഗ്ഗമായി മാറും എന്ന് നേരത്തേ കരുതിയിരുന്ന ഭക്തസിംഗിന്റെ ചിന്താഗതികൾ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ വച്ച് മാറുകയായിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും ശുചിത്വബോധത്തിനും ഇംഗ്ലണ്ടിൽ സാമൂഹ്യതിന്മകളെ തുടച്ചു നീക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം ആ യുവാവിന്റെ കണ്ണുതുറപ്പിച്ചു. "ഇൻഡ്യയിലെ മനുഷ്യർ വ്രണം മറയ്ക്കാൻ വൃത്തിഹീനമായ പഴന്തുണി ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പൗരന്മാർ സുന്ദരമായ ബാൻഡേജുകൊണ്ട് അതേ വ്രണം മറയ്ക്കുന്നതേ ഉള്ളൂ". ഇതായിരുന്നു ഭക്തസിംഗിന്റെ കണ്ടെത്തൽ. കുറേക്കാലത്തേക്ക് സമർപ്പണമുള്ള ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയേപ്പോലും ഭക്തസിംഗ് കണ്ടുമുട്ടിയില്ല. ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി ആരും തന്നോടു പറഞ്ഞില്ല. 1928 ലെ വേനൽക്കാല ഒഴിവുസമയത്ത് കാനഡായിലേക്ക് ഒരു സംഘം വിദ്യാർത്ഥികൾ പോകുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആദ്യത്തെ ആറാഴ്ച വിളവെടുപ്പ് ജോലിയിൽ സഹകരിച്ച് കുറേപണം സമ്പാദിക്കുവാനു പിന്നീടുള്ള ആറാഴ്ച വിനോദ സഞ്ചാരത്തിനുമായിരുന്നു 25 പേരുള്ള ആ സംഘത്തിന്റെ തീരുമാനം. വെള്ളക്കാരനല്ലാത്ത ഏക വ്യക്തി ഭക്തസിംഗ് ആയിരുന്നു ആ സംഘത്തിൽ. കപ്പലിൽ കാനഡായിലേക്ക് 1928 ആഗസ്റ്റ് 9 ന് അവർ യാത്രയായി. 11-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച രാവിലെ പത്തുമണിക്ക് കപ്പലിൽ നടന്ന ഒരു ക്രിസ്തീയ ആരാധനാ മീറ്റിംഗിൽ തന്റെ സ്നേഹിതരെ പിണക്കാതിരി

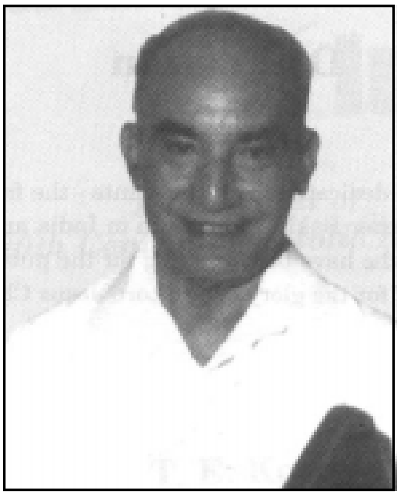

സാധു സുന്ദർസിംഗിന് ശേഷം.......
ഭക്തസിംഗ്

ക്കാൻ സംബന്ധിച്ചത് ഭക്തസിംഗിന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഒരു വഴിത്തിരിവായിരുന്നു. ആരാധനായോഗത്തിന്റെ ഒടുവിൽ എല്ലാവരും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി മുട്ടുകുത്തിയപ്പോൾ സാമാന്യ മര്യാദയുടെ പേരിൽ മനസ്സില്ലാമനസ്സോടെ ഈ യുവാവും മുട്ടുകുത്തി.

ആ നിമിഷങ്ങളേപ്പറ്റി ഭക്തസിംഗിന്റെ സാക്ഷ്യം ഇതാ: "ഞാൻ മുട്ടുകുത്തിയ നിമിഷം ദിവ്യമായ ഏതോ ഒരു ശക്തി എന്നെ വലയം ചെയ്യുന്നതായി അനുഭവപ്പെട്ടു. 'കർത്താവായ യേശുവേ! ജീവനുള്ള ക്രിസ്തുവാണ് അങ്ങ് എന്ന് ഞാൻ അറിയുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു'. ഈ വാക്കുകൾ ഞാൻ വീണ്ടും വീണ്ടും ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടേയിരുന്നു. അന്നുവരെ ഒരു നിരീശ്വരവാദിയായിരുന്ന എന്റെ ജീവിതത്തിൽ 'ജീവിക്കുന്ന ക്രിസ്തു' ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമായിത്തീരുകയായിരുന്നു".

മൂന്നുമാസത്തെ കാനഡായിലെ സന്ദർശനത്തിനുശേഷം ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്ക് മടങ്ങിയെങ്കിലും ആ സന്ദർശനത്തിന്റെ നല്ല ഓർമ്മകൾ കാർഷിക എൻജിനീയറിംഗ് പഠനത്തിനായി 1929 ൽ രണ്ടാമതും കാനഡായിൽ ഭക്തസിംഗിനെ എത്തിച്ചു. കാനഡായിൽ പരിചയപ്പെട്ട ഓവൻ ഹാൻസെൻ എന്ന ക്രിസ്ത്യാനിയായ ബാങ്ക് മാനേജർ സമ്മാനിച്ച ഇംഗ്ലീഷ് പുതിയ നിയമം 1929 ഡിസംബർ 14-ാം തീയതി ആദ്യപേജുമുതൽ ആർത്തിയോടെ ഭക്തസിംഗ് വായിക്കാൻ തുടങ്ങി. മണിക്കൂറുകളോളം ദൈവവചനത്തിൽ പരിസരം മറന്ന് മുഴുകിയിരുന്ന ഭക്തസിംഗിന് ഒരു കാര്യം ബോദ്ധ്യമായി. ഒരു മനുഷ്യനും ഇത്തരം ഒരു പുസ്തകം എഴുതുവാൻ കഴിയുകയില്ല! ബൈബിളിന്റെ ഓരോ താളുകളിലും "സത്യമായി സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു'' എന്നുള്ള ദിവ്യശബ്ദം ശ്രവിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. ദൈവവചനപാരായണം ആഴമായ പാപബോധം തന്നിൽ ഉളവാക്കുകയും ദൈവാത്മാവ് നൽകിയ പാപക്ഷമയുടെ വ്യക്തമായ ഉറപ്പിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സകലബുദ്ധിയേയും കവിയുന്ന ദൈവസമാധാനം ഹൃദയത്തിൽ നിറയുകയും ചെയ്തു. 1929, ഡിസംബർ 16-ാം തീയതി പകൽ 11 മണി കഴിഞ്ഞപ്പോഴായിരുന്നു ആ അനുഭവം. ദിനംപ്രതി ദൈവശബ്ദം കേൾക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞ ഭക്തസിംഗിന്റെ ജീവിതത്തിൽ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു ആത്മസ്നേഹിതനായിത്തീരുകയായിരുന്നു.

ഭക്തസിംഗിന്റെ ജനനത്തിന് വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പുതന്നെ ലോകമെമ്പാടുമുള്ള വിശുദ്ധന്മാർ ഭാരതത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചുതുടങ്ങിയിരുന്നു. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്കത്തിൽ ജോൺ ഹൈഡിനെപ്പോലുള്ള ദൈവഭൃത്യന്മാർ വടക്കേ ഇൻഡ്യയിൽ പ്രത്യേകിച്ച് പഞ്ചാബിൽ ഒരു ഉണർവ്വിനായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഭക്തസിംഗിന്റെ മാനസാന്തരത്തിനും, ആത്മീയ വളർച്ചയ്ക്കും ശുശ്രൂഷക്കും വേണ്ടി ദൈവം വിവിധവ്യക്തികളെയും സാഹചര്യങ്ങളേയും ഉപയോഗിച്ചു. ലണ്ടനിൽ വിദ്യാർത്ഥിയായിരിക്കുമ്പോൾ ആതിഥ്യം അരുളിയ മിസ്സ് കെംബ് എന്ന ക്രിസ്തീയവനിത, കാനഡായിൽ കണ്ടുമുട്ടിയ ഓവൻ ഹാൻസൻ എന്ന ബാങ്ക് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ, ജോൺ ഹെയ്വേഡ്സ് ദമ്പതിമാർ, റ്റി. ഓസ്റ്റിൻ സ്പാർക്ക്സ് തുടങ്ങിയവർ അത്തരം ചിലരാണ്. 1933 ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ ഭക്തസിംഗ് ദൈവികനിയോഗപ്രകാരം ഭാരതത്തിലേക്ക് മടങ്ങിവന്നു. 1941 ൽ ഭക്തസിംഗ് ഭാവിയിലെ തന്റെ ക്രിസ്തീയ വേലയെപ്പറ്റി വ്യക്തമായ ദൈവികദിശ ഗ്രഹിക്കേണ്ടതിനായി തെക്കേ ഇൻഡ്യയിലെ കുന്നൂരിൽ ചില ദിവസങ്ങൾ പ്രാർത്ഥനയിൽ ചെലവഴിച്ചു.

ഫ്രെസ് ഫ്ലാക്ക്, റെയ്മണ്ട് ഗാൽസ്‌വെർത്തി എന്നിവരെ അവിടെ വച്ച് സഹപ്രവർത്തകരായി ദൈവം തന്റെ ദാസന് നൽകി. (വിൽഫ് ഡുർഹാം എന്ന ചെറുപ്പക്കാരനായ ഇംഗ്ലീഷ് മിഷനറിയാണ് ബോംബെയിലെ പ്രസിദ്ധമായ ഗോസ്പൽ ലിറ്ററേച്ചർ സൊസൈറ്റി 1943 ൽ സ്ഥാപിച്ചത്. ഈ യുവ മിഷനറിയുമായുള്ള ആത്മബന്ധം പിൽക്കാലത്ത് ഭക്തസിംഗിലൂടെ ദൈവം നൽകിയ വ്യാപകമായ ഉണർവ്വിന്റെ ശുശ്രൂഷകളിലെ ക്രിസ്തീയ സാഹിത്യ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കുറവ് പരിഹരിക്കാൻ പര്യാപ്തമായി. ദീർഘകാലം GLS ന്റെ ഒരു ട്രസ്റ്റിയായി ഭക്തസിംഗ് സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുകയുണ്ടായി.)

സമ്പൽ സമൃദ്ധിയിലൂടെയല്ല മറിച്ച് ദാരിദ്ര്യത്തിലൂടെയും കഷ്ടതകളിലൂടെയുമാണ് ദൈവം തന്റെ ജനത്തെ തന്റെ മഹത്വത്തിനായി ഒരുക്കുന്നത്. ഭക്തസിംഗിന്റെ കാര്യത്തിലും ഈ സത്യത്തിന് മാറ്റം ഉണ്ടായില്ല. ക്രിസ്തീയവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച ശേഷം പിതാവിൽ നിന്നുള്ള സാമ്പത്തിക സഹായം നിലച്ചു. അമേരിക്കയിൽ ആയിരുന്നപ്പോഴും തുടർന്ന് ഇൻഡ്യയിൽ എത്തിയശേഷവും കഠിനമായ സാമ്പത്തിക ബുദ്ധിമുട്ടിലൂടെ ദൈവം ഈ ദൈവഭൃത്യനെ അഭ്യസിപ്പിക്കയായിരുന്നു. ചെറുപ്രായത്തിൽത്തന്നേ കാഴ്ചശക്തി കുറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. നാസികാസംബന്ധമായ ബുദ്ധിമുട്ടുകളും അലട്ടിയിരുന്നു. "യേശുക്രിസ്തു ഇന്നലെയും ഇന്നും എന്നേക്കും അനന്യൻ തന്നേ' എന്ന വചനം ഒരിക്കൽ തന്റെ ഹൃദയത്തെ വെല്ലുവിളിക്കയും രോഗസൗഖ്യത്തിനായി ഹൃദയംഗമമായി ദൈവത്തോട് നിലവിളിക്കുകയും ചെയ്തു. പിറ്റേന്ന് കാലത്ത് പൂർണ്ണ സൗഖ്യമുള്ളവനായിട്ടാണ് ഭക്തസിംഗ് ഉണർന്നത്. വീണ്ടും ജനനത്തിന് രണ്ടു വർഷം കഴിഞ്ഞാണ് വിശ്വാസ സ്നാനത്തെപ്പറ്റി ദൈവം ബോധ്യം നൽകിയത്. ഉടൻതന്നെ അനുസരിച്ചു.

1933 ൽ ഭാരതത്തിൽ മടങ്ങിയെത്തിയ മകനെ ഭക്തസിംഗിന്റെ മാതാപിതാക്കൾ സന്തോഷാശ്രുക്കളോടെയാണ് എതിരേറ്റത്. പക്ഷേ താൻ ഒരു ക്രിസ്തുശിഷ്യനായിത്തീർന്ന കാര്യം നാട്ടിൽ പരസ്യപ്പെടുത്തരുതെന്ന പിതാവിന്റെ അഭ്യർത്ഥന ചെവിക്കൊള്ളാൻ ആ മകന് കഴിയുമായിരുന്നില്ല. ബോംബെ പട്ടണത്തിൽ നിന്നും നിറകണ്ണുകളോടെ മാതാപിതാക്കന്മാരെ ട്രെയിനിൽ സ്വദേശത്തേക്ക് യാത്രയാക്കിയ ശേഷം ആ പട്ടണത്തിൽ പരസ്യമായി ലഘുലേഖകൾ വിതരണം ചെയ്യാനും ക്രിസ്തുവിനെ സാക്ഷിക്കാനും ഭക്തസിംഗ് തയ്യാറായി. ആരോടും തന്റെ ഭൗതികാവശ്യങ്ങൾ അറിയിക്കയില്ല എന്ന് ദൃഢനിശ്ചയത്തോടെ ക്രിസ്തീയശുശ്രൂഷയിൽ പ്രവേശിച്ച ഈ യുവാവ് കർത്താവിന്റെ വിശ്വസ്തതയിൽ പൂർണ്ണമായും വിശ്വസിച്ചു. തന്റെ സഹോദരിയുടെ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ച് ചില നാളുകൾക്കു ശേഷം കറാച്ചിയിലേക്ക് പോയ ഭക്തസിംഗ് അവിടെയുള്ള തൂപ്പുകാരുടെ ഇടയിൽ പ്രവർത്തിക്കാൻ തുടങ്ങി. പഞ്ചാബ് പ്രവിശ്യയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന നിരവധി ക്രിസ്ത്യാനികൾ നാമമാത്ര ക്രൈസ്തവരായിരുന്നു. ഭൗതിക ലാഭത്തിനായി വെറും മതംമാറ്റം മാത്രം നടത്തിയ അവർ മൂലം ആ ഭാഗങ്ങളിൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമം അപമാനിക്കപ്പെടുകയായിരുന്നു. ആ കാലത്ത് സ്വദേശത്തുനിന്നും താൻ ബാല്യകാലത്ത് വിവാഹം കഴിച്ച (ഭാര്യ രാം ഭായിയുമായി പിതാവ് ഭക്തസിംഗിനെ കാണാൻ വന്നെങ്കിലും ക്രിസ്തുവിനെ തള്ളിപ്പറയാൻ ഭർത്താവ് തയ്യാറാകാത്തതിനാൽ എന്നെന്നേക്കുമായി യാത്രപറഞ്ഞ് രാംഭായി മടങ്ങിപോകുകയാണുണ്ടായത്. ഭക്തസിംഗിന്റെ ജീവിതത്തിലെ അത്യധികം വേദനാജനകമായ ഒരു വേർപിരിയൽ ആയിരുന്നു അത്.) എങ്കിലും വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാതെ ക്രിസ്തുശിഷ്യനായിത്തുടർന്നതിനാൽ ജീവിതസായാഹ്നത്തിൽ മാതാപിതാക്കൾ രണ്ടുപേരും യേശുക്രിസ്തുവിനെ രക്ഷകനായി അറിയാൻ ദൈവം ഇടയാക്കി.

“ഞാൻ മുട്ടുകുത്തിയ നിമിഷം ദിവ്യമായ ഏതോ ഒരു ശക്തി എന്നെ വലയം ചെയ്യുന്നതായി അനുഭവപ്പെട്ടു. അന്നുവരെ ഒരു നിരീശ്വരവാദിയായിരുന്ന എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ‘ജീവിക്കുന്ന ക്രിസ്തു’ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമായി ത്തീരുകയായിരുന്നു”.

ഭക്തസിംഗിന്റെ ഭാരതീയനായ ആദ്യ സഹപ്രവർത്തകൻ ഇമാം ഡിൻ എന്ന തൂപ്പുകാരനായിരുന്നു. തുടർന്നുള്ള വർഷങ്ങൾ ഭാരതത്തിലങ്ങോളമിങ്ങോളം ആത്മിക ഉണർവിന്റെ വർഷങ്ങളായിരുന്നു. അത്ഭുതങ്ങളാലും അടയാളങ്ങളാലും വിവിധവീര്യപ്രവൃത്തികളാലും ദൈവം തന്റെ വചനത്തെ ആയിരങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഉറപ്പിച്ചു. തുടർന്നു ഭാരതത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ നൂറുകണക്കിന് പ്രാദേശിക വിശ്വാസസമൂഹങ്ങൾ ഉടലെടുത്തു. അത്ഭുതകരമായ ദൈവിക സംരക്ഷണത്തിന്റെയും, നടത്തിപ്പുകളുടെയും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നിരവധിയാണ്. 1934 ൽ കറാച്ചി പ്രവിശ്യയിലെ ക്വെറ്റാ എന്ന സ്ഥലത്ത് ആയിരങ്ങളുടെ മരണത്തിന് ഇടയാക്കിയ ഭൂമികുലുക്കത്തിൽ ഭക്തസിംഗും സഹപ്രവർത്തകരും നൂറുകണക്കിന് ക്രിസ്തുവിശ്വാസികളും ഒരു പോറൽ പോലും ഏൽക്കാതെ രക്ഷപെട്ടത് ഇന്നും ഒരത്ഭുതമായി നിലനിൽക്കുന്നു.

ഭക്തസിംഗിന്റെ തുടർന്നുള്ള ശുശ്രൂഷയിൽ നിരവധി സുപ്രധാന നാഴികക്കല്ലുകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനുണ്ട്. വിസ്താര ഭയത്താൽ അവയുടെ വിശദാംശങ്ങളിലേക്ക് കടക്കുന്നില്ല. 1937 ൽ ഇന്നത്തെ പാക്കിസ്ഥാന്റെ ഭാഗമായ മാർട്ടിൻപൂരിൽ ദൈവം അയച്ച ഉണർവ്വ് പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയേണ്ടതാണ്. ഡോ. സാമുവൽ മാർട്ടിൻ എന്ന മിഷനറി സ്ഥാപിച്ചതും, ക്രിസ്തു മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് കൂട്ടമായി കടന്നുവന്ന എഴുപതു കുടുംബങ്ങളുള്ളതുമായ ഒരു ഗ്രാമമായിരുന്നു മാർട്ടിൻ പൂർ. എന്നാൽ രണ്ടാമത്തെയും മൂന്നാമത്തെയും തലമുറകൾ ഭക്തിയുടെ വേഷം ധരിച്ച് ശക്തിഹീനരായിത്തീർന്ന കാലഘട്ടത്തിലാണ് ഭക്തിസിംഗിലൂടെ ദൈവം ശക്തമായ ഒരു ഉണർവ്വ് ഈ സ്ഥലത്ത് അയച്ചത്. 1500 പേരിലധികം സംബന്ധിച്ച ഒരു മീറ്റിംഗിൽ പ്രാർത്ഥനാമദ്ധ്യേ എല്ലാവരും പാപബോധത്താൽ അലറിക്കരയുവാനും അനുതാപത്തോടെ രക്ഷകനിലേക്ക് തിരിയുവാനും തക്കവണ്ണം ദൈവം തന്റെ അഗ്നിപകർന്നത് ചരിത്ര സംഭവമായി. എതിർപ്പുകളുടെയും പീഡനങ്ങളുടെയും മദ്ധ്യേ സുവിശേഷത്തിന്റെ ശക്തി വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് മാർട്ടിൻപൂരിലെ വിശ്വാസികൾ മറ്റ് അനേകസ്ഥലങ്ങളിലെ ഉണർവ്വിന് വഴിമരുന്നിടുകയായിരുന്നു. ജോൺ ഹൈഡ് എന്ന പ്രാർത്ഥനാവീരൻ 1904 ൽ തുടങ്ങിയ വാർഷിക ക്രിസ്തീയസമ്മേളനമായിരുന്നു സിയാൽക്കോട്ട് കൺവൻഷൻ. 1933 -ൽ പ്രസംഗകനായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ബിഷപ്പ് ബ്രാട്‌ലി തക്കസമയത്ത് ബോംബേയിൽ നിന്നും എത്താതിരുന്നതിനാൽ പകരക്കാരനായി ഭക്തസിംഗിന് പ്രസംഗിക്കാൻ നിയോഗം ലഭി

ച്ചു. 1940 വരെ എല്ലാ വർഷവും ആയിരങ്ങളെ ഉണർത്തുവാൻ സിയാൽക്കോട്ട് സമ്മേളനങ്ങളിലൂടെ ദൈവം ഭക്തസിംഗിനെ ഉപയോഗിച്ചു. ആ കാലത്തെ ഏറ്റവും അധികം ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ട ഉണർവ്വു പ്രസംഗകനായി ഭക്തസിംഗ് മാറാൻ അധികനാൾ വേണ്ടിവന്നില്ല.

പൂനയിലെ പണ്ഡിത രമാബായിയുടെ മുക്തിമിഷൻ സന്ദർശിക്കാൻ 1938 ൽ ഭക്തസിംഗിന് ദൈവിക പ്രേരണയുണ്ടായി. അവിടെ നടന്ന ഒരു മുഴുരാത്രി പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലമായി തുടർന്ന് 'യഹോവ ശമ്മാ' തുടങ്ങിയ സഭകൾ മദ്രാസ് പട്ടണത്തിലും മറ്റിടങ്ങളിലും രൂപം കൊണ്ടു. മുക്തി മിഷനിൽ ഒരു ഉണർവ്വ് പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടാൻ ഭക്തസിംഗിന്റെ സന്ദർശനം കാരണമായി. തൽഫലമായി മഹാരാഷ്ട്രയുടെയും ഗുജറാത്തിന്റെയും പലഭാഗങ്ങളിലും, ദക്ഷിണേൻഡ്യയിലും സുവിശേഷ പ്രസംഗങ്ങൾക്ക് വാതിൽ തുറക്കപ്പെട്ടു. 1934 ൽ സിയാൽക്കോട്ട് കൺവൻഷനിൽ സംബന്ധിച്ച അന്നത്തെ മാർത്തോമ്മാ സഭയുടെ മേലദ്ധ്യക്ഷൻ ഭക്തസിംഗിനെ മാരാമൺ കൺവൻഷനിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു. തുടർന്ന് പെണ്ണമ്മ സന്യാസിനിയുടെ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ച് കോയമ്പത്തൂരിൽ സുവിശേഷയോഗങ്ങൾ നടത്തിയപ്പോഴാണ് മോസ്സസ്സ് ഡോൺ എന്ന പരിഭാഷകനെ പരിചയപ്പെട്ടത്. ദൈവിക പ്രേരണയാൽ തുടർന്നുള്ള ദീർഘ വർഷങ്ങൾ ഭക്തസിംഗിന്റെ തമിഴ് പരിഭാഷകനായും, ബൈബിൾ അദ്ധ്യാപകനായും, ക്രിസ്തീയ ഗാനരചയിതാവായും, മോസ്സസ് ഡോൺ ഭക്തസിംഗിനോടൊപ്പം ശുശ്രൂഷയിൽ ഏർപ്പെട്ടു. 1940 ൽ അനേകരുടെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് ഉത്തരമായി ദൈവം ഭക്തസിംഗിനെ മൂന്നുമാസത്തെ സുവിശേഷ യജ്ഞങ്ങൾക്കായി മദ്രാസ് പട്ടണത്തിലേക്ക് നയിച്ചു. 'യഹോവ ശമ്മാ' എന്ന നാമധേയത്തിൽ ആദ്യത്തെ സ്വതന്ത്ര പ്രാദേശിക സഭയുടെ തുടക്കം ഈ മീറ്റിംഗുകളായിരുന്നു.

ദൈവം പുതിയ തുടക്കങ്ങളുടെ ദൈവമാണ്. ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്തിൽ സൂര്യൻ അസ്തമിക്കാറായപ്പോൾ ഭക്തസിംഗിന്റെ അദ്ധ്വാനഫലമായി നീതിസൂര്യനായ യേശുക്രിസ്തു ഭാരതത്തിൽ പ്രകാശിക്കാൻ തുടങ്ങുകയായിരുന്നു. സുവിശേഷീകരണത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം സഭയുടെ പണിയായിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ സഭയുടെ ദൗത്യമാണ് സുവിശേഷീകരണം. കർത്താവിന്റെ അന്ത്യകൽപ്പനയുടെ ഒരു ഭാഗം പുതിയ നിയമ സഭകൾ ഭൂലോകത്തിലെങ്ങും സ്ഥാപിതമാകുക എന്നുള്ളതാണ്. പാപികളുടെ മാനസാന്തരം മാത്രമല്ല തുടർന്നു അവരുടെ ആത്മീയ വളർച്ചയും സുവിശേഷീകരണത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമാണെന്ന് ഭക്തസിംഗിന് വ്യക്തമായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമായ സഭയെപ്പറ്റിയുള്ള ദൈവവചനത്തിലെ വ്യക്തമായ ചിത്രം അദ്ദേഹത്തിന് ദൈവം നൽകിയിരുന്നു. മദ്രാസ് പട്ടണത്തിന്റെ പ്രാന്തപ്രദേശത്തുള്ള 'പല്ലവാരം' എന്ന സ്ഥലത്തെ ഒരു വിജനമായ കുന്നിൻ പുറത്ത് ഏതാണ്ട് ഇരുപത് ക്രിസ്തീയ സഹോദരന്മാരൊത്ത് നടത്തിയ ഒരു

ഭാര്യ രാം ഭായി ഭക്തസിംഗിനെ കാണാൻ വന്നെങ്കിലും ക്രിസ്തുവിനെ തള്ളിപ്പറയാൻ ഭർത്താവ് തയ്യാറാകാത്തതിനാൽ എന്നെന്നേക്കുമായി യാത്രപറഞ്ഞ് മടങ്ങിപ്പോകുകയാണുണ്ടായത്.

മുഴുരാത്രി പ്രാർത്ഥന നിർണ്ണായകമായിരുന്നു. പിൽക്കാലത്ത് യഹോവ-ശമ്മാ എന്നറിയപ്പെട്ട മദ്രാസിലെ സഭയുടെയും തുടർന്ന് തമിഴ് നാട്ടിലും ആന്ധ്രയിലും ദൈവം ചെയ്ത അത്ഭുത പ്രവൃത്തികളുടെയും, അപ്പോസ്തൊലിക ഉണർവ്വിന്റെയും തുടക്കം ഇവിടെയായിരുന്നു.

1944-ൽ ആയിരുന്നു പ്രാദേശിക സഭകൾക്ക് മൂപ്പന്മാരെ ആക്കിവയ്ക്കാൻ തുടങ്ങിയത്. ഓരോ പ്രാദേശിക സഭയും ഒന്നിലധികം മൂപ്പൻമാരുടെ ചുമതലയിൽ ആയിരിക്കുന്നതാണ് പുതിയനിയമവ്യവസ്ഥ എന്ന് വ്യക്തമായിരുന്നു. വർഷംതോറും നടന്നുവന്ന മഹായോഗങ്ങൾക്ക് 'വിശുദ്ധ സഭായോഗം' (Holy Convocation) എന്നായിരുന്നു പേർ വിളിച്ചിരുന്നത്. ആദ്യത്തെ വിശുദ്ധ സഭായോഗം 1941 ൽ 'യഹോവ ശമ്മാ'യിൽ വച്ച് നടന്നത് 19 ദിവസങ്ങളായിരുന്നു. തുടർന്നുള്ള വർഷങ്ങളിൽ ഇൻഡ്യയിൽ ഉടനീളം, വിശിഷ്യ അന്ധ്രാപ്രദേശിൽ നൂറുകണക്കിന് പുതിയ നിയമസഭകൾ ഉടലെടുത്തു. വിശ്രമമില്ലാത്ത സുവിശേഷ പര്യടനങ്ങളായിരുന്നു ഭക്തസിംഗിന്. 1933 ൽ ഇൻഡ്യയിൽ മടങ്ങിയെത്തിയ ശേഷം ആദ്യത്തെ 13 വർഷങ്ങൾ. ഇൻഡ്യയിലെ സഭകളുടെ തുടക്കത്തിനും വളർച്ചയ്ക്കുമായി ഭക്തസിംഗിനെ ദൈവം ഉപയോഗിച്ചു. തുടർന്നു വിദേശരാജ്യങ്ങളിലേക്ക് ഈ ഉണർവിന്റെ തീനാളങ്ങൾ പടരുകയായിരുന്നു. ലോകവ്യപകമായി അനേക തവണ സുവിശേഷ പര്യടനങ്ങൾ നടത്തി. നഷ്ടപ്പെട്ട ദൈവമഹത്വം സഭയ്ക്ക് തിരികെ ലഭിക്കണമെങ്കിൽ നാല് അത്മീയ പ്രമാണങ്ങൾ പാലിക്കണം എന്ന് ഭക്തസിംഗ് കൂടെക്കൂടെ പറയുമായിരുന്നു. ഹന്നായുടെ ആത്മാവിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും, ശമുവേലിനെപ്പോലെ ദൈവവചനത്തിന് പ്രാധാന്യം നൽകുകയും, ദാവീദിനെപ്പോലെ ദൈവത്തിന്റെ ഹൃദയപ്രകാരം എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും ചെയ്യുകയും, ശലോമോനെപ്പോലെ ദൈവത്തിന്റെ പണി ദൈവഹിതപ്രകാരം തന്നെ ചെയ്യുകയും അത്രേ ഇന്നത്തെ ആവശ്യം. 'ഓപ്പറേഷൻ മൊബിലൈസേഷൻ' എന്ന സുവിശേഷ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻ ജോർജ്ജ് വെർവറുമായി ദീർഘ വർഷങ്ങൾ അടുത്ത ആത്മീയ ബന്ധവും കൂട്ടായ പ്രവർത്തനവും അദ്ദേഹത്തിന് ഉണ്ടായിരുന്നു. ദൈവം അയച്ച സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം വിശ്വാസികൾക്ക് പുതിയ നിയമസഭയുടെ ദർശനം നൽകുവാനായി പരിശ്രമിച്ച ഈ അപ്പോസ്തലൻ പൗലൂസിനെപ്പോലെ 'ക്രിസ്തുവിന്റെ സൗരഭ്യ' വാഹകനായിരുന്നു. അനേകർക്ക് തന്റെ ശുശ്രൂഷ ജീവനിൽ നിന്ന് ജീവനിലേക്ക് നയിക്കുന്നതായിരുന്നെങ്കിൽ ചിലർക്ക് അത് മരണത്തിൽ നിന്നും മരണത്തിലേക്കുള്ള വാസനയായിരുന്നു.

ദൈവശബ്ദം വ്യക്തമായി ക്കേൾക്കുക, ദൈവത്തിന്റെ പരമാധികാരത്തിൽ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുക, വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകത്തെ പൂർണ്ണതയുള്ള ദൈവവചനമായി കൈക്കൊള്ളുക, വിശ്വാസ ജീവിതം, പ്രാർത്ഥന എന്നിവയ്ക്ക് പ്രഥമ സ്ഥാനം നൽകുക, ലളിത ജീവിതം നയിക്കുക. ഇവയൊക്കെ ഈ ഭക്തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെയും ശുശ്രൂഷയുടെയും അടിസ്ഥാന ശിലകളായിരുന്നു. എങ്കിലും മറ്റുപല ദൈവമനുഷ്യരേയുംപോലെ ദൈവത്തിന്റെ ഈ ഉരുക്കു മനുഷ്യൻ കളിമൺ കാലുകൾ ഉള്ളവനായിരുന്നു എന്ന വസ്തുത നാം മറന്നുകൂടാ. ഭക്തസിംഗിന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഒരാൾക്ക് ചില കുറവുകൾ കണ്ടെത്താൻ പ്രയാസമില്ല. എങ്കിലും മൺകൂടാരത്തിൽ പകരപ്പെട്ട അത്യന്തശക്തി ഈ കുറവുകൾ പരിഹരിക്കാൻ പര്യാപ്തമായിരുന്നു. ചില

ശേഷം പേജ് 15-ൽ

ജയജീവിതത്തിനായുള്ള പോരാട്ടം

ഡി. എൽ. മൂഡി

നമുക്കു ജയിക്കണമെങ്കിൽ, നാം ഉള്ളിൽ നിന്ന് ആരംഭിക്കണം. ദൈവം എല്ലായ്പ്പോഴും അവിടെ നിന്നാണ് തുടങ്ങുന്നത്. കോട്ടയുടെ അകത്തുള്ള ശത്രുവാണ് പുറത്തുള്ള ശത്രുവിനേക്കാൾ ഏറെ അപകടകാരി.

ഓരോ വിശ്വാസിയിലും പരസ്പരം പോരാടുന്ന രണ്ടു പ്രകൃതങ്ങളുണ്ടെന്നാണ് ദൈവ വചനം പഠിപ്പിക്കുന്നത്. റോമർക്കെഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ പൗലോസ് പറയുന്നു, "ന്യായപ്രമാണം ആത്മീയം എന്നു നാം അറിയുന്നുവല്ലൊ; എന്നാൽ ഞാൻ ശരീരത്തെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്ന, പാപത്തിനു വിൽക്കപ്പെട്ടവൻ. ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നതു ഞാൻ അറിയുന്നില്ല; ഞാൻ ചെയ്യാനാഗ്രഹിക്കുന്നതു ഞാൻ ചെയ്യുന്നില്ല; എന്നാൽ ഞാൻ വെറുക്കുന്നതാണ് ഞാൻ ചെയ്യുന്നത്. ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്തത് ഞാൻ ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, ന്യായപ്രമാണം നല്ലത് എന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ ഞാനല്ല അതു പ്രവർത്തിക്കുന്നത്, എന്നിലുള്ള പാപമാണ്. എന്നിൽ (അതായാത്, എന്റെ ശരീരത്തിൽ) നന്മയില്ല എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. നല്ലതു ചെയ്യാനുള്ള താത്പര്യം എനിക്കുണ്ട്. എന്നാൽ നന്മയായത് എങ്ങനെ നിറവേറ്റണമെന്ന് ഞാൻ കണ്ടെത്തുന്നില്ല. ഞാൻ ചെയ്യാനാഗ്രഹിക്കാത്ത തിന്മയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഞാനാഗ്രഹിക്കാത്തതു ഞാൻ ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ ഞാനല്ല അതു ചെയ്യുന്നത്, എന്നിലുള്ള പാപമാണ് അതു ചെയ്യുന്നത്. അപ്പോൾ നന്മ ചെയ്യാനാഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ, തിന്മ എന്നിലുണ്ടെന്നുള്ള ഒരു പ്രമാണം ഞാൻ കാണുന്നു. ഞാൻ ഉള്ളുകൊണ്ട് ദൈവത്തിന്റെ ന്യായ പ്രമാണത്തിൽ ആനന്ദിക്കുന്നു. എന്നാൽ എന്റെ ബുദ്ധിയുടെ പ്രമാണത്തോടു പോരാടുന്ന മറ്റൊരു പ്രമാണത്തെ ഞാൻ എന്റെ അവയവങ്ങളിൽ കാണുന്നു; അതു എന്റെ അവയവങ്ങളിലുള്ള പാപ പ്രമാണത്തിന് എന്നെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കുന്നു".

വിണ്ടും ഗലാത്യർക്കെഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ, അദ്ദേഹം പറയുന്നു, "ശരീരം ആത്മാവിനെതിരായി മോഹിക്കുകയും, ആത്മാവ് ശരീരത്തിനെതിരായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു ചെയ്യാനാകാത്ത വിധം ഇവ ഒന്നു മറ്റൊന്നിനോട് എതിരായിരിക്കുന്നു".

നാം ദൈവത്തിൽ നിന്നു ജനിക്കുമ്പോൾ, നമുക്കു അവന്റെ സ്വഭാവം ലഭിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവൻ പെട്ടെന്ന് നമ്മുടെ പഴയ സ്വഭാവം എടുത്തു മാറ്റുന്നില്ല. ഓരോ തരത്തിലുള്ള മൃഗങ്ങളും പക്ഷികളും അതാതിന്റെ സ്വഭാവം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്കു ഒരു പ്രാവിന്റെയോ ഒരു പരുന്തിന്റെയോ സ്വഭാവം ഊഹിക്കാം.

പാപത്തിന്റെ കേന്ദ്രം (S-I-N) എന്നതിലെ (I) അഥവാ "ഞാൻ" ആണ്. സാത്താൻ ആ മാധ്യമത്തിലൂടെയാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. ഒരുവൻ ജാഗ്രതയുള്ളവനും പ്രാർത്ഥനാനിരതനുമല്ലെങ്കിൽ, അത് മേൽക്കൈ നേടുകയും അവനെ പാപത്തിലേക്കു തള്ളിയിടുകയും ചെയ്യും.

കുതിര അതിന്റെ സ്വഭാവവും, പശു അതിന്റെ സ്വഭാവവും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഒരു മനുഷ്യന് രണ്ട് സ്വഭാവങ്ങളുണ്ട്. പഴയ സ്വഭാവം നാമാവശേഷമായെന്ന് ലോകമോ സാത്താനോ നിങ്ങളെ ചിന്തിപ്പിക്കാതിരിക്കട്ടെ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അതു നാമവശേഷമായിട്ടില്ല. "നിങ്ങൾ നിങ്ങളെത്തന്നെ മരിച്ചവരായി കണക്കാക്കുക", എന്നാൽ നിങ്ങൾ മരിച്ചവരായിരുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളെത്തന്നെ മരിച്ചവരായി കണക്കാക്കേണ്ടി വരികയില്ലായിരുന്നുവല്ലോ. മരിച്ച സ്വയത്തെ പിന്നെ മരിച്ചതായി കണക്കാക്കുന്നതിൽ സാംഗത്യമില്ലല്ലൊ. "ഞാൻ എന്റെ ശരീരത്തെ കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നു", അതു മരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ പൗലോസിനത് കീഴ്പ്പെടുത്തേണ്ടി വരികയില്ലായിരുന്നു. ഞാൻ നിയമപരമായി മരിച്ചു. എന്നാൽ പഴയ പ്രകൃതം ജീവിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ എന്റെ ശരീരത്തെ കീഴ്പ്പെടുത്തി, ശരീരത്തെ അതിന്റെ ഇച്ഛകളോടുകൂടെ ക്രൂശിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഈ താണപ്രകൃതം മേൽക്കൈ നേടുകയും, ഞാൻ ബന്ധനത്തിലാവുകയും ചെയ്യും.

അനേകമാളുകളുകൾക്കും, ഈ ജയ ജീവിതം നയിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളപ്പോൾത്തന്നെ, തങ്ങളുടെ ജീവിതം മുഴുവൻ പഴയ പ്രകൃതത്തിന്റെ ബന്ധനത്തിൽ കഴിയുന്നു. പഴയ ആദാം.... ദുഷിച്ചിരിക്കുന്നു. "കാൽപ്പാദം മുതൽ തലവരെയും യാതൊരു സൗഖ്യവുമില്ല, എന്നാൽ മുറിവുകളും ചതവുകളും തീവ്രമായ വേദനകളും. അതു തുന്നിച്ചേർക്കുകയോ വെച്ചുകെട്ടുകയോ, മരുന്നു പുരട്ടുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല".

ഒരിക്കൽ ഇന്ത്യയിലെ ഒരു മാന്യവ്യക്തിക്ക് ഒരു കടുവക്കുട്ടിയെ കിട്ടി. ഒരു വളർത്തുമൃഗമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അതിനെ ഇണക്കി വളർത്തി. അതു വളർന്നതിനു ശേഷം ഒരു ദിവസം അതിന് രക്തം രുചിക്കാനിടയായി. അപ്പോൾ അതിന്റെ പഴയ കടുവാസ്വഭാവം പുറത്തുവന്നു. അങ്ങനെ അതിനെ കൊല്ലേണ്ടി വന്നു. അപ്രകാരമാണ് വിശ്വാസിയിലെ പഴയ സ്വഭാവവും. അത് അടിച്ചമർത്തപ്പെ

ഓരോ വിശ്വാസിയിലും പരസ്പരം പോരാടുന്ന രണ്ടു പ്രകൃതങ്ങളുണ്ടെന്നാണ് ദൈവവചനം പഠിപ്പിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾക്കു ജയിക്കാനുള്ള ഏറ്റവും വിഷമകരമായ ശത്രു നിങ്ങൾ തന്നെയാണ്.

ടുന്നുവെങ്കിലും അതൊരിക്കലും മരിക്കുന്നില്ല. അവൻ ജാഗ്രതയുള്ളവനും പ്രാർത്ഥനാ നിരതനുമല്ലെങ്കിൽ, അത് മേൽക്കൈ നേടുകയും അവനെ പാപത്തിലേക്കു തള്ളിയിടുകയും ചെയ്യും. പാപത്തിന്റെ കേന്ദ്രം (S-I-N) എന്നതിലെ (I) അഥവാ "ഞാൻ" ആണെന്ന് ആരോ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയുണ്ടായി. സാത്താൻ ആ മാധ്യമത്തിലൂടെയാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്.

നിങ്ങൾക്കു ജയിക്കാനുള്ള ഏറ്റവും വിഷമകരമായ ശത്രു നിങ്ങൾ തന്നെയാണ്. ലണ്ടനിലെ ഒരു ക്യാപ്റ്റൻ മാനസാന്തരപ്പെടുന്ന സമയത്ത് അദ്ദേഹം ഒരു വലിയ സാമൂഹ്യ പ്രവർത്തകനായിരുന്നു. ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായിത്തീർന്ന് കുറച്ചു മാസങ്ങൾക്കുശേഷം അദ്ദേഹത്തോട് ഒരു സ്ത്രീ ചോദിച്ചു, "നിങ്ങൾ ക്രിസ്ത്യാനിയായി ജീവിക്കാൻ തുടങ്ങിയതിനുശേഷം നിങ്ങളുടെ ഏറ്റവും വലിയ ശത്രുവായി കാണപ്പെട്ടത് എന്താണ്?"

ചില നിമിഷങ്ങൾ ആഴമായി ചിന്തിച്ചിട്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു," അതേ, അതു ഞാൻ തന്നെയാണെന്ന് ഞാൻ ചിന്തിക്കുന്നു".

"ആഹാ", ആ സ്ത്രീപറഞ്ഞു, "രാജാവു നിങ്ങളെ അവന്റെ സന്നിധിയിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു; കാരണം ഈ സത്യം അവിടുത്തെ സന്നിധിയിൽ നിന്നു മാത്രമേ നമുക്കു പഠിക്കാൻ കഴിയൂ".

വ്യക്തിപരമായി പറഞ്ഞാൽ ഡി. എൽ. മൂഡി എന്ന എനിക്ക് മറ്റൊരാളിൽ നിന്നുണ്ടായിട്ടുള്ളതിനേക്കാൾ ക്ലേശം ഡി. എൽ. മൂഡിയിൽ നിന്നാണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. എനിക്കവനെ ശരിയായി സൂക്ഷിക്കാമെങ്കിൽ, എനിക്ക് മറ്റാളുകളിൽ നിന്ന് ക്ലേശമൊന്നുമുണ്ടാവുകയില്ല. അനേകരും ജോലിക്കാരുമായി പ്രശ്നത്തിലാണ്. എന്നാൽ പ്രശ്നം ജോലിക്കാരിലല്ല, മറിച്ച് നിങ്ങളിലാണെന്ന് നിങ്ങൾ എപ്പോഴെങ്കിലും ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ? കുടുംബത്തിലെ ഒരംഗം നിരന്തരമായി പൊട്ടിത്തെറിക്കുന്നെങ്കിൽ, അവന് വീട്ടിൽ മുഴുവനും പൊട്ടിത്തെറിയായിരിക്കും. നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചാലുമില്ലെങ്കിലും ഇതു സത്യമാണ്. നിങ്ങൾ വേഗത്തിലും പൊട്ടിത്തെറിച്ചും ആളുകളോടു സംസാരിക്കുമ്പോൾ അവർ നിങ്ങളോടും അങ്ങനെ തന്നെ പ്രതികരിക്കും.

ആസക്തി (Appetite)

ആസക്തി എന്ന കാര്യമെടുക്കാം. അത് അകത്തുള്ള ഒരു ശത്രുവാണ്. എത്രയോ യുവാക്കന്മാരാണ് കടുത്ത മദ്യാസക്തി മൂലം നശിക്കുന്നത്! പല യുവാക്കന്മാരും മാതാപിതാക്കന്മാർക്ക് അനുഗ്രഹമായിത്തീരുന്നതിനു പകരം ശാപമായാണ് തീരുന്നത്. ഒരിക്കൽ ഒരു വലിയ പട്ടണത്തിൽ ആത്മഹത്യ ചെയ്ത ഒരു അജ്ഞാത യുവാവിന്റെ ജഡം കണ്ടെടുത്തു. അവന്റെ പോക്കറ്റിൽ നിന്നുകിട്ടിയ കടലാസ്സിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരുന്നു. "ഞാനിത് സ്വയം ചെയ്തതാണ്. ആരോടും പറയേണ്ട. ഇതു മദ്യപാനം നിമിത്തമാണ്". വർത്തമാന പത്രത്തിലെ ഇതിന്റെ വാർത്ത, 246 കുടുംബങ്ങളിൽ നിന്ന് 246 കത്തുകൾ ക്ഷണിച്ചു വരുത്തി. കാരണം അവരിലോരോരുത്തർക്കും ഓരോ 'നാശപുത്രനു'ണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ആത്മഹത്യ ചെയ്തത് അവനായേക്കാമെന്നവർ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു.

മദ്യപാനം, ശരീരത്തിനും ആത്മാവിനും ശത്രുവാണ്. പ്രശസ്ത ഡോക്ടർ സർ ആൻഡ്രൂക്ലാർക്ക് ഒരിക്കൽ താഴെപ്പറയുന്ന ഒരു പ്രസ്താവന നടത്തുകയുണ്ടായി: "ഞാനിന്ന് എന്റെ ആശുപത്രി വാർഡുകളിലൂടെ രോഗികളെ പരിശോധിക്കാനായി നടന്നപ്പോൾ ശ്രദ്ധിച്ചത് നിങ്ങളോടു അതീവ ഗൗരവത്തോടെ പറയട്ടെ, കിടക്കയിൽ ആയിരിക്കുന്ന ഓരോ പത്തിൽ ഏഴു പേരുടെയും അനാരോഗ്യത്തിനു കാരണം മദ്യപാനമാണ്. ഓരോ നൂറിൽ എഴുപതു പേരും തികഞ്ഞ മദ്യപരാണെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല; എന്നാൽ അവർ മദ്യം ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഒരു തുള്ളി മദ്യം ഉപയോഗിച്ചു തുടങ്ങുമ്പോൾത്തന്നെ, അവനിൽ ഉളവാകുന്ന ആഗ്രഹം തന്റെ സ്വഭാവത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായിത്തീരുന്നു. അവന്റെ പ്രവൃത്തികളാൽ രൂപം കൊണ്ട ആ സ്വഭാവം വരും തലമുറ

കൾക്ക് അവൻ കൈമാറുന്നതിലൂടെ വിവരണാതീതമായ ശാപങ്ങളുടെ പരുക്കേൽപ്പിക്കുന്നു. ഞാനിതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ, എന്റെ ജോലിയും സർവ്വതും ഉപേക്ഷിച്ച് ഒരു വിശുദ്ധ കുരിശു യുദ്ധത്തിനുപോയി എല്ലാവരോടും, "ഈ വർഗശത്രുവിനെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ!" എന്നു പ്രസംഗിക്കുവാൻ വെമ്പൽ കൊള്ളുന്നു'.

ഇന്ന് ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വിനാശകാരിയായ ഒരേർപ്പാടാണിത്. രക്തരൂഷിത യുദ്ധങ്ങളിലേതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ പേരെ ഇത് കൊല്ലുന്നു. ഇത് കുറ്റകൃത്യത്തിന്റേയും, അലസതയുടെയും, ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെയും, രോഗത്തിന്റെയും ജനയിതാവാണ്. അത് ഒരുവനെ ഈ ലോകത്തിൽ നശിപ്പിക്കുകയും വരുവാനുള്ളതിൽ ശിക്ഷ വിധിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ വചനം പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. "വഞ്ചിക്കപ്പെടരുത്; ദുർന്നടപ്പുകാരോ, വിഗ്രഹാരാധനക്കാരോ, വ്യഭിചാരികളോ, മദ്യപാനികളോ..... ദൈവരാജ്യം അവകാശമാക്കുകയില്ല".

നമുക്ക് ഈ ശത്രുവിനെ എങ്ങനെ ജയിക്കാൻ കഴിയും? മനുഷ്യൻ സ്വന്ത ശക്തിയിൽ ശക്തനല്ലെന്ന് അവന്റെ കയ്പുള്ള അനുഭവങ്ങളിലൂടെ തെളിയിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ ശപിക്കപ്പെട്ട ആസക്തിക്കുള്ള ഏക പരിഹാരം വീണ്ടും ജനനമാണ് - ഒരു പുതിയ ജീവൻ - നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശക്തി. കടുത്ത മദ്യപനായ ഒരുവൻ സഹായത്തിനായി ദൈവത്തെ നോക്കുമ്പോൾ, അവിടുന്ന് അവന്റെ ആസക്തിയിന്മേൽ ജയം നൽകുന്നു. യേശുക്രിസ്തു വന്നത് പിശാചിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ നശിപ്പിക്കുവാനാണ്. നിങ്ങൾ അവനെ അനുവദിക്കുമെങ്കിൽ, അവൻ നിങ്ങളുടെ മദ്യാസക്തി എടുത്തുമാറ്റും.

മാനസികാവസ്ഥ (Temper)

അടുത്തതായി മാനസികാവസ്ഥ എടുക്കാം. മാനസിക ദൃഢത ഇല്ലാത്ത ഒരുവനെ ഞാൻ കണക്കിലെടുക്കുന്നില്ല. ഉരുക്കിന് കാഠിന്യമില്ലെങ്കിൽ അത് ഒന്നിനും കൊള്ളുകയില്ല. എന്നാൽ എന്റെ പ്രകൃതം എന്നിൽ ആധിപത്യം പ്രാപിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ അതിന്റെ അടിമയാകുന്നു. അതിന് എന്റെ ജീവിതത്തിലുടനീളം നന്മയ്ക്കുള്ള ഒരു വലിയ ശക്തിയായിത്തീർന്ന് എന്നെ സഹായിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ എന്നിൽത്തന്നെയുള്ള എന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ശത്രുവായിത്തീർന്ന് എന്റെ ശക്തി എടുത്തുകളയുകയോ ചെയ്യാം. ചില നദികളിലെ പ്രവാഹം ജലഗതാഗതത്തിന് ഉപയോഗപ്പെടാത്തവിധം ശക്തമാണ്.

ആരോ പറയുകയുണ്ടായി സമചിത്തതയോടെ സംസാരിക്കുന്ന ഒരു പ്രസംഗകന് ഒരിക്കലും ജനത്തെ

പലർക്കും ശക്തിയില്ലാത്തതിന്റെ കാരണം അവർ ചില ശപിക്കപ്പെട്ട പാപങ്ങൾ മറച്ചു വച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്. ആ പാപം വെളിച്ചത്തു വരുന്നതുവരെ ശക്തിയുടെ ഒരു തുള്ളിപോലും അവരിൽ ഉണ്ടാവുകയുമില്ല.

നഷ്ടപ്പെടില്ല എന്ന്. ക്രിസ്ത്യാനികളെന്ന് അഭിമാനിക്കുന്നവർക്കുപോലും സ്വന്ത പ്രകൃതത്തിന്മേൽ ആധിപത്യം ഇല്ലാതിരിക്കുന്നത് ആശ്ചര്യകരമാണ്. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ എന്റെ ഒരു സുഹൃത്ത് ഒരു സന്ദർശനവേളയിൽ, സന്ദർശനമുറിയിലിരിക്കുമ്പോൾ, ഹാളിൽ ഒരു ഭയങ്കരമായ ശബ്ദം കേട്ടു. അദ്ദേഹം അതെന്താണെന്ന് അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ അത് ഒരു ഡോക്ടർ, തന്റെ ബൂട്ടുകൾ വേണ്ടതുപോലെ പോളിഷ് ചെയ്ത് കറുപ്പിച്ചു കൊണ്ടുവരാത്തതിൽ കുപിതനായി അവ വലിച്ചെറിഞ്ഞ ശബ്ദമാണെന്നറിഞ്ഞു. ഒരു വൃദ്ധനായ ദൈവഭക്തൻ പറഞ്ഞത്, "തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞിന്റെയോ വസ്തുവിന്റെയോ നഷ്ടത്തിൽ വീരോചിതമായ സഹനശക്തി കാണിക്കുന്ന അനേകം ക്രിസ്ത്യാനികളും, ഒരു പാത്രം ഉടയുമ്പോൾ അല്ലെങ്കിൽ ജോലിക്കാർ മണ്ടത്തരങ്ങൾ കാണിക്കുമ്പോൾ തീർത്തും പരാജയപ്പെട്ടുപോകുന്നു".

ആളുകൾ എന്നോടു ചോദിച്ചിട്ടുണ്ട്, "മിസ്റ്റർ മൂഡീ, എന്റെ പ്രകൃതം എനിക്കെങ്ങനെ നിയന്ത്രണ വിധേയമാക്കാൻ സാധിക്കും?"

നിങ്ങൾക്ക് യഥാർത്ഥമായും അതിനെ നിയന്ത്രണ വിധേയമാക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അതെങ്ങനെയെന്ന് ഞാൻ പറയാം; എന്നാൽ മരുന്നു നിങ്ങൾക്കിഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. അതിനെ ഒരു പാപമായി കണക്കാക്കി അതിനെ ഏറ്റു പറയുക. ആളുകൾ മാനസികാവസ്ഥയെ ഒരു തരത്തിലുള്ള ദൗർഭാഗ്യമായി കാണുന്നു. ഒരു വനിത എന്നോടു പറഞ്ഞത് അവൾക്ക് ഇതു പകർന്നു കിട്ടിയത് തന്റെ മാതാപിതാക്കളിൽ നിന്നുമാണെന്നാണ്. അത് അങ്ങനെയാണെന്നിരിക്കട്ടെ; എന്നാൽ അത് അവൾക്കൊരു ഒഴികഴിവല്ല.

നിങ്ങൾ വീണ്ടും കോപിച്ച് ദയവില്ലാതെ ഒരു വ്യക്തിയോടു സംസാരിക്കുകയും, അത് നിങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ പോയി ആ വ്യക്തിയോടു ക്ഷമചോദിക്കുക. അടുത്ത ഇരുപത്തിനാല് മണിക്കൂർ നേരത്തേക്ക് നിങ്ങൾക്ക് ആ വ്യക്തിയോടു ദേഷ്യമുണ്ടാവുകയില്ല. നാല്പത്തെട്ടു മണിക്കൂറിൽ നിങ്ങൾ വീണ്ടും അതുചെയ്തേക്കാം. എന്നാൽ രണ്ടാം പ്രാവശ്യം പോവുക. പിന്നീട് അരഡസൻ പ്രാവശ്യം നിങ്ങൾ അങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ നിങ്ങൾ അതിൽ നിന്നു പുറത്തു വരും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അത് പഴയ ജഡത്തെ ദഹിപ്പിച്ചു കളയുന്നു.

ഒരു സ്ത്രീ എന്നോടൊരിക്കൽ പറഞ്ഞു, "എനിക്കു കാര്യങ്ങൾ പെരുപ്പിച്ചു സംസാരിക്കുന്ന ശീലമുള്ളതിനാൽ, എന്റെ കൂട്ടുകാർ ഞാൻ കള്ളം പറയുകയാണെന്ന് പറഞ്ഞ് എന്നെ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നു" അവൾ ചോദിച്ചു, "നിങ്ങൾക്കെന്നെ സഹായിക്കാൻ കഴിയുമോ? അതിനെ ജയിക്കാൻ ഞാൻ എന്തുചെയ്യണം?"

"ശരി" ഞാൻ പറഞ്ഞു, "അടുത്ത പ്രാവശ്യം നിങ്ങൾ കള്ളത്തിൽ പിടിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ നേരേ പോയി ആ വ്യക്തിയോട് നിങ്ങൾ കള്ളം പറഞ്ഞുവെന്നും, അതിൽ നിങ്ങൾ ഖേദിക്കുന്നുവെന്നും പറയുക. അതുകള്ളമാണെന്നു പറയുക, അതു തന്നെയാണ് നിങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടത്".

"ഓ" അവൾ പറഞ്ഞു," അതിനെ കള്ളമെന്നു വിളിക്കാൻ ഞാനിഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല". എന്നാൽ അതു കള്ളം തന്നെ ആയിരുന്നു.

ക്രിസ്ത്യാനിത്വം നിങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തെ നേരെയാക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിന് ഒരു തീപ്പെട്ടിക്കമ്പിന്റെ മൂല്യം പോലുമില്ല. ഞാൻ കേവലമായ എല്ലാ എടുത്തു ചാട്ട സ്വഭാവങ്ങളും മനോവികാരങ്ങളും കണ്ട് ക്ഷീണിതനായിരിക്കുകയാണ്. നിങ്ങൾ സംസാരിക്കു

മ്പോൾ, അടിസ്ഥാനപരമായി തെറ്റൊന്നുമില്ലെന്ന് ആളുകൾക്ക് പറയാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ മിണ്ടാതിരിക്കുകയാണ് അഭികാമ്യം. ഇപ്പോൾ നിങ്ങളതു ചെയ്യാൻ തയ്യാറാണോ? നിങ്ങൾക്കതു വേണോ വേണ്ടയോ എന്നു തീരുമാനിക്കുന്നതാണു പ്രധാനം.

നിങ്ങളുടെ ഏതെങ്കിലും പ്രവൃത്തി നിമിത്തം നിങ്ങളോടു വൈരാഗ്യത്തോടിരിക്കുന്ന ആരെയെങ്കിലും നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തുന്നുണ്ടോ? നിങ്ങൾ പോയി അവനോട് 'ഖേദിക്കുന്നു'വെന്നു പറയുക. നിങ്ങളുടെ മേൽ കുറ്റം ചുമത്തപ്പെടേണ്ടതായിട്ട് ഒന്നുമില്ലെന്ന് നിങ്ങൾ പറയുന്നു. അതുകാര്യമാക്കേണ്ട, നിങ്ങൾ നേരെ അവന്റെയടുക്കൽ ചെന്ന് 'നിങ്ങൾ' ഖേദിക്കുന്നുവെന്നു പറയുക. എനിക്കത് പല പ്രാവശ്യം ചെയ്യേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നെപ്പോലെ ഒരു മനുഷ്യന് അതു മിക്കപ്പോഴും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. എന്നാൽ കാര്യങ്ങൾ നേരെയാകുമ്പോൾ ഞാൻ രാത്രിയിൽ സുഖമായുറങ്ങുന്നു. ഏറ്റുപറച്ചിൽ, ഒരു അനുഗ്രഹം കൊണ്ടുവരുന്നു. എനിക്ക് ചിലപ്പോൾ പ്രസംഗിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് വേദിവിട്ടിറങ്ങിപ്പോയി ഒരു മനുഷ്യനോടു ക്ഷമ യാചിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി എല്ലായ്പ്പോഴും ഒരു മാന്യനായിരിക്കണം. എന്നാൽ അവൻ അങ്ങനെയല്ലാതിരിക്കുകയോ ആരെയെങ്കിലും മുറിപ്പെടുത്തുകയോ വേദനിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്താൽ അവൻ ഉടനെപോയി അതു നേരെയാക്കേണ്ടതുണ്ട്. അനവധി ആളുകൾക്കും തങ്ങൾക്കു ബഹുമാനം കിട്ടുന്നിടത്തോളമുള്ള ക്രിസ്ത്യാനിത്വം മതി. അവർ എല്ലായ്പ്പോഴും വിജയം ലഭിക്കുന്ന ഒരു ജയജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നില്ല. അവർക്ക് തങ്ങളുടെ മ്ലാന ദിനങ്ങളും കുരിശു ദിനങ്ങളുമാണുള്ളത്. അവരുടെ കുട്ടികൾ പറയുന്നു, "അമ്മയ്ക്ക് ഇന്ന് കുരിശാണ്, അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ വളരെ സൂക്ഷിക്കണം".

നമുക്കു ഈ തൊട്ടാവാടിപ്രകൃതമുള്ള മ്ലാന ദിനങ്ങളുടെയും, ഉയർച്ച താഴ്ചകളുടെയും ആവശ്യമില്ല. നാം ജയിക്കുന്നുവെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവർക്കു നമ്മുടെ ക്രിസ്ത്യാനിത്വത്തിൽ വിശ്വാസമുണ്ടാകും. പലർക്കും ശക്തിയില്ലാത്തതിന്റെ കാരണം അവർ ചില ശപിക്കപ്പെട്ട പാപങ്ങൾ മറച്ചു വച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്. ആ പാപം വെളിച്ചത്തു വരുന്നതുവരെ ശക്തിയുടെ ഒരു തുള്ളിപോലും ഉണ്ടാവുകയുമില്ല. അകം നേരെയാക്കുക. നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ എല്ലാം നേരെയാണെങ്കിൽ, നമുക്കു ഒരു അതികായനെപ്പോലെ പുറപ്പെട്ടു ലോകത്തെ കീഴടക്കാൻ കഴിയും.

പൗലോസ് പറയുന്നത് നാം വിശ്വാസത്തിലും, ക്ഷമയിലും, സ്നേഹത്തിലും ആരോഗ്യമുള്ളവരായിരിക്കണമെന്നാണ്. ഒരുവൻ തന്റെ വിശ്വാസത്തിൽ ആരോഗ്യമില്ലാത്തവനാണെങ്കിൽ, പ്രവാചകൻ വചനമാകുന്നവാളെടുത്ത് അവനെ ഉടനെ വെട്ടുന്നു. എന്നാൽ അവൻ അനുകമ്പയിലും, ക്ഷമയിലും പിന്നെയും അനാരോഗ്യം ബാധിച്ചവനായി ത്തുടർന്നെന്നും വരാം. നാം ദൈവത്തോട് സത്യമുള്ളവരാണെങ്കിൽ വിശ്വാസത്തിലും, സ്നേഹത്തിലും, ക്ഷമയിലും ആരോഗ്യമുള്ളവരായിരിക്കണം.

തന്റെ മാനസികാവസ്ഥയെ നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരുവനെ കണ്ടുമുട്ടുന്നത് എത്ര ആഹ്ലാദകരമാണ്! ഒരിക്കൽ വിൽബർഫോഴ്സിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു സുഹൃത്ത് വളരെ അസ്വസ്ഥമായ നിലയിൽ കണ്ടു. അദ്ദേഹം സ്ഥാനം മാറിവച്ച ഒരു റിപ്പോർട്ട് തിരയുകയായിരുന്നു. അതിനുവേണ്ടിയാകട്ടെ ഒരു രാജകീയ കുടുംബം കാത്തിരിക്കുകയുമായിരുന്നു. ആ സമയത്ത് കുറച്ചുകൂടി വിവശതയുണ്ടാക്കുന്ന തരത്തിൽ തൊട്ടടുത്തുള്ള നഴ്സറി സ്കൂളിൽ ഒരു ബഹളം കേട്ടു. "ഇപ്പോൾ" സുഹൃത്ത് ചിന്തിച്ചു, "തീർച്ചയായും അവന്റെ പിരിമുറുക്കം വർധിച്ച് പൊട്ടിത്തെറിച്ചേക്കും".

ആ ചിന്ത തന്റെ മനസ്സിലൂടെ കടന്നുപൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾത്തന്നെ വിൽബർ ഫോഴ്സ് തിരിഞ്ഞു സുഹൃത്തിനോടു പറഞ്ഞു. "ആ പ്രിയപ്പെട്ട കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നത് എത്ര അനുഗ്രഹമാണ്! മറ്റു ധ്യതികൾക്കിടയിൽ അവരുടെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നതും അവർ നന്നായിരിക്കുന്നു എന്നറിയുന്നതും എന്ത് ആശ്വാസമാണ്!"

മൊഴിമാറ്റം:
സുഭാഷ് എസ്, തിരുവനന്തപുരം

ഭക്ത സിംഗ് 11-ാം പേജ് തുടർച്ച

പ്പോഴെങ്കിലും സമാധാനത്തിനായും ദിന്നത ഒഴിവാക്കാനുമായി, തന്റെ ദൈവിക ബോധ്യങ്ങളിൽ താൻ ഉറച്ചു നിൽക്കാതെയിരുന്നിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ തിക്തഫലങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുമുണ്ട്.

ദൈവം തന്റെ ദാസന്റെ വിശ്വസ്ത ശുശ്രൂഷയെ മാനിച്ചു. ഇൻഡ്യയിലെ ജാതിവ്യവസ്ഥ സ്ത്രീധനം തുടങ്ങിയ സാമൂഹ്യ തിന്മകൾക്കെതിരെ ധീരമായി പോരാടി ദൈവവചനത്തിന്റെ ശക്തി തെളിയിക്കാൻ ഭക്തസിംഗിന് കഴിഞ്ഞത് ചെറിയ നേട്ടമല്ല. വിദേശ സഹായത്തിനായി കൈ നീട്ടാതെ ഭാരതീയ സഭകളെ സ്വയം പര്യാപ്തതയിൽ നിലനിർത്താൻ കഴിഞ്ഞതും നിസ്സാര കാര്യമല്ല.

ഭക്തസിംഗിന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ഒടുവിലത്തെ ചില വർഷങ്ങൾ രോഗഗ്രസ്തനായി താൻ ഹൈദരാബാദിലെ 'ഹെബ്രോനിൽ' കഴിയേണ്ടിവന്നു. ദൈവം തന്നിലൂടെ തുടങ്ങിയ ശക്തമായ പുതിയനിയമസഭകളുടെ ആത്മീയമായ അധപതനത്തിനും, ഭിന്നതയ്ക്കും ഒക്കെ മൂകസാക്ഷി ആകേണ്ട ദുര്യോഗം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായി. 2000-ാം ആണ്ട് സെപ്റ്റംബർ 17-ാം തീയതി ദൈവം തന്റെ ദാസനെ മഹത്വത്തിലേക്ക് പ്രവേശിപ്പിച്ചു. 22-ാം തീയതി നടന്ന ശവസംസ്കാര ശുശ്രൂഷയിൽ സംബന്ധിച്ച ജനസമുദ്രം ഈ ഭക്തന്റെ മങ്ങലേൽക്കാത്ത ആത്മീയ സ്വാധീനത്തിന്റെ ശക്തമായ സാക്ഷ്യമായിരുന്നു. ഭക്തസിംഗിനെപ്പറ്റി ഡോ. സ്റ്റാൻലി ജോൺസ് പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്. "പാശ്ചാത്യ സംസ്കാരവും ക്രിസ്തുമാർഗ്ഗവും ഒരുമിച്ച് മാത്രമേ പോകയുള്ളൂ എന്ന് തെറ്റിദ്ധരിച്ച് ക്രിസ്തുവിനു നേരെ പുറം തിരിഞ്ഞു നിന്ന ഭാരതത്തിനു വേണ്ടി ദൈവം എഴുന്നേൽപ്പിച്ച മാനപാത്രമായിരുന്നു ഭക്തസിംഗ്. സഭയ്ക്ക് ഒരു ഉണർവ്വ് ആവശ്യമായിരുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിലെല്ലാം യേശുക്രിസ്തു തന്റെ ദൗത്യത്തിനായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പാത്രങ്ങളെ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ദൈവം എഴുന്നേൽപ്പിച്ച ഈ ദൈവഭൃത്യൻ ദൈവത്തിന്റെ സന്ദേശവുമായി ജനത്തെ ദൈവത്തിങ്കലേക്കും അവിടുത്തെ വചനത്തിലേക്കും മടക്കിക്കൊണ്ടുവന്നു".

സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണത്തിലൂടെ 'നിലത്തുവീണു ചാകാൻ' തയ്യാറായ ഈ ഗോതമ്പുമണി വളരെ ഫലം കായിച്ചതിൽ അത്ഭുതത്തിന് ഒട്ടും അവകാശമില്ല.

ആത്മീയ നേതാവ് -4

ദൈവശബ്ദം കേൾക്കുക

സാക്പുന്നൻ

ഒരു ആത്മീയ നേതാവ് എല്ലാ ദിവസവും ദൈവശബ്ദം കേൾക്കുന്നതിന് ശ്രദ്ധവയ്ക്കുന്ന ആളായിരിക്കും.

ഉൽപത്തി ഒന്നാം അദ്ധ്യായം മുതല്ക്കേ നാം ആവർത്തിച്ചു കണ്ടു തുടങ്ങുന്ന ഒരു പ്രയോഗം ബൈബിളിലുണ്ട്: "അനന്തരം ദൈവം കല്പിച്ചു."

എല്ലാം കുഴഞ്ഞുമറിഞ്ഞ അവസ്ഥയിലായിരുന്ന ഭൂമിയിൽ ആദ്യത്തെ ആറു ദിവസങ്ങളോടും ദൈവം കല്പിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. അപ്രകാരം ദൈവം സംസാരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ഭൂമിയുടെ അവസ്ഥ കൂടുതൽ കൂടുതൽ മെച്ചമായിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

അങ്ങനെ ബൈബിളിലെ ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ നിന്നുതന്നെ നാം ഒരു സുപ്രധാന കാര്യം ഗ്രഹിക്കുന്നു: ഓരോ ദിവസവും ദൈവത്തിനു പറയാനുള്ളതു കേൾക്കുന്നതിൽ നാം ജാഗ്രതയുള്ളവരാകണം. നാം അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, നാം കേൾക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾക്കു നമ്മെ വിധേയപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുവാൻ മനസ്സു വയ്ക്കുന്നെങ്കിൽ, നാം അധികം പ്രയോജനമുള്ള മെച്ചപ്പെട്ട ക്രിസ്ത്യാനികളായി രൂപാന്തരപ്പെടും.

ബൈബിൾ വായിക്കുന്നതും ദൈവത്തിൽ നിന്നു കേൾക്കുന്നതും തമ്മിൽ വലിയ അന്തരമുണ്ട്. എല്ലാ ദിവസവും തിരുവെഴുത്തുകളെ പഠിക്കുന്നതിൽ ദത്തശ്രദ്ധരായിരുന്ന പുരോഹിത വർഗ്ഗമായിരുന്നു യേശുവിനെ ക്രൂശിച്ചതെന്നു നാം ഓർമ്മിക്കണം. അവർ വചനം പഠിച്ചു എങ്കിലും തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളോടു ദൈത്തിനു സംസാരിക്കുവാനുള്ളതെന്തെന്ന് അവർ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. (അ:പ്ര. 13:27). നമുക്കു സംഭവിക്കാവുന്ന അപകടവും അതുതന്നെ. അങ്ങനെയെങ്കിൽ നാമും അവരെപ്പോലെ അന്ധരായിത്തീരും.

ദൈവത്തിന് എല്ലാ ദിവസവും നമ്മോടു സംസാരിക്കുവാനുണ്ടെന്നുള്ള സത്യവും ഉൽപത്തി ഒന്നാം അദ്ധ്യായം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

മിക്ക ക്രിസ്തീയ നേതാക്കന്മാരും എല്ലാ ദിവസവും ദൈവശബ്ദം കേൾക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധയുള്ളവരല്ല. അവർ മനുഷ്യർ രചിക്കുന്ന കൃതികൾ വായിക്കുന്നതിൽ മാത്രം ശ്രദ്ധവയ്ക്കുന്നു.!

> **ബൈബിൾ വായിക്കുന്നതും ദൈവത്തിൽ നിന്നു കേൾക്കുന്നതും തമ്മിൽ വലിയ അന്തരമുണ്ട്. തിരുവെഴുത്തുകളെ പഠിക്കുന്നതിൽ ദത്തശ്രദ്ധരായിരുന്ന പുരോഹിത വർഗ്ഗമായിരുന്നു യേശുവിനെ ക്രൂശിച്ചത്.**

മറ്റു മനുഷ്യർ സംസാരിച്ചു കേൾക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ മാത്രമാണ് നിങ്ങളും സംസാരിക്കുന്നതെങ്കിൽ അതൊരു ദുരന്തം തന്നെ. കാരണം മനുഷ്യന്റെ വാക്കുകൾക്കു നിത്യമായ ഫലങ്ങളൊന്നും പുറപ്പെടുവിക്കാൻ കഴികയില്ല. യെശയ്യാവ് 55:11 ൽ നാം വായിക്കുന്നത് അങ്ങനെയാണ്.

ദൈവം സംസാരിക്കുമ്പോഴൊക്കെ പ്രകൃത്യതീതകാര്യങ്ങൾ സംഭവിച്ചിരുന്നതായി ഉൽപത്തി ഒന്നിൽ നാം വായിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളോടും ദൈവം സംസാരിക്കുന്നതെന്തെന്നുള്ളതു നാം കേൾക്കയും അതിൽനിന്നു നാം സംസാരിക്കയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ നമ്മടെ ശുശ്രൂഷയിലും പ്രകൃത്യതീത കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കും.

1 തീമൊ.4 :16 ൽ പൗലോസ് തിമഥയോസിനോട് അദ്ദേഹം ഉപദേശിക്കുന്നതിനു മുമ്പെ തന്നെത്തന്നെ സൂക്ഷിക്കുവാൻ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നതു ശ്രദ്ധിക്കുക. സ്വയം വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടു പോകുന്നതിൽ നിന്നും രക്ഷനേടുവാൻ ദൈവം നമ്മോടു സംസാരിക്കുന്നതെന്തെന്നു നാം കേട്ടേമതിയാകൂ.

ദൈവം പറയുന്നതെന്തെന്നു ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ നാം സാവധാനത കാട്ടുന്നില്ലെങ്കിൽ താഴെപ്പറയുന്ന മൂന്നിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു വിധത്തിലായിരിക്കും നമ്മുടെ പ്രസംഗങ്ങളെല്ലാം തന്നെ.

1. ഓരോ കാലയളവിലും ലോകത്തിലെ വലിയ ക്രിസ്തീയ പ്രസംഗകരെന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നവരുടെ വാക്കുകൾ നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നവരായിത്തീരും.(പ്രത്യേകിച്ചും അമേരിക്കയിലെ. കാരണം ഇൻഡ്യയിലെ സുവിശേഷ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുള്ള ധനസഹായം മുഖ്യമായും അവിടെ നിന്നാണല്ലോ എത്തുന്നത്.) " വലിയ പ്രസംഗകരെന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന" എന്നെഴുതിയത് അവർ ദൈവദൃഷ്ടിയിൽ വലിയവരല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ്. നിങ്ങൾ അവരുടെ പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കയും അതിൽ നിന്നും പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയും ചെയ്യും. ഓരോ സമയത്തും ഓരോ പ്രത്യേക വിഷയങ്ങൾ ക്രിസ്തീയ ലോകത്തിൽ പരക്കെ സംസാരിക്കപ്പെടുന്നതു നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കും. നിങ്ങളും അതെക്കുറിച്ചു തന്നെ സംസാരിക്കുവാൻ ഉത്സാഹിക്കും. നിങ്ങളെ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന വേണ്ടത്ര വിവേചനമില്ലാത്ത ശ്രോതാക്കളും നിങ്ങളെ നല്ല വായനക്കാരനും ആത്മീയനുമായികണക്കാക്കും.

2. താങ്കൾ ബൈബിൾ വിഷയങ്ങൾ ബുദ്ധിപരമായി പഠിക്കയും കോളജിൽ രസതന്ത്രം പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരു അദ്ധ്യാപകനെപ്പോലെ അതു പഠിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു. രസതന്ത്രത്തിൽ ഒരു ഡോക്ടറേറ്റ് കിട്ടുന്നതിനേക്കാൾ വേഗത്തിൽ ബൈബിൾ വിഷയങ്ങളിൽ ഡോക്ടറേറ്റും ലഭിക്കുന്നു. ചെറിയ തുകകൾ മുടക്കിയാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള ബഹുമതി മോഹികൾക്കു ഡോക്ടറേറ്റുകൾ നൽകുന്ന മൂന്നാംകിട സ്ഥാപനങ്ങൾ ഇന്നു ധാരാളം ഉണ്ട്.

3. നിങ്ങളുടെ ആടുകൾക്ക് ഏറ്റവും രുചിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ എന്തെന്നു നിങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചു കണ്ടെത്തും. കാരണം, അവരുടെയിടെയിൽ സമ്മതനാവുക എന്നതാണു നിങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം. അങ്ങനെ ആളുകളുടെ അഭിരുചികളും അഭീഷ്ടങ്ങളും നിരീക്ഷിച്ചു പഠനം നടത്തുന്ന തന്ത്രജ്ഞന്മാരായ കച്ചവടക്കാരെപ്പോലെ നിങ്ങളും ആയിത്തീരും. ഇന്നത്തെ പ്രസംഗകർ ഇങ്ങനെയുള്ളവരാണ്. പഴയ നിയമകാലത്തെ കള്ളപ്രവാചകന്മാരും ഇത്തരത്തിലുള്ളവരായിരുന്നു. അവർ സമൃദ്ധിയിൽ ജീവിച്ചു! ഓരോ കള്ളപ്രവാചകനും യിസ്രായേലിന്റെ അഭീഷ്ടം കണ്ടെത്തുകയും അതു പ്രസംഗിക്കയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അവർ സമ്മതരും സമ്പന്നരുമായിത്തീർന്നു. ഇന്നും ക്രൈസ്തവലോകത്ത് ഇത്തരം പ്രവാചകന്മാരുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. യിസ്രായേലിലെ സത്യപ്രവാചന്മാർ പ്രശസ്തരും പൊതു സമ്മതരും ആയിരുന്നില്ല. കാരണം അവർ ജനത്തോടു തങ്ങളുടെ അഭീഷ്ടങ്ങളല്ല മറിച്ച് അവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ കേൾക്കുവാനാവശ്യമായിരുന്നതത്രേ പ്രസംഗിച്ചിരുന്നത്.

4. യേശു ഒരിക്കൽ മാർത്തയെ പല കാര്യങ്ങളിലെ തിരക്കിനെക്കുറിച്ചു ശാസിച്ചുകൊണ്ടു തന്റെ മുമ്പിൽ ശ്രദ്ധയോടെ ഇരിക്കുന്ന മറിയയെ മാതൃകയാക്കുവാൻ പറഞ്ഞു. മറിയ തെരഞ്ഞെടുത്ത കാര്യം മാത്രമേ ആവശ്യമുള്ളൂ എന്നു യേശു കല്പിച്ചു. (ലൂക്കോ. 10:12) ശമുവേലിന്റെ മനോഭാവം തന്നെ നമുക്കും ഇക്കാര്യത്തിൽ ഉണ്ടാകട്ടെ."കർത്താവേ അരുളിച്ചെയ്യണമേ, അടിയൻ കേൾക്കുന്നു."

ബൈബിളിന്റെ ഒന്നാം പേജിൽ നാം കാണുന്നതെന്താണ്? ദൈവം ഓരോ സമയത്തും കല്പിക്കുമ്പോൾ ഓരോന്ന് ഉളവാകുന്നു. പ്രകാശം ഉളവായി. വെള്ളത്തിൽ നിന്നും ഭൂമി വേർപിരിഞ്ഞു. മരങ്ങളും മത്സ്യങ്ങളും മൃഗങ്ങളും എല്ലാം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു.

യെശയ്യാ 55:11 ൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: എന്റെ വായിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന വചനം വെറുതേ എന്റെ അടുക്കലേക്കു മടങ്ങി വരാതെ എനിക്കിഷ്ടമുള്ളതു നിവർത്തിക്കയും ഞാൻ അയച്ചകാര്യം സാധിപ്പിക്കയും ചെയ്യും.

ലോകത്തിലെ ആളുകൾ വളരെ വിലമതിക്കുന്ന രണ്ടു പ്രയോഗങ്ങൾ ഇതിലുണ്ട്. "ഇഷ്ടമുള്ളതു നിവർത്തിക്കുക""കാര്യം സാധിപ്പിക്കുക"

നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലും നമുക്കു നിവർത്തിക്കപ്പെടേണ്ട ഇഷ്ടങ്ങളും സാധിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളും നിരവധിയുണ്ട്. നമ്മുടെ ജീവിതം ഹ്രസ്വമായതിനാൽ പല വഴികളെ പരീക്ഷിച്ചറിയുവാൻ നമുക്കു സമയമില്ല. പ്രത്യേകിച്ചും ആത്മീയ കാര്യങ്ങളിൽ. ദൈവവേലയിൽ ഒരു പ്രത്യേക രീതി പരീക്ഷിച്ച് ഏതാണ്ട് ഇരുപതു വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം അതു ദൈവവഴി

ഓരോ കള്ളപ്രവാചകനും യിസ്രായേലിന്റെ അഭീഷ്ടം കണ്ടെത്തുകയും അതു പ്രസംഗിക്കയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അവർ സമ്മതരും സമ്പന്നരുമായിത്തീർന്നു. ഇന്നും ക്രൈസ്തവലോകത്ത് ഇത്തരം പ്രവാചകന്മാരുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

അല്ലായിരുന്നു എന്നു കണ്ടെത്തുന്ന തരത്തിൽ നമുക്കു പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്താൻ കഴിയുമോ? ദൈവം സംസാരിക്കുന്നതെന്തെന്നു കേൾക്കുവാൻ നാം സമയം കണ്ടെത്തുന്നുവെങ്കിൽ അത്തരം ഭോഷത്തങ്ങളിൽ നിന്നു നമുക്കു രക്ഷപെടാൻ കഴിയും. അവിടെ കാര്യം സാദ്ധ്യമായിത്തീരും.

ദൈവശബ്ദം കേൾക്കുന്ന മനുഷ്യനെ ശ്രദ്ധിക്കുവാനാണ് എനിക്കു താത്പര്യം. ധാരാളം ബിരുദങ്ങളുള്ള ഒരു വേദശാസ്ത്ര പണ്ഡിതനു മണിക്കൂറുകൾകൊണ്ടു ഗ്രഹിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതിനേക്കാളധികം അത്തരം ഒരാൾക്കു വെറും അഞ്ചുമിനിട്ടുകൊണ്ടു എന്നെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയും. പ്രൊഫ.ഗമാലിയേലിനെക്കാളും സന്നദ്രീമിലെ അംഗങ്ങളെക്കാളും യോഹന്നാൻ സ്നാപകന് ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് ആളുകളെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയും.

നാം ദൈവത്തെ കേൾക്കുന്നുവെങ്കിൽ വായിക്കുന്നപ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിൽ നിന്നായിരിക്കില്ല നാം പ്രസംഗിക്കുക. കേൾക്കുന്ന ടേപ്പുകളിൽനിന്നും ആയിരിക്കില്ല. അക്കാദമിക പഠനങ്ങളിൽ നിന്നും ആർജ്ജിക്കുന്ന അറിവുകളിൽ നിന്നല്ല ദൈവിക മനുഷ്യൻ വെളിപ്പാടുകളിൽ നിന്നത്രേ സംസാരിക്കുന്നത്. അത്തരം ഒരു വ്യക്തി വായിച്ചോ കേട്ടോ അറിയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ആദ്യം സ്വന്തം അനുഭവമാക്കും. തുടർന്നു തന്റെ അനുഭവജ്ഞാനത്തിൽ നിന്നും അവയെ പ്രസ്താവിക്കും.

നാം ബുദ്ധിയിൽ നിന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരുടെ ബുദ്ധിയുടെ തലത്തിലേക്കു മാത്രമേ കടക്കുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ സ്വന്തം അനുഭവങ്ങളിൽ നിന്നു ഹൃദയം പ്രസ്താവിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരുടെ ഹൃദയത്തെത്തന്നെ സ്പർശിക്കയും ജീവിതത്തെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. ഞാൻ പറയുന്നതിന്നർത്ഥം നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും എഴുതിത്തയ്യാറാക്കുന്ന കുറിപ്പുകളോ സന്ദേശങ്ങളോ ഉപയോഗിക്കരുത് എന്നല്ല. കുറിപ്പുകൾ കൂടാതെ ഒരാൾ പ്രസംഗിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അയാൾക്ക് നല്ല ഓർമ്മ ശക്തിയുണ്ടെന്നു മാത്രമേ അർത്ഥമാകുന്നുള്ളൂ. അത് ആത്മീയതയുടെ അളവുകോലല്ല. നാം പ്രസംഗിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ സ്വന്തം ജീവിതത്തിൽ നിന്നും ഹൃദയത്തിൽ നിന്നും ആയിരിക്കണമെന്നേ ഞാൻ പറഞ്ഞുള്ളൂ.

ഇന്നു നമുക്കു ലിബറൽ തിയോളജി പഠിപ്പിക്കുന്ന സെമിനാരികളുണ്ട്. ഇവാൻജലിക്കൽ തിയോളജി പഠിപ്പിക്കുന്ന സെമിനാരികളുമുണ്ട്. എന്താണിവ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം? ഒന്നിൽ ബുദ്ധിയിൽ നിന്നും ബുദ്ധിയിലേക്കു പകരുന്ന അറിവുകൾ വേദശാസ്ത്രപരമായി തെറ്റാണ്. മറ്റേതിൽ ആ അറിവുകൾ വേദശാസ്ത്രപരമായി ശരിയുമാണ്. എന്നാൽ ആത്മീയമായി നാം വിവേചിച്ചാൽ ശരിയെന്നു നാം കരുതുന്ന ഇവാൻജലിക്കൽ സെമിനാരിയും ലിബറലിനേക്കാൾ മെച്ചമല്ലെന്നു കാണാം. ഈ രണ്ടു സെമിനാരികളിലും അദ്ധ്യാപരും വിദ്യാർത്ഥികളും ഒരു പോലെ ധനമോഹത്തിനും ദുർമ്മോഹങ്ങൾക്കും അടിമകളായി ത്തന്നെ തുടരുന്നു.

യേശു വന്നതു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ വേദശാസ്ത്രപരമായി പ്രബുദ്ധരാക്കുവാനല്ല, തന്റെ സ്വഭാവം നമ്മിൽ പകർന്നു നമ്മെ തന്നോട് അനുരൂപരാക്കുവാനാണ്.

യേശു വേദശാസ്ത്രത്തേക്കാൾ സ്വഭാവത്തിനു പ്രാധാന്യം നൽകുവാനാണ് തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ പഠിപ്പിച്ചത്. നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ ആടുകളെ ദ്രവ്യാ

ഗ്രഹത്തിൽ നിന്നും കൺമോഹത്തിൽ നിന്നും ജഡമോഹത്തിൽ നിന്നും ജീവനത്തിന്റെ പ്രതാപത്തിൽ നിന്നും ജയം നേടാനാണോ പഠിപ്പിക്കുന്നത്.?

ദൈവത്തിന് തങ്ങളോട് എന്താണ് പറയുവാനുള്ളതെന്നു കേൾക്കുവാൻ നിരവധി ആളുകൾ ഞങ്ങളുടെ സഭകളിൽ ഞങ്ങളെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്. അവരോടു പ്രസംഗിക്കുക എന്നതു വലിയ ഒരു ഉത്തരവാദിത്വമാണ്. നിങ്ങളുടെ ഓരോരുത്തരുടെയും സ്ഥാനത്തു ഞാനാണ് നിൽക്കുന്നതെങ്കിൽ ഞാൻ അവരോടു പറയുന്ന ഓരോ വാക്കിനും ഞാൻ ദൈവസന്നിധിയിൽ കണക്കുബോധിപ്പിക്കേണ്ടി വരും എന്ന ഭയത്തോടെ മാത്രമേ എനിക്കു നിൽക്കാൻ കഴിയൂ. നാം എന്തു പറഞ്ഞു, എന്തിനു പറഞ്ഞു, എങ്ങനെ പറഞ്ഞു എന്നകാര്യത്തിൽ നാം ഒരു നാൾ നാം പറഞ്ഞ ഓരോ വാക്കിനും ദൈവസന്നിധിയിൽ ഉത്തരം പറയേണ്ടി വരും. ഈ ഉത്തരവാദിത്വം ഗൗരവത്തോടെ നാം ഏറ്റെടുക്കുന്നുവെങ്കിൽ നമ്മുടെ ശുശ്രൂഷയിൽ സമൂലമായ മാറ്റം വരിക തന്നെ ചെയ്യും.

കഴിഞ്ഞ ഇരുപതിലധികം വർഷങ്ങളായി ഞാൻ എന്റെ ശുശ്രൂഷയെ ഇവ്വണ്ണം കർത്താവിന്റെ മുഖ പ്രകാശത്തിൽ ശോധന ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഓരോ പ്രാവശ്യവും ഞാൻ പ്രസംഗിച്ച ശേഷം ഞാൻ അനാവശ്യമായി പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ എന്നെ കാണിച്ചു തരണേയെന്നു ദൈവത്തോടു അപേക്ഷിക്കാറുണ്ട്. ഞാൻ ആളുകളുടെ സമയം വെറുതേ പാഴാക്കുകയോ എന്റെ മാനം ഉയർത്തുകയോ ചെയ്യുവാൻ വേണ്ടി വൃഥാ വാക്കുകൾ പറയുന്നവനായോ എന്നു ശോധന ചെയ്യാറുണ്ട്. അപ്രകാരം കേൾവിക്കാർക്കു ദഹിക്കാത്തതും അവർക്കു വിരസതയുണ്ടാക്കുന്നതുമായ മുഷിപ്പൻ പ്രസംഗങ്ങളിൽ നിന്നും എന്നെ ക്രമേണ ശുദ്ധീകരിക്കാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞു.

നിങ്ങൾ പ്രസംഗിച്ച ശേഷം ദൈവത്തെ അന്വേഷിക്കുന്ന ഒരാളാണോ? അതു കൂടുതൽ മെച്ചമായി ചെയ്‌വാൻ സഹായിക്കണേ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കാറുണ്ടോ? മറ്റുള്ളവർ അതു നന്നെന്നു വിലയിരുത്തുന്നതിൽ വലിയ കാര്യമില്ലെന്ന വസ്തുത നിങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ദൈവം അതിനെ എങ്ങനെ വിലയിരുത്തുന്നു എന്നതിലാണ് കാര്യം. അതു കണ്ടെത്തുക.

നിങ്ങളുടെ സഭകളിൽ നിങ്ങളെ ഞായറാഴ്ച തോറും കേൾക്കുന്ന ധാരാളം ആളുകളില്ലേ? അവരുടെ ജീവനെ നിങ്ങൾ നിത്യതയിലേക്കു തന്നെയോണോ ആർഷിക്കുന്നത്? അവർ ലോകക്കാരായിരിക്കാതെ സ്വർഗ്ഗീയരായിരിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം അവരുടെ മൂല്യബോധം വ്യത്യാസപ്പെടുത്താൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? ഈ ചോദ്യം കൂടെക്കൂടെ

> **യേശു വന്നതു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ വേദശാസ്ത്രപരമായി പ്രബുദ്ധരാക്കുവാനല്ല, തന്റെ സ്വഭാവം നമ്മിൽ പകർന്നു നമ്മെ തന്നോടു അനുരൂപരാക്കുവാനാണ്. യേശു വേദശാസ്ത്രത്തേക്കാൾ സ്വഭാവത്തിനു പ്രാധാന്യം നൽകുവാനാണ് തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ പഠിപ്പിച്ചത്.**

നിങ്ങൾ സ്വയം ചോദിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുക.

നാം എടുക്കുന്ന ഓരോ തീരുമാനത്തിനും മുമ്പേ ദൈവത്തിൽ നിന്നും കേൾക്കുവാൻ നാം ശ്രദ്ധിച്ചേ മതിയാകൂ.

ദൈവം നമ്മോടു പല തരത്തിലും സംസാരിക്കാം.

പ്രഥമമായും തന്റെ വചനത്തിൽ കൂടിയാണു ദൈവം നമ്മോടു സംസാരിക്കുക. വ്യക്തമായി ദൈവവചനത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് ദൈവഹിതം ആരായാൻ നാം സമയം കളയേണ്ടതില്ല. കാരണം അതു മുന്നമേ തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.

നമ്മുടെ സാഹചര്യങ്ങളിലൂടെ ദൈവം നമ്മോടു സംസാരിക്കും. ഓരോ വാതിലിന്റെയും താക്കോൽ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ കൈയിലുണ്ട്. (വെളി.1:18). അവിടുന്ന് അടച്ചാൽ ആരും തുറക്കയില്ല. അവിടുന്നു തുറന്നാൽ ആരും അടയ്ക്കയില്ല.(വെളി. 3:18) അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ സാഹചര്യങ്ങൾ നാം എങ്ങനെ മുമ്പോട്ടു പോകണമെന്ന കാര്യത്തിൽ ഒരു സൂചന തന്നെയാണ്. ദൈവം തുറക്കാത്ത വാതിലുകൾ നാം തുറക്കുവാൻ ബലം പ്രയോഗിക്കേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ അടച്ചുകിടക്കുന്ന ഒരു വാതിലിനു മുമ്പിൽ നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം. എന്നാൽ നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടും തുറക്കപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ അതു തുറക്കുന്നതു ദൈവഹിതമല്ലെന്നു നമുക്കു കരുതാം. അങ്ങനെയല്ല, നാം തുടർന്നും പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നതു കർത്താവിന്റെ ഹിതമെങ്കിൽ അതു വെളിപ്പെടുത്തിത്തരുവാൻ വേണ്ടി നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം.(ലൂക്കോ. 11: 5-9)

ഭക്തരും പക്വതയുള്ളവരുമായ സഹോദരന്മാരിലൂടെ കർത്താവിനു നമ്മോടു സംസാരിക്കുവാൻ കഴിയും. നാം വീഴാൻ സാദ്ധ്യതയുള്ള പല കുഴികളെക്കുറിച്ചും സ്വന്ത അനുഭവ ജ്ഞാനത്തിൽ നിന്നും ഈ സഹോദരന്മാർക്കു നമ്മെ പ്രബോധിപ്പിക്കാൻ കഴിയും. അവരെ അന്ധമായി അനുസരിക്കണമെന്നല്ല. എന്നാൽ അവരുടെ സഹായം നാം സ്വീകരിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

നാം രോഗത്തിൽകൂടെയോ ഏതെങ്കിലും ശോധനകളിലൂടെയോ കടന്നു പോകുമ്പോൾ ദൈവത്തിന് എന്തോ പ്രധാന കാര്യം നമ്മെ അറിയിക്കുവാനുണ്ട്. മറ്റുള്ളവരുടെ വീഴ്ചകളിലൂടെയും ദൈവം നമുക്കു മുന്നറിയിപ്പുകൾ നൽകുന്നു. ഒരു സഹോദരൻ പാപത്തിൽ വീഴുമ്പോൾ നാം അതിൽ നിന്നും എന്തു പഠിക്കണം എന്നു ദൈവത്തോടു തന്നെ ചോദിക്കുന്നതു നല്ലതാണ്. നാം ഒക്കെയും ബലഹീനരാണല്ലോ. നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്ക് ഇപ്രകാരം ദൈവസന്നിധിയിൽ ആയിരിക്കുന്നത് നല്ലതാണ്.

അത്യാഹിതങ്ങളും അനർത്ഥങ്ങളും സംഭവിക്കുന്നതുകേൾക്കുമ്പോൾ ഒരു പക്ഷേ ദൈവത്തിനു നമ്മോടു ചിലതു പറയാനുണ്ടാവും. ഹെരോദാവു ചില യഹൂദന്മാരെ കൊന്നുവെന്നും ശീലോഹാമിലെ ഗോപുരം വീണ് ആളുകൾ മരിച്ചു എന്നുമുള്ള വാർത്ത കേട്ടപ്പോൾ മാനസാന്തരപ്പെടുവാൻ യേശു തന്റെ മുമ്പിലുള്ളവരോടു ആഹ്വാനം ചെയ്തു. കാരണം ഇത്തരം സംഭവങ്ങൾ എവിടെയും എപ്പോഴും അനിവാര്യമാണ്.

എന്നാൽ ദൈവഹിതം കണ്ടെത്തുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ ബൈബിൾ തുറന്നു ആദ്യം കണ്ണിൽപ്പെടുന്ന വാക്യം വായിക്കുന്ന

ശേഷം പേജ് 22-ൽ

മാനസാന്തരം ആവശ്യമില്ലാത്ത നീതിമാൻ

എൻ.വി. ജോസഫ്, കാർത്തികപ്പള്ളി

"മാനസാന്തരപ്പെടുന്ന ഒരു പാപിയെച്ചൊല്ലി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അധികം സന്തോഷം ഉണ്ടാകും" (ലൂക്കോസ് 15:7)

ഇന്ന് ഒരു അവിശ്വാസി മാനസാന്തരപ്പെട്ടു എന്നു കേട്ടാൽ സമീപത്തുള്ള സഭകളിൽ വലിയ സന്തോഷം ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെ വിശ്വാസത്തിൽ ഉറപ്പിക്കുവാനും, നിലനിർത്തുവാനും സുവിശേഷകർ മത്സരിക്കുകയാണ്. കാരണം അദ്ദേഹം തന്റെ സഭയിൽ ചേരണം എന്നാണ് ഓരോരുത്തരും ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. എന്തിനു വേണ്ടി? സഭയിൽ എണ്ണം കൂട്ടുവാനും, വരുമാനം വർദ്ധിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി. അവസാനം ഏതെങ്കിലും ഒരു സഭയിൽ ചേരുവാൻ ആ 'ഹതഭാഗ്യൻ' നിർബന്ധിതനായിത്തീരുന്നു. അതോടെ ആ സഭയിൽ സന്തോഷമായി. ബാക്കി സഭകളിൽ ദുഃഖവും. ആ അദ്ധ്യായം അവിടെ അവസാനിക്കുന്നു.

ഇപ്രകാരം ഒരു സന്തോഷമാണോ ഒരു പാപി മാനസാന്തരപ്പെടുമ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്നത്? സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എണ്ണം കൂടി എന്നതാണോ ഈ സന്തോഷത്തിനു കാരണം? അല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എന്താണ് സ്വർഗ്ഗത്തെ ഇത്രമാത്രം സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നത്?!

ഒരു പാപിക്ക് വന്ന് ഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന ശിക്ഷാവിധിയുടെ കാഠിന്യം അറിയാവുന്ന ഒരേ ഒരു സ്ഥലം മാത്രമേയുള്ളൂ, അതാണ് സ്വർഗ്ഗം. ചിലപ്പോൾ ചിലയാളുകൾക്ക് വന്നു ഭവിക്കുന്ന കഷ്ടതകൾ കാണുമ്പോൾ ചിലർ ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു കേട്ടിട്ടില്ലേ–"ദൈവമേ, ദുഷ്ടന്മാർക്കു പോലും ഇങ്ങനെയുള്ള അവസ്ഥ കൊടുക്കരുതേ"എന്ന് . ഒരു നന്മയുമില്ലാത്ത, കൊള്ളരുതാത്തവനായ മനുഷ്യനുപോലും (റോമർ 3:12) ഈ അനുഭവം ഉണ്ടാകല്ലേ എന്നാണ് ആ പ്രാർത്ഥന. ഒരു മനുഷ്യന് അൽപകാലത്തെ ഈ ലോകവാസത്തിനിടയിൽ വരുന്ന ഒരു 'ചെറിയ' കഷ്ടത കാണുമ്പോൾ നമുക്ക് ഹൃദയ വേദന ഉണ്ടാകുന്നു എങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിന് അവകാശികളാകേണ്ടവരായ തന്റെ മക്കൾക്ക്, അവർ പാപികളായിത്തീർന്നതിനാൽ നിത്യതമുഴുവൻ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന ശിക്ഷാവിധിയുടെ കാഠിന്യം അറിയാവുന്ന (ഒരിക്കലും അവസാനിക്കാത്ത, എത്ര വെന്താലും ദഹിച്ചു പോകാത്ത, എത്ര കഠിന വേദനയിലും ബോധം നഷ്ടപ്പെടാത്ത എത്ര ദാഹിച്ചാലും വെള്ളം കിട്ടാത്ത–ഹൊ! എത്ര ഹൃദയ ഭേദകമാണ് അത്?) സ്വർഗ്ഗം എത്രമാത്രം ദുഃഖിക്കുന്നുണ്ടാകും? അതുകൊണ്ടാണ് (ഒരു പാപി മാനസാന്തരപ്പെടുമ്പോൾ–അവന് ഭവിക്കാനിരുന്ന ഭയങ്കരമായ ശിക്ഷാവിധിയിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടുവല്ലോ എന്നോർത്ത് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അത്രമാത്രം സന്തോഷം ഉണ്ടാകുന്നത്.) ഈ ശിക്ഷാവിധിയുടെ കാഠിന്യം പാപിയായ ഒരു മനുഷ്യന് എത്ര ചിന്തിച്ചാലും മനസ്സിലാകില്ല. കാരണം, സ്വർഗ്ഗീയ കാഴ്ചപ്പാട് ഒരു പാപിക്ക് ലഭിക്കുന്നില്ല എന്നത് തന്നെ. (യോഹ:3:3). എന്നാൽ മാനസാന്തരപ്പെടുന്ന ഒരു പാപിക്ക് കർത്താവ്, തന്നെത്തന്നെയും സ്വർഗ്ഗത്തേയും വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നു (യോഹ:4:21). അപ്പോൾ അയാൾക്ക് താൻ മാനസാന്തരപ്പെട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്ത് സംഭവിക്കുമായിരുന്നു എന്ന് ബോദ്ധ്യമാകുന്നു. മാനസാന്തരപ്പെട്ടില്ല എങ്കിൽ എന്ത് സംഭവിക്കും?

> **ഒരു പാപി മാനസാന്തരപ്പെടുമ്പോൾ അവൻ ഭയങ്കരമായ ശിക്ഷാവിധിയിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടുവല്ലോ എന്നോർത്താണ് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സന്തോഷം ഉണ്ടാകുന്നത്.**

യേശുകർത്താവ് പറയുന്നു:"മാനസാന്തരപ്പെട്ടില്ല എങ്കിൽ നിങ്ങളും നശിച്ചു പോകും" (ലൂക്കോ. 13:3).

വളരെ നിഷേധിയും, തന്നിഷ്ടക്കാരനും, വഷളനുമായ ഒരു മകൻ ഉള്ള ഒരു പിതാവിന്, തന്റെ മകൻ ഓരോ ദിവസവും മരണത്തോട് അടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു മാറാ രോഗിയാണ്, ഇനി കേവലം മൂന്നു മാസം കൂടിമാത്രമേ ആയുസ്സുള്ളു എന്നറിയുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ഹൃദയവേദന എത്രമാത്രമായിരിക്കും? പിന്നീട് അവൻ ചെയ്യുന്ന ഒരു കാര്യത്തിലും പിതാവ് അവനെ ശകാരിക്കുകയോ ശിക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല അവന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ എത്ര ബുദ്ധിമുട്ടിയാലും സാധിച്ചുകൊടുക്കുകയില്ലേ? കാരണം, തന്റെ മകന് ഏതാനും ദിവസത്തെ ആയുസ്സ് മാത്രമേ ഉള്ളുവല്ലോ, അതുകൊണ്ട് ഈ കുറഞ്ഞസമയം അവൻ സന്തോഷമായിരിക്കട്ടെ എന്നാണ് ആ പിതൃഹൃദയം ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഈ രോഗവിവരം അറിയാത്തതിനാൽ മകൻ വിചാരിക്കുന്നത്, തന്റെ ഭാഗം എല്ലാം ക്ലിയർ ആണ്–അതെല്ലാം പിതാവിന് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നുണ്ട്, അതുകൊണ്ടാണ് അതെല്ലാം അംഗീകരിച്ചു തരുന്നത്–എന്നാണ്. പാപിയായ(മാനസാന്തരപ്പെടാത്ത) ഒരു മനുഷ്യന്റെ അവസ്ഥ ഇതാണ്.

ഇന്ന് അധികം പേരും, വിശ്വാസികൾ എന്ന് പറയുന്നവർ പോലും ഈ മകനെപ്പോലെ, തങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന ഭൗതികനേട്ടങ്ങൾക്ക് മുന്നിൽ തങ്ങളെത്തന്നെ ഉയർത്തി, ദൈവം തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികൾക്ക് നൽകുന്ന അംഗീകാരമാണ് ഇത് എന്ന് വിചാരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ മാനസാന്തരം ആവശ്യമില്ലാത്ത നീതിമാന്മാരായി,

ശേഷം 22-ാം പേജിൽ

അധോലോകത്തിൽനിന്നുള്ള കത്തുകൾ

സി. എസ്. ലൂയിസ്

മൊഴിമാറ്റം: സാജു ഏബ്രഹാം

വായിച്ചു തുടങ്ങും മുൻപ്

സി.എസ്. ലൂയിസിന്റെ പ്രശസ്തമായ 'ദി സ്ക്രൂടേപ്പ് ലെറ്റേഴ്സി'ന്റെ പരിഭാഷയാണിത്. കുട്ടിപ്പിശാചിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാനിയെ പിന്മാറ്റത്തിലേക്കു നയിക്കാൻ വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങളാണ് അമ്മാവൻ പിശാച് കത്തിലൂടെ നൽകുന്നത്. കുട്ടിപ്പിശാചിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലുള്ള കക്ഷിയായ ക്രിസ്ത്യാനിയായ ചെറുപ്പക്കാരൻ തന്റെ അമ്മയും ഒന്നിച്ചുതാമസിക്കുകയാണ്. അവന്റെ പ്രാർത്ഥനാ ജീവിതത്തെ തകരാറിലാക്കാനും അമ്മയും അവനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിൽ തെറ്റിദ്ധാരണ കൊണ്ടുവരുവാനും എല്ലാം വേണ്ട ഉപദേശങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ കത്തുകളിലൂടെ പരിചയസമ്പന്നനായ അമ്മാവൻ പിശാച് കുട്ടിപ്പിശാചിനു നൽകിക്കഴിഞ്ഞു.ഇതിനിടയിലാണ് ക്രിസ്ത്യാനിയായ ചെറുപ്പക്കാരന്റെ മാതൃരാജ്യമായ ബ്രിട്ടൻ ഒരു വശത്തും ശത്രുരാജ്യമായ ജർമനി മറുവശത്തും നിന്നുകൊണ്ടു ലോകമഹായുദ്ധം ആരംഭിച്ചത്. യുദ്ധത്തിന്റെ ഈ അന്തരീക്ഷം പരമാവധി 'പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാൻ' അമ്മാവൻ പിശാച് വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നു. തുടർന്നു വായിക്കുക.

6

പ്രിയപ്പെട്ട കുട്ടിപ്പിശാചേ,

നിന്റെ കക്ഷിയുടെ പ്രായവും തൊഴിലുമൊക്കെ അറിഞ്ഞതിൽ നിന്നും അവനെ ഉടനെ തന്നെ സൈനിക സേവനത്തിനു വിളിക്കാൻ സാദ്ധ്യതയുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഇത് വളരെ സന്തോഷമുള്ള കാര്യമാണ്. ഈ സമയം അവനെ അങ്ങേയറ്റം അനിശ്ചിതത്വത്തിൽ നിർത്തുക എന്നതാണ് നമ്മുടെ ജോലി. ഒന്നുകിൽ ഭയം അല്ലെങ്കിൽ പ്രതീക്ഷ-ഇങ്ങനെ തികച്ചും വിരുദ്ധങ്ങളായ രണ്ട് ചിന്തകളാൽ അവന്റെ മനസ്സ് നിറയ്ക്കുക. മനുഷ്യ മനസ്സിനെ നമ്മുടെ ശത്രുവിങ്കലേക്ക് തിരിക്കാതിരിക്കുവാൻ ഉത്കണ്ഠയും അനിശ്ചിതത്വവും പോലെ നമ്മെ സഹായിക്കുന്ന മറ്റൊന്നില്ല. [1]നമ്മുടെ ശത്രു മനുഷ്യരെ തങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിൽ വാസ്തവത്തിൽ മനസ്സുവയ്ക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ പണി എന്താണ് സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നതെന്ന് അവരെ ചിന്തിപ്പിക്കുകയാണ്.

ക്ഷമയോടെ ദൈവഹിതത്തിനു കീഴടങ്ങണം എന്ന ഒരു വിചാരം നിന്റെ കക്ഷിക്ക് ഇപ്പോൾ ഉണ്ടാകാം. അവൻ അനുഭവിക്കുന്ന ഉത്കണ്ഠയും അനിശ്ചിതത്വവും അവന് അനുവദിച്ചിരിക്കുന്ന കഷ്ടതയാണെന്ന് കണ്ട് അവൻ ക്ഷമയോടെ സ്വീകരിക്കണം എന്നാണ് നമ്മുടെ ശത്രു ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. (ഈ കഷ്ടതയെക്കുറിച്ചാണ് 'നിന്റെ ഹിതം നിറവേറമേ' എന്ന് അവൻ പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടത്. ഇതു സഹിക്കാനാണ് 'ദിനംതോറുമുള്ള അപ്പം' നൽകപ്പെടുന്നത്). ഈ ഭീതിയും ആകാംക്ഷയുമൊക്കെ തനിക്കുള്ള ക്രൂശാണെന്ന് അവനെ ഓർമ്മിപ്പിക്കാതെ പകരം അവൻ ഭയപ്പെടുന്ന വസ്തുതകൾ എപ്പോഴും ഓർമ്മിപ്പിക്കുക എന്നതാണ് നിന്റെ ജോലി. ഇപ്രകാരം പൊരുത്തപ്പെടാത്ത പല ചിന്തകളാൽ അവൻ ക്രൂശിനെ മറക്കട്ടെ. അതിനു പകരം സ്വയം ധൈര്യമുള്ളവനാകുന്നതിനു വേണ്ടിയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടട്ടെ. ഇങ്ങനെ സ്വയ പ്രയത്നം നടത്തുന്നവരെ നമ്മുടെ ശത്രു വേണ്ടവണ്ണം സഹായിക്കുകയില്ല എന്ന കാര്യം വിവരംകെട്ട നിന്റെ കക്ഷി അറിയുകയും ചെയ്യരുത്.

വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ആത്മീയ നിയമം ഇവിടെയുണ്ട്. നിന്റെ കക്ഷിയുടെ ശ്രദ്ധ നമ്മുടെ ശത്രുവിങ്കലേക്ക് ആകാതെ പകരം ശത്രുവിനെകുറിച്ച് അവന്റെ തന്നെ മനസ്സിലുള്ള ചിന്തകളിലേക്കു തിരിച്ചു വിടുക. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ അവൻ നടത്തുന്ന പ്രാർത്ഥനകളുടെ ശക്തി കുറയ്ക്കാമെന്ന് ഞാൻ നേരത്തെ എഴുതിയിരുന്നത് നീ ഓർക്കുന്നില്ലേ? [2]വാസ്തവത്തിൽ ഭയപ്പെടേണ്ടതിൽ നിന്നും അവന്റെ മനസ്സ് കേവലം ഭയത്തിലേക്കു മാത്രം തിരിഞ്ഞാൽ പിന്നെ നമുക്കവനെ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ എളുപ്പമാണ്. ഈ മനുഷ്യരെ കൈകാര്യം ചെയ്യാനുള്ള ഒരു പൊതുതത്വം ഞാൻ പറയാം അവരുടെ മനസ്സിൽ നമുക്കനുകൂലമായ പ്രവർത്തനമാണ് നടക്കുന്നതെങ്കിൽ അവൻ ഒരിക്കലുമൊരു ആത്മ പരിശോധന നടത്തുവാൻ ഇടയാകരുത്. എന്നാൽ മറിച്ച് നമ്മുടെ ശത്രുവിന് അനുകൂലമായ പ്രവർത്തനമാണ് നടക്കുന്നതെങ്കിൽ അവനിലേക്ക് തന്നെ നോക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കണം. ഒരു സ്ത്രീയോട് ആകർഷണം ഉണ്ടായാൽ ദുർമോഹമെന്ന പാപത്തിലേക്കു താൻ വീഴുകയാണെന്ന് അവനു തോന്നരുത്. അതിനു പകരം താനിപ്പോൾ കൂടുതൽ ഹൃദയ വിശാലതയുള്ളവനാണെന്ന ഒരു വിചാരം അവനിൽ ഉണ്ടാകട്ടെ. അങ്ങനെ തന്നെക്കുറിച്ച് തന്നെ ചിന്തിച്ചിരിക്കുന്ന നിന്റെ കക്ഷി ഒരിക്കലും തനിക്കപ്പുറത്ത് നമ്മുടെ ശത്രുവിനെയോ തന്റെ അയൽക്കാരെയോ വേണ്ടവണ്ണം കാണുകയില്ല.

യുദ്ധത്തോട് നിന്റെ കക്ഷിക്കുള്ള മനോഭാവം പൊതുവേ എല്ലാ മനുഷ്യരിലും ഉള്ളതുപോലെ വെറുപ്പാണെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് നീ തൃപ്തനായിട്ട് ഇരിക്കരുത്. യുദ്ധത്താലുള്ള മനോവേദന അവന്റെ ശത്രു രാജ്യത്തിന്റെ നേതാക്കന്മാരോട് ഒരു തരം പ്രതികാര മനോഭാവം ഉണ്ടാക്കും. എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ ഇത് അത്ര ഗൗരവമുള്ളതല്ല[3] അത് ഒരു തരം സാങ്കല്പിക ശത്രുതയാണ്. നമുക്ക് വലിയ പ്രയോജനമുള്ളതല്ലെന്നു മാത്രമല്ല പലപ്പോഴും നമ്മെ നിരാശപ്പെടുത്തുന്നതുമാണ്. ഈ മനുഷ്യർ പ്രത്യേക തരം ജീവികളാണ്. ശത്രുവിനോട് പകരം വീട്ടണം അവരെ കഠിനമായി പീഡിപ്പിക്കണം എന്നൊക്കെ പറയുമ്പോൾതന്നെ ശത്രുരാജ്യത്തിലെ ഒരു വൈമാനികൻ മുറിവേറ്റവനായി വഴി തെറ്റിതന്റെ വീട്ടുവാതിൽക്കൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടാൽ അവനെ സ്വീകരിച്ചു ചായ നൽകി സൽക്കരിക്കുന്ന കൂട്ടരാണിവർ!

നിനക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളതുപോലെ കാര്യങ്ങൾ തീർക്കാം എന്നാലും ചില വിവരങ്ങൾ നീ അറിഞ്ഞിരിക്കണം.

മനുഷ്യർ പ്രത്യേകതരംജീവികളാണ്. ശത്രുവിനോട് പകരം വീട്ടണം എന്നൊക്കെ പറയുമ്പോൾതന്നെ ശത്രു രാജ്യത്തിലെ ഒരു വൈമാനികൻ മുറിവേറ്റവനായി തന്റെ വീട്ടുവാതിൽക്കൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടാൽ അവനെ സ്വീകരിച്ചു ചായ നൽകി സൽക്കരിക്കുന്ന കൂട്ടരാണിവർ!

നിന്റെ കക്ഷിയുടെ മനസ്സിൽ ഇപ്പോൾ ഒരേ സമയം തന്നെ മനുഷ്യസ്നേഹവും വിദ്വേഷവും തുല്യ അളവിൽ ഉണ്ട്. നിന്റെ പ്രധാന ജോലി അവനിലുള്ള ഈ വിദ്വേഷത്തെ അവൻ നിത്യവും കാണുന്ന അവന്റെ അയൽക്കാരനിലേക്ക് തിരിച്ചുവിടുക എന്നതാണ്. അതേ സമയം തന്നെ അവനിലുള്ള മനുഷ്യസ്നേഹം. അവൻ ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ലാത്തവരും ഇനി കാണുവാൻ സാദ്ധ്യതയില്ലാത്തവരുമായ ചിലരിലേക്ക് ആക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കുകയും വേണം. പതുക്കെ പതുക്കെ അവന്റെ ഉള്ളിലുള്ള വിദ്വേഷം യഥാർത്ഥവും മനുഷ്യസ്നേഹം സാങ്കൽപികവും ആക്കണം. അവന്റെ രാജ്യം യുദ്ധത്തിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ജർമൻകാരോട് അവന്റെ വിദ്വേഷം ഊതിക്കത്തിക്കുന്നതിനിടെ അവനും അമ്മയും തമ്മിലും അവനും മേലുദ്യോഗസ്ഥനും തമ്മിലും അവനും ട്രെയിനിൽ കണ്ടുമുട്ടുന്ന അപരിചിതനും തമ്മിലും നല്ലബന്ധം പുഷ്ടിപ്പെടാൻ ഇടയായാൽ അത് എത്ര അപകടകരമാണ്! നമുക്ക് ഒരു രീതിയിലും സഹിക്കാൻ പറ്റാത്ത ഒന്നാണിത്) നിന്റെ കക്ഷിയെ ഏക കേന്ദ്രമായ പല വൃത്തങ്ങളുടെ കൂട്ടമായി ചിന്തിക്കുക. ഏറ്റവും ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിൽ അവന്റെ സ്വന്തം ഇച്ഛ എന്ന വൃത്തം. അതിനു പുറമേ അവന്റെ ബുദ്ധി. അങ്ങനെ അങ്ങനെ ഏറ്റവും പുറമേയായി അവന്റെ സാങ്കൽപിക ലോകമെന്ന വൃത്തം. നമ്മുടെ ശത്രുവിനു അനുകൂലമായ പല ഘടകങ്ങൾ നിന്റെ കക്ഷിയിൽ നിന്നും ഒറ്റയടിക്ക് മാറ്റാം എന്ന് വിചാരിക്കരുത്. ഒരു കാര്യം നീ ചെയ്യണം. അവനിലൂടെ നന്മയുടെ എല്ലാ ഭാവവും ഏറ്റവും പുറമെയുള്ളതാക്കി നിർത്തണം. അവയെല്ലാം ഏറ്റവും പുറത്തുള്ള 'മനോരാജ്യമെന്ന' വൃത്തത്തിൽ തന്നെയാകണം.എന്നാൽ നമുക്ക് അനുകൂലമായ കാര്യങ്ങൾ എല്ലാം അവന്റെ ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിലുള്ള സ്വന്തം ഇഛയെന്ന വൃത്തത്തിൽ ആയിരിക്കുകയും വേണം. (നന്മയുടെ ഘടകങ്ങൾ ഈ മനുഷ്യരുടെ ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിൽ ഉള്ള സ്വന്തം ഇഛയിൽ എത്തിയാലുണ്ടാകുന്ന നന്മനിറഞ്ഞ സ്വഭാവം നമ്മെ തകർക്കുന്ന ഒന്നാണ്). അതുകൊണ്ട് [4]നിന്റെ കക്ഷിയിലുള്ള സദ്ഗുണങ്ങളെല്ലാം അവന്റെ മനോരാജ്യത്തിൽ (മായാലോകത്തിൽ) തന്നെ നില നിർത്തിയാൽ ഒരിക്കലും അവനെ നമ്മുടെ പിതാവിന്റെ രാജ്യത്തിൽ നിന്നു നഷ്ടപ്പെടാതെ നമുക്ക് സൂക്ഷിക്കാൻ കഴിയും.

കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ അടുത്ത എഴുത്തിൽ എഴുതാം ഇപ്പോൾ നിർത്തുന്നു

സ്നേഹപൂർവ്വം
അമ്മാവൻ പിശാച്

അടിക്കുറിപ്പുകൾ

1. ***നമ്മുടെ ശത്രു, മനുഷ്യരെ തങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിൽ.....അവരെ ചിന്തിപ്പിക്കുകയാണ്.***

നമ്മുടെ ശത്രു എന്ന് ഇവിടെ പറയുന്നത് ദൈവത്തെയാണ് (പിശാചുക്കളുടെ ശത്രുദൈവമാണല്ലോ.) മനുഷ്യമനസ്സിൽ ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള ആശങ്കയും പ്രതീക്ഷയും മാറിമാറി ഇട്ടുകൊടുത്താൽ അവർ എപ്പോഴും ഉദ്വേഗത്തിന്റെ മുൾമുനയിൽ തന്നെ നില്ക്കുകയും ദൈവത്തിൽ മനസ്സുറപ്പിക്കാൻ കഴിയാത്തവരായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ട് യുദ്ധത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ മനസ്സിനെ ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള ആശങ്കകൾ കൊണ്ടു നിറയ്ക്കാൻ അമ്മാവൻ പിശാച് കുട്ടിപ്പിശാചിനെ ഉപദേശിക്കുകയാണ്. 'നാളെയെക്കുറിച്ചു വിചാരപ്പെടാതെ' ഓരോ ദിവസവും ചെയ്യേണ്ട കാര്യങ്ങൾ തന്നിൽ ആശ്രയിച്ചു ചെയ്യുവാൻ ദൈവം മനുഷ്യരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു.അതേ സമയം നാളെ എന്താണു സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നത് എന്നു മനുഷ്യരെ ആശങ്കാകുലരാക്കുകയാണു പിശാചിന്റെ പണി.

2. ***വാസ്തവത്തിൽ ഭയപ്പെടേണ്ട തിൽ നിന്ന് അവന്റെ മനസ്സ് കേവല ഭയത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞാൽ പിന്നെ നമുക്കവനെ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ എളുപ്പമാണ്***

വാസ്തവത്തിൽ ഒരുവൻ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെട്ടാൽ മറ്റൊന്നിനേയും അവൻ ഭയപ്പെടുകയില്ല. ഈ സത്യം പിശാചിന് അറിയാം. അതുകൊണ്ട് മനുഷ്യരുടെ മനസ്സിനെ വാസ്തവത്തിൽ ഭയപ്പെടേണ്ടവനിൽ (ദൈവം) നിന്ന് കേവല ഭയത്തിലേക്കു തിരിക്കുവാൻ അവൻ പണിപ്പെടുന്നു.

3. ***അത് ഒരു തരം സാങ്കൽപിക ശത്രുതയാണ്. നമുക്ക് വലിയ പ്രയോജനമുള്ളതല്ല.....***

തന്റെ മാതൃരാജ്യം യുദ്ധത്തിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ശത്രുരാജ്യത്തിന്റെ നേതാവിനോട് ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് ഒരു വെറുപ്പുണ്ട്. എല്ലാത്തരം പകയും വെറുപ്പും പിശാചുക്കൾ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. അതേ സമയം തന്നെ ക്രിസ്ത്യാനി ഈ നേതാവുമായി നേരിൽ ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ ഈ വെറുപ്പ് സാങ്കല്പികം മാത്രമാണ്. ക്രിസ്ത്യാനി പത്രത്തിൽ വായിച്ചറിഞ്ഞ ശത്രുരാജ്യത്തെ നേതാവിനെ വെറുക്കുന്നതിനെക്കാൾ, നിത്യവും താൻ കാണുകയും ബന്ധപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന അയൽക്കാരനെയോ മേലധികാരിയെയോ വെറുക്കുന്നതാണ് പിശാചുക്കളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കൂടുതൽ സ്വാഗതാർഹം. സാങ്കൽപികമായ വിദ്വേഷത്തെക്കാൾ യഥാർത്ഥമായ വിദ്വേഷത്തെയാണ് പിശാചുക്കൾ കൂടുതൽ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നത്!

4. നിന്റെ കക്ഷിയിലുള്ള സദ്ഗുണങ്ങളെല്ലാം അവന്റെ മനോരാജ്യത്തിൽ നിലനിർത്തിയാൽ.........അവനെ നമ്മുടെ പിതാവിന്റെ രാജ്യത്തിൽ നിന്നു നഷ്ടപ്പെടാതെ സൂക്ഷിക്കാൻ കഴിയും.

മനുഷ്യന്റെ ഏറ്റവും ഉള്ളിലുള്ള വൃത്തം ഇച്ഛയാണ് (പ്രവൃത്തി ചെയ്യാനുള്ള തീരുമാന ശക്തി-will). അതിനു പുറമേ ബുദ്ധി. ഏറ്റവും പുറമേയുള്ള വൃത്തമാണ് സങ്കൽപവും മനോരാജ്യവും. ദൈവിക കാര്യങ്ങളെയെല്ലാം മനോരാജ്യമെന്ന ഈ പുറം വൃത്തത്തിൽ ഒതുക്കി നിർത്തുകയും പൈശാചികമായ താത്പര്യങ്ങളെ ഇച്ഛയെന്ന അകത്തെ വൃത്തത്തിൽ കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്താൽ പിശാചുക്കളുടെ ലക്ഷ്യം നേടി. ആത്മീയ കാര്യങ്ങൾ മനോരാജ്യത്തിന്റെ തലത്തിൽ മാത്രം ഒതുക്കിനിർത്താൻ കഴിഞ്ഞാൽ ആ ക്രിസ്ത്യാനി ഒരിക്കലും തങ്ങളുടെ പിതാവായ സാത്താന്റെ രാജ്യത്തിൽ നിന്നു നഷ്ടമായിപ്പോകുകയില്ലെന്നാണു പിശാചുക്കളുടെ കണക്കുകൂട്ടൽ! നമ്മുടെ ആത്മീയത ഏതു തലത്തിലാണെന്നു പരിശോധിക്കുക.

●

ദൈവത്തെ കേൾക്കുക 18-ാം പേജ് തുടർച്ച

വരോട് ഒരു വാക്കു പറയട്ടെ!

നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു പെൺകുട്ടിയെ വിവാഹം ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിൽ അനുകൂലമായ ഒരു ആലോചനയ്ക്കു വേണ്ടി നിങ്ങൾ ബൈബിൾ തുറക്കുന്നു. അനുകൂലമായ വാക്യം കണ്ടെത്തുന്നില്ല. പിന്നെന്തുചെയ്യും? അനുകൂലമായ ഒരു വാക്യം കണ്ടുപിടിക്കും വരെ നിങ്ങൾ ബൈബിൾ തുറന്നു കൊണ്ടിരിക്കും. അങ്ങനെ നമുക്കു സ്വയം വഞ്ചിക്കാൻ കഴിയും.

ഇപ്രകാരം ദൈവഹിതം കണ്ടെത്താൻ ശ്രമിച്ച ഒരാളിനെക്കുറിച്ചൊരു കഥ ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അയാൾ പെട്ടെന്നു ബൈബിൾ തുറന്ന് ഇപ്രകാരം കണ്ടു: "....ചെന്ന് കെട്ടി ഞാന്നു ചത്തുകളഞ്ഞു''(മത്തായി 27:5) വീണ്ടും ബൈബിൾ തുറന്നപ്പോൾ കണ്ടത്. "നീയും പോയി അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്ക'' (ലൂക്കോ.10:37) മൂന്നാം പ്രാവശ്യം തുറന്നപ്പോൾ "നീ ചെയ്യാനുള്ളത് വേഗത്തിൽ ചെയ്ക " (യോഹ. 13:27) എന്നെഴുതിയിരിക്കുന്നതാണു കണ്ടത്. അങ്ങനെ ദൈവഹിതം കണ്ടെത്തുന്ന തെറ്റായ ഈ രീതിയിൽ നിന്നും ആ വ്യക്തി എന്നെന്നേക്കുമായി പിൻതിരിഞ്ഞു.

നാം കുഴങ്ങിയിരിക്കുമ്പോൾ ഇപ്രകാരം ബൈബിളിലെ ഒരു വാക്യം വായിച്ചു ധൈര്യം പ്രാപിക്കാൻ ദൈവം നമ്മെ പ്രേരിപ്പിച്ചേക്കാം. ഒരിക്കലും മാർഗ്ഗദർശനത്തിനായിട്ടല്ല.

അതുകൊണ്ടു പ്രിയ സഹോദരങ്ങളേ, ദൈവശബ്ദം കേൾക്കുന്നതിൽ ഉത്സുകരായിരിക്കാൻ ഞാൻ നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ വളർത്തിയെടുക്കേണ്ട അതിപ്രധാനമായ ഒരു ശീലമാണിതെന്ന് അറിഞ്ഞിരിക്കുക.

തുടരും

മൊഴിമാറ്റം:

ബോബി ചെറിയാൻ

മാനസാന്തരം ആവശ്യമില്ലാത്ത നീതിമാൻ

19-ാം പേജ് തുടർച്ച

തങ്ങൾക്കു തന്നെ ശിക്ഷാവിധി ഏറ്റുവാങ്ങുന്നവരായിത്തീരുന്നു.

ഈ മകന്റെ സ്ഥാനത്താണ് നാം ഓരോരുത്തരും എന്ന് നാം അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ!!!-

മാനസാന്തരപ്പെട്ടാൽ എന്തു സംഭവിക്കും?

ഒരു പാപി മാനസാന്തരപ്പെടുമ്പോൾ കർത്താവിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് അവന് തന്റെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥ (താൻ ഒരു മഹാപാപിയാണെന്ന്) ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു.'' അവൻ വന്ന് (പരിശുദ്ധാത്മാവ്) പാപത്തെക്കുറിച്ചും, നീതിയെക്കുറിച്ചും, ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചും ലോകത്തിന് (മനുഷ്യർക്ക്) ബോധം വരുത്തും'' (യോഹ.16:8). ഇപ്പോൾ ഈ മകന് ഇതുവരെ അറിയാതിരുന്ന ഒരു കാര്യം ബോദ്ധ്യമാകുന്നു. താൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു മാറാ രോഗിയാണെന്നും, ഇതിനാൽ വരാനിരിക്കുന്ന ശിക്ഷാവിധി ഭയങ്കരമാണെന്നും, പിതാവ് തന്നോടുള്ള സഹതാപം മൂലമാണ് തനിക്ക് ഈ നന്മകൾ എല്ലാം നൽകി വന്നത് എന്നും ബോധ്യമാകുന്നു. ഒരു കാര്യം കൂടി പരിശുദ്ധാത്മാവ് തന്നെ അറിയിക്കുന്നു "ഈ രോഗത്തെ ച്ചൊല്ലി ഇനിയും പ്രയാസപ്പെടേണ്ട ആവശ്യമില്ല, കാരണം ഈ രോഗത്തിന് ഇപ്പോൾ ഒരു ഒറ്റമൂലിയുണ്ട്- ഒന്നേ ഒന്ന് മാത്രം- കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു-അവനെ വിശ്വസിച്ചാൽ സൗഖ്യമാകും, മരണം നീങ്ങിപ്പോകും, നിത്യജീവൻ ലഭിക്കും'' "തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും നശിച്ചുപോകാതെ നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതിന് ദൈവം അവനെ നൽകുവാൻ തക്കവണ്ണം ലോകത്തെ (മനുഷ്യനെ) അത്രയ്ക്കു സ്നേഹിച്ചു'' (യോഹ. 3:16).

ഇവിടെ പ്രസക്തമായ ഒരു ചോദ്യം:-നാം ഇതിൽ ഏതു വിഭാഗത്തിലാണ്! മാനസാന്തരപ്പെട്ട പാപിയുടേയോ?,അതോ മാനസാന്തരം ആവശ്യമില്ലാത്ത നീതിമാന്റേയോ?

●

പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു മുൻഗണന 7-ാം പേജ് തുടർച്ച

എന്തിനെയാണ് ആരാധിക്കുന്നതെന്നു വ്യക്തമാകും. ഒരുവൻ ജീവിതത്തിൽ ഏതിനാണോ പ്രാഥമികസ്ഥാനം നൽകുന്നത് അതാണ് അവന്റെ ദൈവം. ഒരു മനുഷ്യന്റെ യഥാർത്ഥ ദൈവം ഏതാണെന്നു കണ്ടുപിടിക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവൻ ആരുമായി സമയം ചെലവഴിക്കുന്നതു മുടക്കാതിരിക്കുന്നു എന്നു നോക്കിയാൽ മതി.

ഉറക്കവും ഭക്ഷണവുമാണ് മിക്ക ആളുകളുടെയും ദൈവങ്ങൾ. അതുകൊണ്ടു ഈ ദൈവങ്ങളെ പരമാവധി സംരക്ഷിക്കാൻ അവർ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കും. അവരുടെ ചിന്തയിലും ദൈനംദിന ജീവിതത്തിലും ഈ ദൈവങ്ങൾക്കാണ് ഏറ്റവും പ്രാധാന്യം. അലസതയാണ് മറ്റു ചിലരുടെ ദൈവം. ഈ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നവർ ദിവസവും എത്ര മണിക്കൂറുകളാണ് ഇതിനായി ചെലവഴിക്കുന്നത്!

എന്നാൽ ഉത്സാഹികളും ദൈവത്തിനായി കഠിനമായി അധ്വാനിക്കാൻ മടിയില്ലാത്തവരുമാണ് ദൈവരാജ്യം അവകാശമാക്കുന്നത്. ദൈവത്തിനായി ഇപ്പോൾ അധ്വാനിക്കാൻ പഠിച്ചിട്ടുള്ളവരാണ് വരാൻ പോകുന്ന ലോകം ഭരിക്കുന്നത്.

അലസരായ ആളുകൾക്കു വേണ്ടി ദൈവം ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ല. കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ദൈവം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള മനുഷ്യർക്കെല്ലാം പൊതുവായി രണ്ടു കാര്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഒന്ന്: തങ്ങളുടെ മുഴുഹൃദയത്തോടും അവർ ദൈവത്തെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. രണ്ട്: അവർ തങ്ങളുടെ മുഴുബലത്തോടും ദൈവത്തിനായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു.

യാഗത്തിന്റെയും ത്യാഗത്തിന്റേയും അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ദൈവം ലോകത്തെ നയിക്കുന്നത്. കുരിശിൽ ഇതു വ്യക്തമായി കാണാം. തനിക്കുള്ള ഏറ്റവും നല്ലതു തന്നെ മറുവിലയായി കൊടുത്താണ് ദൈവം രക്ഷയ്ക്കുള്ള മാർഗം തെരഞ്ഞെടുത്തത്. അതുകൊണ്ടു യാഗം കഴിക്കുന്ന, തങ്ങൾക്കുള്ളതെല്ലാം കൊടുക്കുന്ന, കഠിനമായി അധ്വാനിക്കുന്ന ആളുകളെയാണു ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കുന്നത്. സുഖലോലുപതയും ആഡംബരവും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരെ അവൻ മറികടന്നു പോകുന്നു.

ഒരുവന്റെ നേതൃത്വഗുണം അളക്കുന്നത് എത്രത്തോളം അയാൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു എന്നതിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ്. പ്രാർത്ഥന കൂടാതെ വിലയുള്ള നേതൃത്വം സാധ്യമാകുകയില്ല.

വളരെ മണിക്കൂറുകൾ സംസാരിച്ചിരുന്നശേഷം മന:സാക്ഷിയെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താനായി ചുരുക്കമായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന ഇടയന്മാർ ആത്മിക ദിശാബോധം നഷ്ടപ്പെട്ടവരാണ്. പ്രാർത്ഥനാജീവിതം ഇല്ലാത്ത മൂപ്പന്മാർ ദൈവത്തിനു പ്രയോജനമില്ലാത്തവരാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി ശത്രു അവരെച്ചൊല്ലി ജയഘോഷം മുഴക്കുന്നു. പ്രാർത്ഥനയില്ലാത്ത സഭകളിൽ പ്രാർത്ഥനാജീവിതമില്ലാത്ത വിശ്വാസികൾ കൂടിവരുന്നതിൽ സാത്താനു സന്തോഷമേയുള്ളൂ.

സഭയുടെ ചുമതല വഹിക്കുന്നവൻ എപ്പോഴും സഭയ്ക്കുവേണ്ടി മദ്ധ്യസ്ഥത ചെയ്യുന്നവനായിരിക്കണം. തനിക്കും കുടുംബത്തിനും സഭാജനങ്ങൾക്കും വേണ്ടി ശ്രദ്ധാപൂർവം പ്രാർത്ഥിക്കാത്ത നേതാവ് സത്യത്തിൽ ഒരുതരം രാഷ്ട്രീയക്കാരനും, മതസംഘാടകനും, തന്നെത്തന്നെ ചതിക്കുന്നവനും ദൈവജനത്തെ ഒറ്റുകൊടുക്കന്നവനുമാണ്. ഇത്തരക്കാർ സഭാചുമതലകളിൽ നിന്നു മാറ്റപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ ദൈവരാജ്യം കൂടുതൽ മഹത്വപ്പെടുമായിരുന്നു.

ദൈവം എല്ലാം ചെയ്യുവാൻ കഴിവുള്ളവനാണെന്നു നാം വിശ്വസിക്കണം. അതോടൊപ്പം താൻ ചെയ്യുവാനാഗ്രഹിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ മനുഷ്യനെ കൂടാതെ ദൈവം ചെയ്യുകയില്ലെന്നും അറിഞ്ഞിരിക്കണം.

ദൈവവും ദൈവത്തിനുള്ളതും പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന മനുഷ്യനുവേണ്ടി വേർതിരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ദൈവിക പദ്ധതി പൂർണ്ണമായി നിർവഹിക്കുവാൻ പ്രാർത്ഥനാമനുഷ്യനു കഴിയും.

പ്രാർത്ഥിക്കാനറിയാവുന്ന ഒരുവന്റെ മുമ്പിൽ നില്ക്കുവാൻ ആർക്കും കഴിയുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഉണർന്നിരുന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുക! ഇടവിടാതെ പ്രാർത്ഥിക്കുക!

പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് ഒന്നാം സ്ഥാനം തന്നെ കൊടുക്കുക.

സമാഹൃതം.

●

വിജയം അകലെയല്ല തുടർച്ച

മനുഷ്യനു മരണം സംഭവിച്ചെങ്കിലും ജഡത്തിനു വ്യത്യാസം വരുന്നില്ലല്ലോ). അങ്ങനെ പാപം വീണ്ടും അകത്തു കടക്കും. വിശ്വാസി പാപത്തിൽ വീഴുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്.

എന്നാൽ പുതിയ മനുഷ്യൻ ഭക്ഷണം കഴിച്ച് ആരോഗ്യവാനായിരിക്കുന്നിടത്തോളം പാപത്തിനു നമ്മെ ജയിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. (ഏതു നായയ്ക്കു തീറ്റികൊടുക്കുമോ അതായിരിക്കും യുദ്ധത്തിൽ ആത്യന്തികമായി ജയിക്കുക എന്ന റെഡ് ഇന്ത്യൻ യുവാവിന്റെ നിരീക്ഷണം എത്ര ശരിയാണെന്നു നോക്കുക!)

റോമർ ആറിലെ ഈ പോരാട്ടത്തെ ഗൗരവമായി എടുക്കാത്ത ഒരു വിശ്വാസിക്കും റോമർ ഏഴിലെ 'എന്നെ ആർ വിടുവിക്കും?' എന്ന വലിയ നിലവിളിയിലേക്കും എട്ടിലെ സ്വാതന്ത്ര്യം വരുത്തുന്ന ജീവന്റെ ആത്മാവിന്റെ പ്രമാണത്തിലേക്കും വരുവാൻ കഴിയുകയില്ല.

യഥാർത്ഥ ക്രിസ്തീയ ജീവിതം പാപം നമ്മെ ഭരിക്കാത്ത ഒരു ജീവിതമാണ്. ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ കീഴിലുള്ള ഭാരമേറിയ ഒരു ജീവിതവുമല്ല അത്. ആത്മാവിനാൽ നടത്തപ്പെടുന്ന, ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവന്റെ ഒഴുക്കിനനുസരിച്ച് സ്വാഭാവികമായിപ്പോകുന്ന, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ അനുഗൃഹീതമായ ഒരു ജീവിതമാണത്.

സുഹൃത്തേ, ക്രിസ്തുവിനെ രക്ഷകനും നാഥനുമായി സ്വീകരിച്ച താങ്കൾ ഇന്നു പാപത്തോടു പോരാടി തളർന്നിരിക്കുകയാണോ?. 'സുവിശേഷകന്മാർ കൊട്ടിഘോഷിക്കുന്ന ആ വലിയ സമാധാനവും സ്വസ്ഥതയും എനിക്ക് എന്നാണ് അനുഭവവേദ്യമാകുന്നത്' എന്ന് അമ്പരക്കുകയാണോ നിങ്ങൾ?. പാപത്തിന്മേൽ ജയമുള്ള വിജയകരമായ ഒരു ക്രിസ്തീയ ജീവിതം കേവലം ഒരു മരീചികയാണെന്നു വരുമോ എന്നു നിങ്ങൾ ആശങ്കപ്പെടുകയാണോ?.

എങ്കിൽ ഈ സന്ദേശം നിങ്ങൾക്കുള്ളതാണ്. പ്രതീക്ഷ കൈവിടരുതേ. നിരാശപ്പെടാൻ സമയം ആയിട്ടില്ല. ധൈര്യവും ഉറപ്പും ഉള്ളവനായിരിക്കുക. നന്മയും തിന്മയും തമ്മിലുള്ള പോരാട്ടത്തെ അതിന്റെ എല്ലാ ആന്തരിക സംഘർഷങ്ങളോടെയും നിങ്ങൾ ഇന്ന് അറിയുന്നുവെങ്കിൽ അതൊരു നല്ല ലക്ഷണമാണ്. അത് റോമർ ഏഴിലെ നിലവിളിയിലേക്കും എട്ടിലെ ജീവന്റെ ആത്മാവിന്റെ പ്രമാണത്തിലേക്കും നിങ്ങളെ നയിക്കും.

പാപത്തോടു പോരാടുന്നതിൽ പ്രാണത്യാഗത്തോളം എതിർത്തുനിന്ന ഒരുവനെ ഇന്നു നോക്കുക. ആ കാൽച്ചുവടുകളെ പിൻതുടരുക. വിജയം അകലെയല്ല......

Rs. 7/- per copy

JEEVAMOZHIKAL RNI/M2-36116/03

"Registred" No: KL/KTM/608/2003-05

PERFECT SURRENDER

DAVID WILKERSON

You may receive a touch from God in church and go home encouraged. But once the feeling wears off, you realize your circumstances are the same. what's the solution, you ask? Any change that comes must happen in us, not in our situation. We have to be so given to Jesus; he becomes our all, our sole source of fulfilment.

A pastor told me a beautiful story regarding this. A young woman in his church had been born with an extreme facial disfigurement. All through her teen years, she dreamed of meeting a man who would love her despite her handicap. Her desire continued into her twenties, and she longed to have a child as well. Through those years, she faithfully brought her request before the Lord, hoping he would answer.

Not long ago, the young woman approached the pastor. She handed him a bar of soap and a baby rattle. She said, "Pastor, I need you to take these things off my hands. They have to do with a dream I've carried since I was a little girl."

Every time my father washed up, he asked me, "Honey, go get me some soap" I loved getting it for him. It made me feel needed and wanted by him. As I grow older, I always hoped a husband would say that to me. Then I could respond in love, as I did with my dad. As for the baby rattle, it reminds me of my desire to have a child.

"I want you to know, I don't need these anymore. I've laid those dreams down. And I have traded them for a better one. You see, I am at peace with my condition. I know that it will never change. So I have surrendered it to the Lord. Now Jesus totally fills my life. He has become my source of joy. I've found him what no husband could give me. He took my old dreams and gave me himself.

"The Lord is my husband. And the kids you see flocking to me in church are the children he's given me. I've been blessed without measure. So, please take these symbols for me. I have finally been freed from their weight."

The pastor says all of this woman's discouragement is gone now. She couldn't be happier. And she has become the most loving person in his church.

Then, with tender words, the pastor confessed that he also was changing. "I've surrendered my dream of having a large church" he said, "My congregation wasn't growing as I thought it should. I wanted to see fruit from my ministry. That desire caused me to strive to succeed in other's eyes.

"But I only want one thing now. And that is, a church that loves. I want to shepherd people who care for each other as a loving family of believers. It doesn't matter how large or small we are. When I stand before the Lord, I want to know I taught my people to love as Jesus loves." This man has come into God's rest.

> **Even our godliest dreams can become foolish if we don't trade them for Christ.**

Even our godliest dreams can become foolish if we don't trade them for Christ. If our Lord wants such things for us he will bring them to pass. Meanwhile we are to live in his peace.

•

സുവിശേഷയോഗങ്ങൾ

സാക് പുന്നൻ പ്രസംഗിക്കുന്നു

സ്ഥലം : ക്രിസ്ത്യൻ അസംബ്ലി സെന്റർ ഓഡിറ്റോറിയം, തൂത്തൂട്ടിക്കവലയ്ക്ക് സമീപം, കുമാരനല്ലൂർ, കോട്ടയം

സമയം : ഓഗസ്റ്റ് 26, 27,28 വൈകുന്നേരം 6 മുതൽ 8 വരെ

ഏവർക്കും സ്വാഗതം

കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക്

ഫോൺ: 0481- 2392753, 0481- 2583893

Printed & Published by T. Ipe, Orappankuzhiyil, Puthanangady, Kottayam on behalf of Christian Fellowship Trust, Kumaranalloor P.O., Kottayam-16 Ph : 0481 - 2392753.
and printed at Udaya Press, Chungam, Kottayam and Published at Christian assembly centre Kumaranalloor, Kottayam-16,
Editor: Geoji T. Samuel, Ardram, CAC Campus, Kumaranalloor, Kottayam-16